

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

Nr. 11

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

2 APRIL 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	509
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	511
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	512
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	521
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	522
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	525
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	527
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	527
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	528
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	531
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	535
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	536
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	537
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	538
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	544
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	546
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	552
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	556
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	557
REGISTER	561

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 35
van 28 februari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

*Wavers industriepark in het landschapspark Dijleland
– Besprekingen in het Overlegcomité*

In het natuurgebied Dijleland bestaan plannen om op het grondgebied van Waver een enorme industriezone in te planten.

De huidige ambachtelijke zone zou worden verdubbeld door er 130 ha aan toe te voegen, om er grondstofverwerkende en dus „vervuilende” bedrijven in aan te trekken. De Burgemeester van de gemeente Waver wil deze nieuwe industriezone vestigen vlak op de taalgrens, vlakbij de dorpskom van Ottenburg, een deelgemeente van Huldenberg. Alle mogelijke hinder zou dan ook in deze woonkern worden gevoeld. Daarbij komt nog dat deze nieuwe zone zou ontstaan door de onteigening van evenzoveel vruchtbare landbouwgrond.

Door de Burgemeester van de Vlaamse gemeente Huldenberg werd inmiddels een klachtenbundel tegen dit industrieproject met ruim 3.000 handtekeningen overgemaakt aan de Vlaamse en de federale Regering. Ondertussen stelde ook de geachte Minister een „verweerdossier” op tegen het geplande industrieterrein. Vermits dit project een rechtstreekse bedreiging vormt voor het landschapspark Dijleland en voor de inwoners van Huldenberg, Overijse en andere stroomafwaarts-gelegen gebieden, zal de Vlaamse Regering snel moeten ingrijpen. De Vlaamse woonkernen liggen immers net in de windrichting van het Waverse industriegebied.

Kan de geachte Minister mij mededelen of dit dossier reeds werd ter sprake gebracht op het Overlegcomité tussen de federale Regering en de Gewestregeringen? Zo ja, wat zijn de resultaten van deze bespreking? Zo nee, wanneer zal de Vlaamse Regering dit grensoverschrijdend dossier dan ter sprake brengen?

Antwoord

Betreffende een eventuele inplanting van een grondstofverwerkende industriële zone langs de grens Huldenberg-Waver hebben op mijn verzoek de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud

en Landinrichting, de ter zake bevoegde diensten belast met een diepgaand onderzoek wat betreft de invloed ervan op de ruimtelijke kwaliteit in het Vlaamse Gewest. Voor informatie omtrent de resultaten van dit onderzoek kan het geachte lid zich eventueel tot de bevoegde Gemeenschapsministers wenden.

Het is de taak van de bevoegde Gemeenschapsminister om in gezamenlijk overleg en voortgaande op de bevindingen van het onderzoek zo vlug mogelijk een standpunt van de Vlaamse Executieve ter zake voor te bereiden.

Ik heb heden nogmaals aangedrongen bij voornoemde collega's om zo spoedig mogelijk deze aangelegenheid ter beraadslaging aan de Vlaamse Executieve over te leggen.

Vragen nrs. 38,33,117,37,25,228,55,26,97,56,129
van 8 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

respectievelijk tot

De heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Informatie publiek – Brochures en folders

Graag vernam ik welke brochures en folders onder impuls van de geachte Minister werden uitgegeven sedert de vorming van de Regering ter informatie van het publiek.

Op welke oplage werden deze gedrukt? Voor welke doelgroep waren deze bestemd? Welk gedeelte van de oplage werd verspreid, via welke kanalen? Waren

deze kosteloos te verkrijgen of welk bedrag werd hiervoor gevraagd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat, gelet op de omvangrijkheid van de informatie, welke betrekking heeft op de aangelegenheden behorend tot de bevoegdheden van alle leden van de Vlaamse Executieve, de gevraagde gegevens hem rechtstreeks zullen worden overgemaakt.

Vraag nr. 39 van 12 maart 1990 van de heer J. VALKENIERS

Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie

Ik dank de geachte Minister voor zijn antwoorden op mijn vragen nummer 12 van 17 november 1989 en nummer 13 van 23 november 1989, doch kan onmogelijk akkoord gaan met de inhoud. Bovendien ben ik van mening dat het dossier de gehele Vlaamse Regering aanbelangt.

Ziehier mijn commentaar.

Het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State in verband met de identiteitskaarten is mij bekend evenals de bepalingen van de Grondwet in verband met het taalgebruik van de in België gesproken talen, alsmede de taalwet op het taalgebruik in bestuurszaken.

Daartegenover staat evenwel dat de taalwet in bestuurszaken :

1. een wet van openbare orde is, dit wil zeggen dat ze door de overheden, hoven en rechtbanken, alsmede de Raad van State ambtshalve moet worden ingeroepen en toegepast, zelfs al werden de bepalingen van de taalwet door een klager of belanghebbende niet ingeroepen ;
2. een wet van restrictieve interpretatie is, dit wil zeggen dat geen andere talen mogen worden gebruikt door de overheid dan deze die in de taalwet voorzien zijn.

Welnu, de plaatselijke diensten mogen slechts gebruik maken van de drie nationale talen en ook van vreemde talen wanneer het gaat om toeristische centra, als dusdanig erkend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en wanneer de Gemeenteraden van die toeristische centra beslissen om meerdere talen ten behoeve van de toeristen te gebruiken, voor zover het berichten en mededelingen aan het publiek betreft.

Dit is overigens de vaste rechtspraak van de Raad van State (Afdeling Administratie) die in menigvuldige arresten werd vastgelegd. Wanneer men nu het gebruik van een of van meerdere vreemde talen uitbreidt tot

andere gebieden of domeinen, dan huldigt men een extensieve interpretatie van de taalwet en dan overtreedt men het restrictief karakter ervan, zoals het door de Afdeling Administratie van de Raad van State werd vastgelegd in de rechtspraak.

Het is dat wat de Burgemeester van Gent doet in zijn tweetalig Nederlands-Turks bord op het speelplein achter de Geuzenberg, hetzelfde voor wat het postpapier van deze stad betreft (Turkse tekst).

Aldus handelen is de deur openzetten voor verdere misbruiken en voor de afbouw van de taalwet in bestuurszaken. Ik hoop dat hij het rechtmatige van mijn klacht inziet en zie het standpunt van de geachte Minister dienaangaande met belangstelling tegemoet.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik verwijs het geachte lid naar het gecoördineerd antwoord van de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 41 van 14 maart 1990 van de heer L. VANHORENBEEK

Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht

Ik moge de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mee te delen welke onderzoeks- en studieopdrachten ten laste van de onder zijn bevoegdheid ressorterende begrotingskredieten hij toekende sedert 1 januari 1989.

De volgende gegevens zouden hierbij moeten worden vermeld :

1. titel en korte samenvatting van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
2. verantwoordelijke persoon voor het uitvoeren van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
3. instelling waar het onderzoeksproject of de studieopdracht doorgaat ;
4. begin- en einddatum van het onderzoek ;
5. totaal bedrag voorzien voor het onderzoeksproject of de studieopdracht ;
6. begrotingsartikel waarop de kredieten worden geïmputeerd.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In verband met bovenvermelde vragen moge ik het geachte lid verwijzen naar mijn antwoord verstrekt op vraag nummer 23 van 15 januari 1990 van de heer A. De Beul betreffende dezelfde aangelegenheid.

Vraag nr. 43
van 16 maart 1990
van de heer A. De Beul

CGIS – Inka-tentoonstelling

In het Jaarverslag 1990 van het Commissariaat-Generaal voor Internationale Samenwerking (CGIS) wordt in Hoofdstuk 1.4. Activiteiten een overzicht gegeven van de tentoonstellingen die werden georganiseerd of die in voorbereiding zijn en later zullen plaats vinden. In dit overzicht is niets terug te vinden over een reeds eerder aangekondigde tentoonstelling die in 1992 zou worden georganiseerd over de Inka's. Het CGIS organiseerde reeds de grote Azteken-tentoonstelling en de China-tentoonstelling.

Graag vernam ik van de geachte Minister of de geplande Inka-tentoonstelling misschien van het programma van het CGIS werd afgevoerd. Indien dit niet het geval is zou ik willen vernemen hoever het staat met de voorbereiding ervan, hoe deze wordt voorbereid, op hoeveel de kostprijs wordt geraamd en op welk percentage sponsoring wordt gerekend.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid van de Vlaamse Raad deel ik mede dat de geplande Inka-tentoonstelling niet wordt georganiseerd door het CGIS, maar wel door de Administratie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
 EXECUTIEVE
 GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
 MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 31
van 19 februari 1990
van mevrouw N. MAES

**VZW's en dergelijke – Subsidiëring zonder decretale
 onderbouw**

Graag vernam ik van de geachte Minister welke stichtingen, VZW's, instellingen of verenigingen door zijn departement worden gesubsidieerd, zonder dat hiervoor een decretale onderbouw aanwezig is.

Op welke manier worden zij vermeld in de begroting voor zijn departement ?

Worden zij allemaal vermeld ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag

wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 33
van 8 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Informatie publiek – Brochures en folders

Graag vernam ik welke brochures en folders onder impuls van de geachte Minister werden uitgegeven sedert de vorming van de Regering ter informatie van het publiek.

Op welke oplage werden deze gedrukt ? Voor welke doelgroep waren deze bestemd ? Welk gedeelte van de oplage werd verspreid, via welke kanalen ? Waren deze kosteloos te verkrijgen of welk bedrag werd hiervoor gevraagd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 34
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie

Ik dank de geachte Minister voor zijn antwoorden op mijn vragen nummer 12 van 17 november 1989 en nummer 13 van 23 november 1989, doch kan onmogelijk akkoord gaan met de inhoud. Bovendien ben ik van mening dat het dossier de gehele Vlaamse Regering aanbelangt.

Ziehier mijn commentaar.

Het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State in verband met de identiteitskaarten is mij bekend evenals de bepalingen van de Grondwet in verband met het taalgebruik van de in België gesproken talen, alsmede de taalwet op het taalgebruik in bestuurszaken.

Daartegenover staat evenwel dat de taalwet in bestuurszaken :

1. een wet van openbare orde is, dit wil zeggen dat ze door de overheden, hoven en rechtbanken, alsmede de Raad van State ambtshalve moet worden ingeroepen en toegepast, zelfs al werden de bepalingen van de taalwet door een klager of belanghebbende niet ingeroepen ;
2. een wet van restrictieve interpretatie is, **dit wil** zeggen dat geen andere talen mogen worden gebruikt

door de overheid dan deze die in de taalwet voorzien zijn.

Welnu, de plaatselijke diensten mogen slechts gebruik maken van de drie nationale talen en ook van vreemde talen wanneer het gaat om toeristische centra, als dusdanig erkend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en wanneer de Gemeenteraden van die toeristische centra beslissen om meerdere talen ten behoeve van de toeristen te gebruiken, voor zover het berichten en mededelingen aan het publiek betreft.

Dit is overigens de vaste rechtspraak van de Raad van State (Afdeling Administratie) die in menigvuldige arresten werd vastgelegd. Wanneer men nu het gebruik van een of van meerdere vreemde talen uitbreidt tot andere gebieden of domeinen, dan huldigt men een extensieve interpretatie van de taalwet en dan overtreedt men het restrictief karakter ervan, zoals het door de Afdeling Administratie van de Raad van State werd vastgelegd in de rechtspraak.

Het is dat wat de Burgemeester van Gent doet in zijn tweetalig Nederlands-Turks bord op het speelplein achter de Geuzenberg, hetzelfde voor wat het postpapier van deze stad betreft (Turkse tekst).

Aldus handelen is de deur openzetten voor verdere misbruiken en voor de afbouw van de taalwet in bestuurszaken. Ik hoop dat hij het rechtmatige van mijn klacht inziet en zie het standpunt van de geachte Minister dienaangaande met belangstelling tegemoet.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 35 van 12 maart 1990 van de heer J. VALKENIERS

Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve

Wij zouden het bijzonder waarderen indien het geachte Regeringslid ons voor de hierna vermelde NV's en VZW's volgende gegevens kon verstrekken :

de statuten, oprichters, officiële vertegenwoordigers in de Raden van Bestuur van deze NV's en VZW'S ;

of zij materiële steun van gemeenten of provincies krijgen ;

wie de eigenaars van het terrein, de parkeerterreinen, de verlichting en de verwarming zijn ;

of openbare gebouwen worden gebruikt ?

Het betreft :

1. VZW Internationaal Filmgebeuren, Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
2. Cités-Cinés (VZW Filmgebeuren), Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
3. Komitee ter Bevordering van het Kortrijkse Stadhuis, Grote Markt 54, 8500 Kortrijk ;
4. NV Flanders Expo, Maaltekouter 1, 9820 Gent ;
5. NV Music Hall, Rigaplein 7, Brussel.

Al deze instellingen voeren een politiek van algemene tweetaligheid, voornamelijk te Gent.

Graag kreeg ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 100 van 16 februari 1990 van de heer G. JANZEGERS

Gemeente Haacht – Voorstellen tot wijziging van het Gewestplan

Het gemeentebestuur van Haacht diende onlangs zeven voorstellen in tot wijziging van het Gewestplan. Weer zijn het open ruimten (landbouw- en parkgebieden) die men wil omvormen tot woonzones en een ambachtelijke zone. Deze plannen houden geen rekening met de soms hoge landschappelijke en ecologische waarden van de betrokken gebieden. Deze voorstellen kwamen enkel ter sprake in de Gemeenteraad. Een procedure waarbij de Gemeentelijke Milieuwerkgroep van Haacht zich de vraag stelt naar haar bestaansreden en naar de manier waarop de principes van openbaarheid van bestuur worden gehanteerd. Verder stelt zij zich vragen over de bewering van het gemeentebestuur dat een geplande volksraadpleging over deze wijzigingen, op aandringen van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, werd opgegeven.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zullen de voorgestelde wijzigingen worden onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Executieve, rekening houdend met de krachtlijnen inzake ruimtelijke ordening van het Vlaamse Regeerprogramma dat stelt dat de gewestplannen moeten worden geëerbiedigd ?

2. Is de houding van de Minister inzake de inspraak en de participatie van de bevolking – althans volgens het gemeentebestuur – niet in tegenspraak met het principe van de ruime uitwerking ter zake bij de herwerking van de wet van 29 maart 1962 ?

1.

3. Hoe

4.

2.

3.

4.

nummer 32.024 van 16 februari 1989 heeft geoordeeld dat een bufferzone niet bedoeld is als een afzonderlijk bestemmingsgebied, doch als een binnen de grenzen van het industriegebied te situeren strook met een hoofdzakelijk esthetische en stedenbouwkundige functie.

Uit het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse zou kunnen worden afgeleid dat er in het industriegebied, rechts van de N 21-richting Haacht, een wegeninfrastructuur aanwezig is. Die wegen zijn echter, op één uitzondering na, niet verhard en kunnen dus door het vrachtwagenvervoer niet worden gebruikt. Het vrachtvervoer gebeurt dan ook langs de Oude Baan-Oude Straat-Vingerstraat, een weg aangelegd voor woonverkeer.

Bij het opstellen van het Gewestplan bestond de woonzone Haacht-Station al, met onder meer een woonwijk van de Nationale Landmaatschappij. Op het huidige industrieterrein waren toen *canada's* geplant. De enige buffer tussen woon- en industriezone is een asfaltweg.

De inplanting van steeds meer bedrijven veroorzaakt een stijgende milieuhinder, die de luchtverontreiniging van het industriegebied van Vilvoorde en de lawaaihinder van de luchthaven van Zaventem nog versterkt.

De recente inplanting van bepaalde bedrijven, waaronder een metaalverwerkende onderneming, doet vragen rijzen. Zo „strooit” een drukkerij dagelijks roet over de woonzone, wat angst voor de neerslag van zware metalen veroorzaakt. Koerierdiensten versterken het nachtlawaai en ook een afvaltransportbedrijf, dat huisvuil stockeert, verhoogt de milieuhinder.

In de woonzone bevindt zich bovendien een kleuter- en basisschool met ongeveer 400 leerlingen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

- Is de aanleg van een bufferzone hier niet meer dan aangewezen ?
- Is het ook niet aangewezen die „grensstraat” (Oude Baan, Oude Straat of Vingerstraat) te sluiten voor het vrachtvervoer en het industrieterrein door het verhard van de weg rechtstreeks te verbinden met de N 21 ?
- Is de inplanting van vervuilende en milieubelastende bedrijven op dit industrieterrein wel verantwoord, gelet op een aanpalende (sociale) woonwijk met daarin een kleuter- en basisschool ?
- Kan het Gemeentebestuur van Kampenhout zo maar zijn verantwoordelijkheden afschuiven naar de intercommunale Haviland wat betreft de klachten van de bewoners uit de buurgemeenten Boortmeerbeek en Haacht ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Indien de gewestplannen geen bufferzone voorzien, wordt de **afscherming** van de bedrijven onderzocht ter gelegenheid van de individuele bouwaanvragen van de betrokken bedrijven.

Bovendien is het niet ongebruikelijk dat geen bufferzone wordt opgelegd op plaatsen waar een straat de scheiding vormt tussen woon- en industriegebied. De overgang tussen de twee gebieden wordt dan gevormd door de straat zelf en de achteruitbouwstrook langs de straat (in principe bestemd voor groenbeplanting en parkeer-ruimte).

Volgens de type-verkoopsovereenkomst dient 25 ten honderd van de totale perceelsoppervlakte te worden beplant. De intercommunale Haviland heeft de Administratie voor Ruimtelijke Ordening (AROL) bevestigd dat alle bedrijven zullen worden aangemaand om aan deze beplantingsverplichting te voldoen (op straffe van boete zoals eveneens is bepaald in de verkoopsovereenkomst).

Wat het tweede deel van zijn vraag betreft kan ik het geachte lid meedelen dat volgens het Bestuur der Wegen een rechtstreekse verbinding met de N 21 niet kan worden overwogen wegens de voorziene uitbouw van het verkeersknooppunt N 21 - N 26 en ter wille van de verkeersveiligheid voor alle weggebruikers, inclusief fietsers (met name mag er geen nieuw conflictpunt worden gecreëerd tussen de bestaande kruispunten van de N 21 met de N 26 en met de Oudestraat). Wel heeft het Bestuur der Wegen medegedeeld dat de mogelijkheid wordt nagegaan om het kruispunt N 21 - Oudestraat optimaal te beveiligen bijvoorbeeld door middel van een middenberm en afslagstroken.

Wat de hinderlijkheid van de bedrijven betreft kan ik u erop wijzen dat bij het verlenen van de exploitatievergunning voorwaarden kunnen worden opgelegd die de hinder beperken rekening houdend met de aanpalende woonwijk met daarin een kleuter- en basisschool. Hiervoor verwijs ik het geachte lid naar mijn collega, de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting die ter zake bevoegd is.

In antwoord op het laatste deel van zijn vraag kan ik het geachte lid bevestigen dat de Burgemeester, als hoofd van de politie toezicht dient te houden op het correct naleven van alle in zijn gemeente afgegeven bouw- en exploitatievergunningen.

Vraag nr. 104
van 22 februari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Openbaar onderzoek bouwaanvragen – Inzagerecht

Bij een gewoon openbaar onderzoek over een bouw-aanvraag komen de bezwaarschriften binnen bij het Gemeentebestuur, waarna het College de ingekomen stukken onderzoekt en een gemotiveerde beslissing treft. Alle documenten zijn op het gemeentehuis aanwezig en kunnen door de gemeenteraadsleden worden ingezien.

De procedure van openbaar onderzoek verloopt enigszins anders indien de gemeente zelf een bouw-aanvraag indient en dus betrokken partij is. Het Gemeentebestuur doet dan dienst als brievenbus en bezorgt de bezwaarschriften aan AROL, die de ingekomen documenten onderzoekt en een gemotiveerd advies uitbrengt.

Kan de geachte Minister de volgende vragen beantwoorden ?

- Op welke manier wordt het inzagerecht van de gemeenteraadsleden gewaarborgd ?
- Mij is een geval bekend waarbij de documenten van het openbaar onderzoek op AROL blijven en niet naar de gemeente terugkeren. Op welke wijze kunnen gemeenteraadsleden dan hun controlerecht uitoefenen ?
- Indien zij geen inzage meer krijgen van de documenten en de motiveringen van AROL, wordt dan het inzagerecht niet beknót ?
- Kunnen ook burgers, die een bezwaarschrift hebben ingediend, worden geïnformeerd over de inwilliging ervan ?
- Wat is in voorkomend geval de te volgen procedure ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het inzagerecht van de gemeenteraadsleden uitsluitend door de gemeentewet geregeld wordt.

Het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de stedenbouwwet bevat geen voorschriften die het de gemeenteraadsleden en derden-belanghebbenden mogelijk maken inzage te nemen van de stukken, waaruit blijkt hoe bezwaarschriften door de gemachtigde ambtenaar worden beoordeeld in verband met bouwaanvragen ingediend door een gemeentebestuur overeenkomstig artikel 48 van voormelde wet.

Artikel 54 § 3 van de stedenbouwwet stelt dat de Koning (de Vlaamse Executieve) : „bepaalt de gevallen waarin speciale regelen van openbaarmaking moeten worden nageleefd bij de behandeling van bepaalde vergunningsaanvragen”.

In uitvoering van artikel 54 § 3 werd op 22 juni 1971 het koninklijk besluit getroffen tot bepaling van de publiekrechtelijke personen voor wie de bouw- en verkavelingsvergunningen worden afgegeven door de gemachtigde ambtenaar, de vorm waarin deze zijn beslissingen neemt en de behandeling van de aanvragen tot verkavelingsvergunning. Dit koninklijk besluit werd voor het Vlaamse Gewest gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 5 november 1986 en 23 maart 1989.

Hieruit volgt dat er bij bouwaanvragen die overeenkomstig artikel 48 worden verleend slechts voor gevallen waar er een milieueffectrapport is vereist een openbaar onderzoek dient te worden gehouden.

Over de bezwaarschriften geeft de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu bij deze procedure niet alleen een advies – zoals het geachte lid het verkeerdelijk stelt – doch het is de gemachtigde ambtenaar of de Minister die de vergunningen aflevert of weigert.

In het kader van de stedenbouwwet is er geen inzage- en controlerecht vastgelegd voor gemeenteraadsleden in de dossiers van het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening. Gemeenteraadsleden kunnen evenwel het advies inzien dat het College dient uit te brengen bij een bouwaanvraag die overeenkomstig artikel 48 werd ingeleid bij de gemachtigde ambtenaar.

Vraag nr. 107 van 26 februari 1990 van de heer A. LARIDON

Archeologische reddingsploegen – Organisatie

Het gebeurt regelmatig dat bij het omwoelen van de grondvesten van gebouwen door bulldozers of bij het aanleggen van autowegen, archeologische overblijfselen worden vernietigd. Dit is meestal een gevolg van het feit dat bij de uitvoering van bovenvermelde werken de dringende tussenkomst van archeologische reddingsploegen niet wordt gevraagd of althans ontbreekt.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

- Welke zijn in deze materie – op basis van de bestaande wetten en decreten – de verplichtingen van aannemers die op hun bouwerven dergelijke overblijfselen van ons verleden aantreffen ?
- Over welke financiële middelen (openbare en/of privé) beschikken deze archeologen ?
- Acht de Minister het niet noodzakelijk een openbare instelling te creëren met als specifieke opdracht „de archeologische redding” ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het juist is dat bij bouwwerken en aanleg van wegen, maar ook door onder meer bosbouw, diepploegen, erosie, graafwerken door onbevoegden, plunderingen door middel van metaaldetectoren enzovoort archeologische overblijfselen worden vernietigd. Dit is niet alleen het gevolg van het feit dat bij de uitvoering van deze werken de dringende tussenkomst van archeologische reddingsploegen niet wordt gevraagd of ontbreekt, maar vooral bij gebrek aan een aangepaste wettelijke regeling inzake beheer en bescherming van het archeologisch patrimonium enerzijds, bij gebrek aan voldoende middelen en personeel anderzijds.

Voor openbare werken is in het lastenkohier een clause 29c ingeschreven, stipulerend dat archeologische vondsten moeten worden gemeld aan de Dienst voor Opgravingen. Voor privé-bouwwerken bestaan geen bepalingen.

In toepassing van het ministerieel rondschrĳven nummer 69/1 van 7 maart 1973 (Belgisch Staatsblad 13 maart 1974) werden een aantal archeologische sites als beschermde sites opgenomen op de gewestplannen. Dit is ontoereikend en in de praktijk werkt deze bescherming eerder gebrekkig.

Een der belangrijkste redenen waardoor teveel archeologische vindplaatsen worden vernield zonder voorafgaand onderzoek, is het gebrek aan middelen en personeel. De thans geregionaliseerde Dienst voor Opgravingen van de Vlaamse Gemeenschap beschikt slechts over 11 personeelsleden en een globaal budget van 18,2 miljoen frank. Daarbij komen het gebrek aan eigen aangepaste huisvesting en een ontoereikende, thans nog gehalveerde uitrusting en bibliotheek.

De creatie van een openbare instelling met de specifieke opdracht „de archeologische redding” is niet noodzakelijk. De bestaande wetenschappelijke instelling (Dienst voor Opgravingen) moet worden uitgebouwd tot een volwaardig „Instituut voor het Archeologisch Patrimonium”. In het kader van de structurering van de Diensten van de Vlaamse Executieve wordt er thans een oplossing gezocht in verband met deze omvorming.

Wat het specifieke probleem van de reddingsploegen voor interventies tijdens de uitvoering van bouwwerken (beter vóór de start van de werken) betreft, zou bovenvermelde instelling over de mogelijkheden moeten beschikken om snel de nodige arbeidskrachten te kunnen aanwerven, echter ook deze, die zijn vereist voor de op langere termijn programmeerbare nood- en programma-opgravingen.

Vraag nr. 108
van 26 februari 1990
van de heer P. BREYNE

Sociaal huurstelsel – Meervermogenden

In het huidig sociaal huurstelsel is sedert oktober 1988 ingeschreven dat een sociale bouwmaatschappij een gemotiveerde huuropzeg kan doen, wanneer bij het jaarlijks onderzoek naar het inkomen blijkt dat dit meer bedraagt dan het refertebedrag waarbij de huurder tweemaal de basishuurprijs moet betalen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel sociale bouwmaatschappijen in 1989 dergelijke maatregel hebben genomen en met betrekking tot welk aantal sociale woningen.

Moest blijken dat weinig of geen maatschappijen ter zake een initiatief hebben genomen, welke redenen worden hierbij dan ingeroepen ?

Welke initiatieven heeft de Nationale Maatschappij van de Huisvesting genomen om een redelijke en uniforme toepassing van voornoemde regel te bewerkstelligen ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem mee te delen dat ter zake momenteel een onderzoek wordt ingesteld door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting bij de erkende vennootschappen.

De resultaten ervan zullen rechtstreeks aan het geachte lid worden overgemaakt.

Vraag nr. 109
van 26 februari 1990
van de heer F. VANDENBROUCKE

Vallei van de Begijnenbeek Assent – Illegale stortingen en bouwvertredingen

De vallei van de Begijnenbeek te Assent (Bekkevoort) werd op het Gewestplan Aarschot-Diest ingekleurd als agrarisch gebied met ecologisch belang en zelfs gedeeltelijk als natuurgebied.

Er gebeuren in deze vallei op grote schaal illegale stortingen :

- het gebied tussen de Nieuwstraat en de Zandstraat werd volgestort met allerlei afval ;
- er wordt gestort in een vallei met kwetsbaarheidsgraad „zeer kwetsbaar” ;
- er werden verschillende gebouwen opgericht zonder vergunning ;
- er is verbranding van industrieel afval.

In aansluiting op mijn schriftelijke vraag nummer 45 van 12 december 1989, en het antwoord van de geachte Minister hierop, ben ik zo vrij de volgende vragen te stellen.

1. Waarom werden bij de overheveling van de Begijnenbeek de diensten van AROL niet gemachtigd om het vonnis van de Politierechtbank van Diest van 24 januari 1985 uit te voeren ?
2. Het storten van afval betrof ophogingen van meer dan 1 meter in een natuurgebied. Hiervoor is een vergunning van Stedebouw vereist. Hebben de diensten van AROL de opdracht gekregen om de nodige voorstellen te doen inzake deze zware overtredingen ?
3. In verband met het oprichten van gebouwen zonder vergunning in een agrarisch gebied werden reeds de nodige vaststellingen gedaan. Welk gevolg werd hieraan gegeven ?
4. Op welke basis werden de onderzoeken verricht om te concluderen dat er op milieutechnisch vlak geen problemen zijn ?
5. Hoe wordt het handhavingsbeleid hier toegepast en welke maatregelen zullen er worden genomen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Gelet op het grondwettelijk beginsel van de scheiding der machten is het mij onmogelijk hierop te antwoorden. De rechter oordeelt soeverein of hij de diensten van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu al dan niet machtigt het vonnis uit te voeren. Bovendien weze gesteld dat deze Administratie uit meerdere diensten bestaat waarover ik niet functioneel bevoegd ben.

2. Het storten van afval werd reeds door de diensten van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) onderzocht. Het toezicht op deze maatschappij behoort niet tot mijn bevoegdheden. Indien er nieuwe stortingen gebeuren, zullen de diensten van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu opdracht krijgen een onderzoek in te stellen.
3. Voor de gebouwen die in overtreding werden opgericht in het agrarisch gebied, werd proces-verbaal opgesteld en aan het parket te Leuven gezonden. De herstelmaatregel, te bepalen overeenkomstig artikel 65 van de stedenbouwwet, is nog in onderzoek maar zal binnenkort aan de heer Procureur des Konings worden meegedeeld.
4. De conclusie dat er zich op milieutechnisch vlak geen problemen stelden, werd medegedeeld door het Bestuur voor Leefmilieu, dat niet tot mijn bevoegdheid behoort en was enkel van toepassing op de aanvraag betreffende de als gevaarlijk, ongezond en hinderlijk ingedeelde houtzagerij. Deze exploitatievergunning werd geweigerd bij besluit van de Bestendige Deputatie nr. 12 (65792) 33701 van 25 februari 1988, onder andere om planologische redenen.
5. Wat het handhavingsbeleid betreft op het gebied van de ruimtelijke ordening, verwijs ik het geachte lid naar het hierboven gestelde in punt 3.

Vraag nr. 110
van 27 februari 1990
van de heer A. SCHELLENS

Oprichting 43 sociale woningen te Rillaar – Financiering

In antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 5 van 29 februari 1988 liet de toenmalige Gemeenschapsminister van Huisvesting weten dat de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting het programma voor de oprichting van sociale woningen zou opstellen voor 1989. Wat concreet de mogelijkheid voor de wijk Molendreef te Rillaar (Aarschot) betreft, werd vooropgesteld om een deel van de 43 voorziene woningen op te richten.

In de regio Aarschot bestaat er woonbehoefte en de plaatselijke bouwmaatschappij heeft op dit ogenblik een wachtlijst van meer dan 300 kandidaten.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op mijn vraag of de mogelijkheid bestaat om kredieten ter beschikking te stellen van de plaatselijke bouwmaatschappij.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, wens ik te verwijzen naar het antwoord op zijn vraag nummer 5 van 29 februari 1988. Hierin werd met betrekking tot hetzelfde project bevestigd dat de mogelijkheid zou worden nagegaan om een deel van de vooropgestelde 43 woningen in de loop van de jaren 1989 - 1990 - 1991 te programmeren.

De uitvoering van de wijk Molendreef te Rillaar (Aarschot) blijkt echter niet opgenomen te zijn in het uitvoeringsprogramma 1990, opgesteld door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

Aangezien de budgettaire mogelijkheden steeds beperkter worden (1,89 miljard voor 1990), moet een grote selectiviteit bij de keuze der projecten worden doorgevoerd. Het huidige beleid met betrekking tot de sociale huisvesting is, gezien de bedenkelijke toestand van het woningpatrimonium in Vlaanderen, vooral gericht op de realisatie van enkele prioritaire beleidsopties, zoals de renovatie van het eigen patrimonium, de stads- en dorpsherwaarderingsgebieden, de uitvoering van artikel 94 van de Huisvestingscode enzovoort.

Niettegenstaande bovenvermelde overwegingen moet worden vermeld dat het project goed beantwoordt aan de criteria, die bij de selectie van nieuwbouwprojecten worden gehanteerd en dat de infrastructuur reeds is aangelegd. Bovendien blijkt uit de nieuwe studie van de woonbehoeften in Vlaanderen voor de periode 1990 en 2000, dat in het arrondissement Leuven het komend decennium nog belangrijke behoeften aan bijkomende nieuwbouw blijven bestaan.

Vraag nr. 111
van 28 februari 1990
van de heer A. SCHELLENS

Kerktoeren Sint-Laurentiuskerk Betekom – Werken

Tien jaar nadat de Gemeenteraad van Begijnendijk besliste om de Romaanse kerktoeren van de Sint-Laurentiuskerk in de deelgemeente Betekom te restaureren is deze toren nog steeds aan het afbrokkelen. Door de afgevaardigde van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd bij een plaatsbezoek een proces-verbaal van hoogdringendheid opgesteld om dringend beveiligingswerken uit te voeren. In juni 1986 keurde de Gemeenteraad een voorontwerp van restauratiewerken aan de toren goed.

Het dossier werd later opgesplitst in enerzijds werken aan de torenspits (met een raming van 3,5 miljoen frank) en anderzijds werken aan het torengedouw (met een raming van 7 miljoen frank). Tot op heden werd echter nog geen definitieve beslissing genomen om tot de restauratie over te gaan.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. In welk stadium bevinden zich beide dossiers ?
2. Wanneer zullen de restauratiewerken kunnen worden uitgevoerd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de restauratiedossiers van de Sint-Laurentiuskerk te Begijnendijk opnieuw moesten worden ingediend in toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 oktober 1988.

Pas in december 1989 heeft het Gemeentebestuur van Begijnendijk een samengevoegd dossier bij de Algemene Technische Diensten ingediend. Het dossier werd goedgekeurd door het Bestuur voor Monumenten en Landschappen, mits het aan enkele bemerkingen wordt aangepast. Op dit ogenblik is het nog in onderzoek bij de Algemene Technische Diensten. De werken worden geraamd op 14,6 miljoen frank, BTW inclusief.

Vraag nr. 112
van 28 februari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Indringings weg N 79-industrieterrein Overhaem – Bouwaanvraag

In zijn antwoord op de parlementaire vraag nummer 36 van 8 december 1989 deelt de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer mee, dat voor het eerste gedeelte van het traject van de zuidoostelijke indringingsweg te Tongeren tussen rijksweg N 79 (Tongeren-Maastricht) en Moerepoortindustrieterrein Overhaem een bouwaanvraag werd ingediend.

Deze indringingsweg zou worden voorzien ter vervanging van het tracé weergegeven op het huidige Gewestplan (zuidelijke „ring” rond Tongeren).

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Kan hij bevestigen dat deze bouwaanvraag werd ingediend ? Welk is precieze tracé van deze indringingsweg ?
2. Uit persberichten blijkt dat de plannen voor het tracé van deze weg van de diensten van Stedebouw en die van de diensten van Bruggen en Wegen van elkaar afwijken. Op welke punten wijken deze plannen van elkaar af ?
3. Tellingen van de verkeersstromen in en rond Tongeren geven aan, dat 75 ten honderd van het verkeer in en rond de stad indringingsverkeer is voor het centrum. Een zuidoostelijke indringingsweg zou aan deze behoefte niet tegemoetkomen : die is enkel zinvol voor vrachtovervoer van en naar het industriepark Overhaem vanuit richting E 313 (uit richting Antwerpen). Bij nazicht van het Gewestplan blijkt dat de industriezone Overhaem aan de noordoostelijke zijde wordt begrensd door de spoorlijn Tongeren-Luik. Kan daarin voor het vrachtovervoer geen alternatief worden gevonden ?

Bovendien zou de nieuwe indringingsweg een woonwijk totaal vernielen. Wat is het standpunt van de geachte Minister over deze kwestie ? Kan worden gedacht aan overleg met de Spoorwegen omtrent contacten met bedrijven op Overhaem inzake vervoer over het spoor ?

Antwoord

Als antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De bouwvergunning werd verleend op 9 januari 1990.

2. Het tracé is in overeenstemming met het tracé zoals voorzien op het in herziening-gesteld gewestplan van 29 september 1988.
3. De industriezone Overhaem wordt op dit ogenblik niet bediend door de NMBS. Voor het antwoord op de vraag of er hiervoor plannen bestaan moet ik het geachte lid verwijzen naar de Minister, die de NMBS onder zijn bevoegdheid heeft. Wat de vernieling van een woonwijk betreft, kan er worden gesteld dat de indringingsweg geen enkele woonwijk doormidden snijdt of eraan raakt.

Vraag nr. 113
van 28 februari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Werkgroep „Gewestplan versus infrastructuurvoorzieningen” – Conclusies

In zijn antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 31 van 24 november 1989 deelt de geachte Minister mee, dat een werkgroep bezig is met het opstellen van een conflictpuntennota „Gewestplan versus infrastructuurvoorzieningen”, met als doel de gedeeltelijke in-herzieningstelling van het Gewestplan Tongeren-Sint-Truiden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Heeft deze werkgroep al conclusies bereikt ? Zo ja, welke zijn die ?
2. Indien de werkgroep nog niet tot conclusies is gekomen, kan hij mij de conclusies mededelen zodra die zijn getrokken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat deze werkgroep nog tot geen eindconclusies is gekomen. Zodra dit wel gebeurt kan een voorstel tot wijziging van het Gewestplan aan de Vlaamse Executieve ter beslissing worden voorgelegd en zal ik niet nalaten het geachte lid hieromtrent te informeren.

Vraag nr. 114
van 28 februari 1990
van de heer F. VERMEIREN

Gemeentelijke ruimtelijke ordening – Verplichting opgelegd door het College van Burgemeester en Schepenen

Bepaalde gemeenten leggen aan de bewoners verplichtingen op inzake ruimtelijke ordening zoals het aanleggen of voorzien van parkeerplaatsen of opritten voor auto's aan privé-woningen en aan handelszaken en dit hoewel ter zake niets is voorgeschreven in de gemeentelijke bouwverordeningen.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Minister of dergelijke verplichtingen kunnen worden opgelegd en of het verlenen van een bouwvergunning hiervan afhankelijk kan worden gesteld,

Kunnen dergelijke verplichtingen worden opgelegd door het College van Burgemeester en Schepenen zonder door de Gemeenteraad te worden bekrachtigd ?

Kan het inwilligen van een aanvraag tot regularisatie van een vergunning voor een reclamebord afhankelijk worden gesteld van het inwilligen van een voorstel van een College van Burgemeester en Schepenen tot het aanleggen van parkeergelegenheid op een privé-terrein ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ook al is niets voorzien in de gemeentelijke bouwverordeningen, of wanneer geen gemeentelijke bouwverordening bestaat, de verplichting kan worden opgelegd parkeerplaatsen zoals door hem bedoeld aan te leggen.

Deze bepaling vindt men in de maatregelen dienaangaande voorzien in de omzendbrief van 20 oktober 1982, welke indertijd aan de gemeentebesturen werd overgemaakt en in het Belgisch Staatsblad is verschenen.

Deze bepalingen stroken volledig met het gegeven dat de stedenbouwwet van 29 maart 1962 en verdere wijzigingen, aan elke vergunningverlenende overheid de verplichting oplegt elke concrete bouwaanvraag te toetsen aan de „goede plaatselijke ordening”.

Het al dan niet verlenen van een bepaalde bouwvergunning kan dus afhankelijk worden gesteld van normen inzake parkeerplaatsen door het College en/of door de gemachtigde ambtenaar. Deze verplichting dient niet door de Gemeenteraad te worden bekrachtigd.

Het inwilligen van een aanvraag tot regularisatie van een vergunning voor een reclamebord kan niet afhankelijk worden gesteld van het inwilligen van een voorstel tot aanleggen van een parkeergelegenheid. Het gaat in casu blijkbaar om verschillende onderwerpen, welke elk afzonderlijk dienen te worden behandeld. De voorwaarden, die aan een bouwvergunning worden gekoppeld, dienen immers in een objectief en redelijk verband te staan met elkaar.

Vraag nr. 115 van 1 maart 1990 van de heer L. VANHORENBEEK

Regionale Commissie van Advies Brabant – Samenstelling

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 23 december 1986 werden de samenstelling van de Regionale Commissies van Advies (RCA) aangepast. Het besluit van de Vlaamse Executieve houdende benoeming van de leden van de Commissies van Advies voor Ruimtelijke Ordening voor de streken West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Limburg verscheen in het Staatsblad van 10 maart 1987.

Vermits het mandaat van de leden van de RCA vier jaar duurt, stel ik mij de vraag waarom de RCA voor Brabant nog niet werd aangepast.

Verder vernam ik graag van de geachte Minister :

1. wanneer deze Brabantse RCA wordt aangepast ;

2. of het mandaat van de 30 leden van deze Commissie dan automatisch wordt verlengd, indien de samenstelling ervan niet zal worden aangepast ;
3. hoe de huidige samenstelling eruit ziet, opgesplitst tussen overheidspersonen (leden van de Regering, de Vlaamse Executieve, de Bestendige Deputatie, de Schepencolleges) en vertegenwoordigers van de particuliere sector, die de klassieke politieke, economische en sociale belangen behartigen, met vermelding van hun namen en de besluiten van de Vlaamse Executieve hieromtrent.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag nummer 115 van 1 maart 1990 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ook de Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening van de streek Vlaams Brabant reeds werd aangepast. Dit gebeurde bij besluit van de Vlaamse Executieve van 6 mei 1987 houdende benoeming van de leden van de Commissie van Advies en is verschenen in het Belgisch Staatsblad van 5 december 1987.

Sindsdien werd alleen de heer B. Vleeschouwer als nieuw lid aangesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve van 3 augustus 1988 (zie het Belgisch Staatsblad van 26 oktober 1988).

Thans zijn een aantal leden ambtshalve ontslagnemend en hebben enkele andere ontslag genomen. Voor de vervanging van de vertegenwoordigers van de privé-sector werd aan de heer Gouverneur overeenkomstig artikel 7 van de Stedenbouwwet een dubbele lijst gevraagd. Zodra ik deze lijst mag ontvangen, zal ik een ontwerp-besluit aan de Vlaamse Executieve voorleggen ter vervanging van deze leden, alsook van de vertegenwoordigers van de openbare sector die rechtstreeks door de Vlaamse Executieve worden benoemd.

De huidige samenstelling van de Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening is als volgt.

1. Voorzitter : A. Van Lent, Vice-Gouverneur van de provincie Brabant.
2. Leden :
 - a) als vertegenwoordiger van de openbare sector :
 - H. Casaer, Burgemeester, Beersel
 - L. De Backer, Schepen, Ternat ;
 - G. De Vadder, Schepen, Tremelo
 - L. Pierco, Schepen, Leuven ;
 - C. Saint, Lid van een Intercommunale, Zaventem ;
 - M. Seghers, Schepen, Pepingen ;
 - D. Vervaeet, Senator, Sint-Pieters-Leeuw ;
 - F. Wouters, Bestendig Afgevaardigde, Tremelo ;
 - b) als vertegenwoordiger van de privé-sector :
 - H. Baeyens, Vertegenwoordiger van familie en verbruikers, Dilbeek ;

- A. Boxy, Vertegenwoordiger van de werknemers, ACLVB, Leuven ;
- P. Bulens, Vertegenwoordiger van de jeugd, Londerzeel ;
- R. De Groe, Vertegenwoordiger van de werknemers, ACV Leuven ;
- M. Manteleers, Vertegenwoordiger van de werknemers, ACV Brussel ;
- E. Mattheus, Vertegenwoordiger van de werknemers, ABVV, Leuven ;
- B. Vleeschouwer, Vertegenwoordiger van de sector landbouw, Kampenhout ;
- W. Schollaert, Vertegenwoordiger van de jeugd, Galmaarden ;
- J. Stegen, Vertegenwoordiger van de financiële sector, Leuven.

Vraag nr. 117
van 8 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Informatie publiek – Brochures en folders

Graag vernam ik welke brochures en folders onder impuls van de geachte Minister werden uitgegeven sedert de vorming van de Regering ter informatie van het publiek.

Op welke oplage werden deze gedrukt ? Voor welke doelgroep waren deze bestemd ? Welk gedeelte van de oplage werd verspreid, via welke kanalen ? Waren deze kosteloos te verkrijgen of welk bedrag werd hiervoor gevraagd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 122
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie

Ik dank de geachte Minister voor zijn antwoorden op mijn vragen nummer 12 van 17 november 1989 en nummer 13 van 23 november 1989, doch kan onmogelijk akkoord gaan met de inhoud. Bovendien ben ik van mening dat het dossier de gehele Vlaamse Regering aanbelangt.

Ziehier mijn commentaar.

Het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State in verband met de identiteitskaarten is mij bekend evenals de bepalingen van de Grondwet in verband met het taalgebruik van de in België gesproken talen, alsmede de taalwet op het taalgebruik in bestuurszaken.

Daartegenover staat evenwel dat de taalwet in bestuurszaken :

1. een wet van openbare orde is, dit wil zeggen dat ze door de overheden, hoven en rechtbanken, alsmede de Raad van State ambtshalve moet worden ingeroepen en toegepast, zelfs al werden de bepalingen van de taalwet door een klager of belanghebbende niet ingeroepen ;
2. een wet van restrictieve interpretatie is, dit wil zeggen dat geen andere talen mogen worden gebruikt door de overheid dan deze die in de taalwet voorzien zijn.

Welnu, de plaatselijke diensten mogen slechts gebruik maken van de drie nationale talen en ook van vreemde talen wanneer het gaat om toeristische centra, als dusdanig erkend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en wanneer de Gemeenteraden van die toeristische centra beslissen om meerdere talen ten behoeve van de toeristen te gebruiken, voor zover het berichten en mededelingen aan het publiek betreft.

Dit is overigens de vaste rechtspraak van de Raad van State (Afdeling Administratie) die in menigvuldige arresten werd vastgelegd. Wanneer men nu het gebruik van een of van meerdere vreemde talen uitbreidt tot andere gebieden of domeinen, dan huldigt men een extensieve interpretatie van de taalwet en dan overtreedt men het restrictief karakter ervan, zoals het door de Afdeling Administratie van de Raad van State werd vastgelegd in de rechtspraak.

Het is dat wat de Burgemeester van Gent doet in zijn tweetalig Nederlands-Turks bord op het speelplein achter de Geuzenberg, hetzelfde voor wat het postpapier van deze stad betreft (Turkse tekst).

Aldus handelen is de deur openzetten voor verdere misbruiken en voor de afbouw van de taalwet in bestuurszaken. Ik hoop dat hij het rechtmatige van mijn klacht inziet en zie het standpunt van de geachte Minister dienaangaande met belangstelling tegemoet.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 123
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve

Wij zouden het bijzonder waarderen indien het geachte Regeringslid ons voor de hierna vermelde NV's en VZW's volgende gegevens kon verstrekken :

- de statuten, oprichters, officiële vertegenwoordigers in de Raden van Bestuur van deze NV's en VZW'S ;
- of zij materiële steun van gemeenten of provincies krijgen ;
- wie de eigenaars van het terrein, de parkeerterreinen, de verlichting en de verwarming zijn ;
- of openbare gebouwen worden gebruikt ?

Het betreft :

1. VZW Internationaal Filmgebeuren, Kortrijk ksesteenweg 1104 9820 Gent ;
2. Cités-Cinés (VZW Filmgebeuren), Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
3. Komitee ter Bevordering van het Kortrijkse Stadhuis, Grote Markt 54, 8500 Kortrijk ;
4. NV Flanders Expo, Maaltekoeter 1, 9820 Gent ;
5. NV Music Hall, Rigaplein 7, Brussel.

Al deze instellingen voeren een politiek van algemene tweetaligheid, voornamelijk te Gent.

Graag kreeg ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 40
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie

Ik dank de geachte Minister voor zijn antwoorden op mijn vragen nummer 12 van 17 november 1989 en

nummer 13 van 23 november 1989, doch kan onmogelijk akkoord gaan met de inhoud. Bovendien ben ik van mening dat het dossier de gehele Vlaamse Regering aanbelangt.

Ziehier mijn commentaar.

Het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State in verband met de identiteitskaarten is mij bekend evenals de bepalingen van de Grondwet in verband met het taalgebruik van de in België gesproken talen, alsmede de taalwet op het taalgebruik in bestuurszaken.

Daartegenover staat evenwel dat de taalwet in bestuurszaken :

1. een wet van openbare orde is, dit wil zeggen dat ze door de overheden, hoven en rechtbanken, alsmede de Raad van State ambtshalve moet worden ingeroepen en toegepast, zelfs al werden de bepalingen van de taalwet door een klager of belanghebbende niet ingeroepen ;
2. een wet van restrictieve interpretatie is, dit wil zeggen dat geen andere talen mogen worden gebruikt door de overheid dan deze die in de taalwet voorzien zijn.

Welnu, de plaatselijke diensten mogen slechts gebruik maken van de drie nationale talen en ook van vreemde talen wanneer het gaat om toeristische centra, als dusdanig erkend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en wanneer de Gemeenteraden van die toeristische centra beslissen om meerdere talen ten behoeve van de toeristen te gebruiken, voor zover het berichten en mededelingen aan het publiek betreft.

Dit is overigens de vaste rechtspraak van de Raad van State (Afdeling Administratie) die in menigvuldige arresten werd vastgelegd. Wanneer men nu het gebruik van een of van meerdere vreemde talen uitbreidt tot andere gebieden of domeinen, dan huldigt men een extensieve interpretatie van de taalwet en dan overtreedt men het restrictief karakter ervan, zoals het door de Afdeling Administratie van de Raad van State werd vastgelegd in de rechtspraak.

Het is dat wat de Burgemeester van Gent doet in zijn tweetalig Nederlands-Turks bord op het speelplein achter de Geuzenberg, hetzelfde voor wat het postpapier van deze stad betreft (Turkse tekst).

Aldus handelen is de deur openzetten voor verdere misbruiken en voor de afbouw van de taalwet in bestuurszaken. Ik hoop dat hij het rechtmatige van mijn klacht inziet en zie het standpunt van de geachte Minister dienaangaande met belangstelling tegemoet.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 41
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve

Wij zouden het bijzonder waarderen indien het geachte Regeringslid ons voor de hierna vermelde NV's en VZW's volgende gegevens kon verstrekken :

- de statuten, oprichters, officiële vertegenwoordigers in de Raden van Bestuur van deze NV's en VZW'S ;
- of zij materiële steun van gemeenten of provincies krijgen ;
- wie de eigenaars van het terrein, de parkeerterreinen, de verlichting en de verwarming zijn ;
- of openbare gebouwen worden gebruikt ?

Het betreft :

1. VZW Internationaal Filmgebeuren, Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
2. Cités-Cinés (VZW Filmgebeuren), Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
3. Komitee ter Bevordering van het Kortrijkse Stadhuis, Grote Markt 54, 8500 Kortrijk ;
4. NV Flanders Expo, Maaltekouter 1, 9820 Gent ;
5. NV Music Hall, Rigaplein 7, Brussel.

Al deze instellingen voeren een politiek van algemene tweetaligheid, voornamelijk te Gent.

Graag kreeg ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

R. DE WULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 23
van 23 februari 1990
van de heer H. LAUWERS

Wijziging GESCO-reglementering – Loonkost

Door het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 februari 1990 wordt het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen (GESCO) veralgemeend, ter vervanging

van de vroegere tewerkstellingsstelsels. Voor de betrokken tewerkgestelden is dit een werkelijke verbetering.

Het besluit bepaalt echter dat het door de werkgever bij te dragen deel van het loon niet voor subsidiëring door een andere Minister in aanmerking komt (artikel 8).

Door deze bepaling wordt de reële kost van de werkgever gevoelig hoger in vergelijking met de vroegere statuten. Voor kleinere sociale of culturele organisaties is dit onbetaalbaar. Slechts enkele categorieën kunnen een gehele of gedeeltelijke vermindering ontvangen voor de zelf te financieren loonkost (artikel 6,2 tot 8).

Graag kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

Komen kleinere organisaties in de welzijnssector of het sociaal-cultureel werk met kinderen en jongeren in aanmerking voor de bepalingen van het artikel 6, wanneer zij op basis van vorige werkjaren aantonen, dat bij een gelijk tewerkstellingsaantal van werklozen hun netto-loonkost aanzienlijk verhoogt door de invoering van de GESCO-stelsel en hun financiële situatie noopt tot stopzetting van de werkverschaffing ? Worden kinderen, jongeren, hulpzoekers enzovoort beschouwd als „kansarm” in de definitie van artikel 6, 4 van het besluit (bijvoorbeeld speelpleinwerking, muzikale vorming, adviesverlening, begeleiding van jeugdgroepen) ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat luidens de bepalingen van artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 februari 1990 tot veralgemening van het stelsel van gesubsidieerde contractuelen, de premie voor tewerkstelling als GESCO niet mag worden gecumuleerd met een andere tussenkomst in de loonkost die aan éénzelfde tewerkstelling wordt toegekend. Dit cumulatieverbod heeft uitsluitend betrekking op tussenkomsten in de loonkost van éénzelfde tewerkstellingsplaats. Niets verhindert een andere bevoegde overheid werkingskosten toe te kennen in het kader van de uitvoering van bepaalde projecten. In dit verband ligt het in mijn bedoeling overleg te plegen met mijn Collega bevoegd voor Cultuur, om voor deze problematiek een passende oplossing te vinden.

Wat betreft de specifieke vraag naar de mogelijkheid om af te wijken van de beperking van de hogere premiebedragen tot 90 ten honderd en 95 ten honderd wanneer het gaat om hogere kwalificatieniveaus, kan ik het geachte lid informeren dat, om voor dergelijke afwijking in aanmerking te komen het moet gaan om een project dat zich richt tot een kansarm publiek en het desbetreffend bestuur zich in de onmogelijkheid moet bevinden om het verschil tussen de premie en de loonkost te betalen.

Onder kansarm publiek wordt verstaan de personen die zowel moeilijkheden van materiële als van sociale, medische, psychologische of educatieve aard kennen. Beide voorwaarden zullen ter plaatse worden onderzocht door de bevoegde projectinspecteurs van de

dienst 212 en op basis van het door de Administratie uitgebrachte advies zal ik beslissen of het desbetreffend bestuur in aanmerking komt voor een afwijking in het kader van artikel 6, § 4 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 februari 1990 tot veralgemening van het stelsel van gesubsidieerde contractuelen.

Vraag nr. 24
van 5 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Frans taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit

Iedere Vlaamse Gemeenschapsminister zal het met mij eens zijn dat het geven van Frans in de kleuterklassen te Overpelt en te Sint-Martens-Latem een achterpoortje betekent om opnieuw tot Franse scholen te komen in Vlaanderen. Volgens mij is dit dossier zo belangrijk dat alle Vlaamse Ministers ter zake verantwoordelijkheid dragen.

De Gemeenschapsminister van Onderwijs en de Voorzitter van de Algemene Raad voor Gemeenschapsonderwijs gaan akkoord dat – volgens de taalwet in onderwijszaken – een tweede taal in Vlaamse kleuterklassen tijdens de lessen, niet mag. Kan men in een kleuterklas spreken van lessen ?

De Simonet-school te Sint-Martens-Latem staat bekend als een elitaire frankiljonse (niet-confessionele) school, die noodgedwongen overschakelde op het Nederlands als voertaal ! Al sinds de jaren zestig wordt er dagelijks de laatste 20 twintig minuten Frans gesproken in de kleuterklassen. Zogezegd worden die „lesjes” na de uren gegeven en niemand (?) belet de ouders hun kinderen af te halen : zo naïef zijn we echter niet.

De Voorzitter van Prologia, die pleit voor tweetaligheid in de scholen, hield recentelijk te Brussel een persconferentie in het Frans. Verdere commentaar lijkt overbodig. Zij zegt te worden gesteund door de Waalse Gemeenschapsminister voor Onderwijs, die sinds de federalisering van het onderwijs hier nochtans niets mee te maken heeft. Er wordt ook beweerd dat de Minister-president van de Vlaamse Regering haar zou hebben ontvangen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat het aanleren van een vreemde taal niet bij de kleuters begint ? Bovendien worden veel kleuters aldus met drie talen geconfronteerd vermits zij thuis uitsluitend dialect horen praten. Zoiets is niet ernstig en niet verantwoord.

Vindt de geachte Minister niet dat het hier om een verkeerde aanpak gaat ? Nu de Vlamingen zo hard en zo lang voor hun taal hebben moeten vechten, nu Vlaanderen cultureel zelfstandig is, kunnen wij geen verstek laten gaan bij het leren, schrijven en spreken van goed Nederlands. Onze Waalse landgenoten zouden zulke toestand nooit aanvaarden.

Graag vernam ik hieromtrent het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat namens alle leden van de Vlaamse Executieve een antwoord zal worden verstrekt door de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Vraag nr. 25
van 8 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Informatie publiek – Brochures en folders

Graag vernam ik welke brochures en folders onder impuls van de geachte Minister werden uitgegeven sedert de vorming van de Regering ter informatie van het publiek.

Op welke oplage werden deze gedrukt ? Voor welke doelgroep waren deze bestemd ? Welk gedeelte van de oplage werd verspreid, via welke kanalen ? Waren deze kosteloos te verkrijgen of welk bedrag werd hiervoor gevraagd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op deze vraag zal worden verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 26
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie

Ik dank de geachte Minister voor zijn antwoorden op mijn vragen nummer 12 van 17 november 1989 en nummer 13 van 23 november 1989, doch kan onmogelijk akkoord gaan met de inhoud. Bovendien ben ik van mening dat het dossier de gehele Vlaamse Regering aanbelangt.

Ziehier mijn commentaar.

Het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State in verband met de identiteitskaarten is mij bekend evenals de bepalingen van de Grondwet in verband met het taalgebruik van de in België gesproken talen, alsmede de taalwet op het taalgebruik in bestuurszaken.

Daartegenover staat evenwel dat de taalwet in bestuurszaken :

1. een wet van openbare orde is, dit wil zeggen dat ze door de overheden, hoven en rechtbanken, alsmede de Raad van State ambtshalve moet worden ingeroepen en toegepast, zelfs al werden de bepalingen van de taalwet door een klager of belanghebbende niet ingeroepen ;

2. een wet van restrictieve interpretatie is, dit wil zeggen dat geen andere talen mogen worden gebruikt door de overheid dan deze die in de taalwet voorzien zijn.

Welnu, de plaatselijke diensten mogen slechts gebruik maken van de drie nationale talen en ook van vreemde talen wanneer het gaat om toeristische centra, als dusdanig erkend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en wanneer de Gemeenteraden van die toeristische centra beslissen om meerdere talen ten behoeve van de toeristen te gebruiken, voor zover het berichten en mededelingen aan het publiek betreft.

Dit is overigens de vaste rechtspraak van de Raad van State (Afdeling Administratie) die in menigvuldige arresten werd vastgelegd. Wanneer men nu het gebruik van een of van meerdere vreemde talen uitbreidt tot andere gebieden of domeinen, dan huldigt men een extensieve interpretatie van de taalwet en dan overtreedt men het restrictief karakter ervan, zoals het door de Afdeling Administratie van de Raad van State werd vastgelegd in de rechtspraak.

Het is dat wat de Burgemeester van Gent doet in zijn tweetalig Nederlands-Turks bord op het speelplein achter de Geuzenberg, hetzelfde voor wat het postpapier van deze stad betreft (Turkse tekst).

Aldus handelen is de deur openzetten voor verdere misbruiken en voor de afbouw van de taalwet in bestuurszaken. Ik hoop dat hij het rechtmatige van mijn klacht inziet en zie het standpunt van de geachte Minister dienaangaande met belangstelling tegemoet.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 27 van 12 maart 1990 van de heer J. VALKENIERS

Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve

Wij zouden het bijzonder waarderen indien het geachte Regeringslid ons voor de hierna vermelde NV's en VZW's volgende gegevens kon verstrekken :

- de statuten, oprichters, officiële vertegenwoordigers in de Raden van Bestuur van deze NV's en VZW'S ;
- of zij materiële steun van gemeenten of provincies krijgen ;
- wie de eigenaars van het terrein, de parkeerterreinen, de verlichting en de verwarming zijn ;
- of openbare gebouwen worden gebruikt ?

Het betreft :

1. VZW Internationaal Filmgebeuren, Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
2. Cités-Cinés (VZW Filmgebeuren), Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
3. Komitee ter Bevordering van het Kortrijkse Stadhuis, Grote Markt 54, 8500 Kortrijk ;
4. NV Flanders Expo, Maaltekouter 1, 9820 Gent ;
5. NV Music Hall, Rigaplein 7, Brussel.

Al deze instellingen voeren een politiek van algemene tweetaligheid, voornamelijk te Gent.

Graag kreeg ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal worden verstrekt door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 28 van 14 maart 1990 van de heer L. VANHORENBEEK

Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht

Ik moge de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mee te delen welke onderzoeks- en studieopdrachten ten laste van de onder zijn bevoegdheid ressorterende begrotingskredieten hij toekeende sedert 1 januari 1989.

De volgende gegevens zouden hierbij moeten worden vermeld :

1. titel en korte samenvatting van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
2. verantwoordelijke persoon voor het uitvoeren van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
3. instelling waar het onderzoeksproject of de studieopdracht doorgaat ;
4. begin- en einddatum van het onderzoek ;
5. totaal bedrag voorzien voor het onderzoeksproject of de studieopdracht ;
6. begrotingsartikel waarop de kredieten worden geïmputeerd.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord

op de gelijkaardige vraag nummer 15 van 15 januari 1990 van de heer A. De Beul, Lid van de Vlaamse Raad.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 216
van 27 februari 1990
van de heer E. GRYP

Nitraatgehalte in groenten – Controle

In het koninklijk besluit van 15 februari 1989 (Belgisch Staatsblad van 25 april 1989) werden normen vastgelegd aangaan de het nitraatgehalte in groenten.

Zoals bekend bestaan in West-Vlaanderen grote problemen in verband met mestoverschotten en overbemesting. In centraal West-Vlaanderen vinden we ook een grote concentratie van groententeelt, voornamelijk ter bevoorrading van de vele diepvriesgroentenbedrijven.

Men kan zich dan ook afvragen of het mestprobleem geen effect heeft op de kwaliteit van de daar gekweekte groenten.

Heeft de geachte Minister enige informatie over deze problematiek ?

Naar verluidt zou in het Studiecentrum van Rumbeke-Beitem onderzoek zijn gedaan naar nitraatgehalts in groenten. Kan de Minister zeggen welk resultaat dit onderzoek opleverde ? Zijn er aanwijzingen dat overbemesting een oorzaak is van te hoge nitraatgehaltenes ?

Wie verzorgt de controles van de groenten aangeboden op de groenteveilingen, hoe vaak gebeuren deze analyses en wat zijn de resultaten ? Is er in het korte tijdsverloop tussen aanbod en verkoop op de veiling tijd om produkten met te hoge nitraatgehaltenes uit het circuit te nemen ? Worden de groenten bestemd voor de export anders gecontroleerd dan deze bestemd voor binnenlands gebruik ?

Zijn er effecten op de volksgezondheid te verwachten ?

Welk beleid hanteert de geachte Minister om deze normen te doen naleven ? Welke sanctionering voorziet hij bij overtreding van het vermelde koninklijk besluit ?

Bestaat er met betrekking tot dit probleem enige coördinatie tussen de verschillende betrokken Ministeries ?

Antwoord

In antwoord op zijn gestelde vragen kan ik het geachte lid bevestigen dat bij koninklijk besluit van 15 februari 1989 normen inzake het maximale gehalte van nitraten in sommige groenten werden vastgesteld met het oog op de bescherming van de gezondheid van de verbruiker. Daar dit aspect een aangelegenheid betreft die tot de bevoegdheid behoort van de nationale overheid wordt hierna hierop niet verder meer ingegaan.

Met betrekking tot de door het geachte lid geciteerde problemen van mestoverschotten en overbemesting, kan ik meedelen dat ik op 21 maart 1990 een voorontwerp van decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen aan de Vlaamse Executieve heb voorgelegd. Over dit voorontwerp worden nu de adviezen ingewonnen van de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen en van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu.

Vraag nr. 230
van 9 maart 1990
van de heer A. DE BEUL

Omgeving Fabelta-stortplaats te Zwijnaarde – Teelt van ge wassen

In antwoord op een parlementaire vraag van de heer R. Daems (vraag nummer 57 van 29 november 1989) heeft de geachte Minister geantwoord : „In de opgespoten gronden rond de bekkens (maïspcelen) worden hoge concentraten aan Zn, Cd en Hg in de bodem aangetroffen.” Op deze gronden werd er in 1989 nog maïs geteeld en het ziet er naar uit dat dit opnieuw zal gebeuren in 1990.

Acht de geachte Minister dit nog verantwoord, wetende dat deze maïs als voeder aan dieren wordt gegeven, die op hun beurt voor menselijke consumptie zijn bestemd ?

Antwoord

In verband met het saneringsonderzoek rond de terreinen te Zwijnaarde kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

De analyses op de opgespoten gronden (maïspcelen) rond de voormalige stortplaats van de NV Fabelta te Zwijnaarde werden uitgevoerd in de rand van het saneringsonderzoek dat in eerste instantie was gericht op een evaluatie van de verontreiniging veroorzaakt door de slibbekkens zelf. De analyseresultaten met betrekking tot Zn, Cd en Hg (in mg/kg DS) voor beide genomen bodemmonsters zijn als volgt :

Monsternr.	Zn	Cd	Hg
K 19	4.761	25	4,27
121	14.427	26,6	4,47

Verder werden voor Pb, Cu en Ni eveneens verhoogde concentraties vastgesteld. Van de maïs geteeld op deze percelen werden 2 monsters geanalyseerd (mengmonster van stengel, bladeren en vrucht). Voor Hg, Pb, Cu en Ni zijn de teruggevonden gehalten te beschouwen als normaal ; voor Zn zijn de gehalten in beide monsters verhoogd (respectievelijk 242 mg/kg DS en 212 mg/kg DS) ; één van de monsters vertoont bovendien een hoog Cd-gehalte (2,7 mg/kg DS). Door het beperkt aantal stalen zijn deze cijfers in eerste instantie te beschouwen als indicatief voor de verontreinigings-situatie ter plaatse.

Gelet op de waargenomen concentraties werd één van de aspecten van het bijkomend onderzoek gericht op

een verdere karakterisering van de verontreinigings-toestand van de opgespoten gronden (18 bijkomende bodemanalyses).

Bijkomende plantenanalyses werden in eerste instantie niet voorzien. Er wordt immers van uitgegaan dat bij veralgemening van de hoge metaalconcentraties in de bodem, de opgespoten terreinen in hun totaliteit als ongeschikt voor het verbouwen van gewassen moeten worden bestempeld.

**Vraag nr. 231
van 9 maart 1990
van de heer A. DE BEUL**

Verontreiniging van Fabeltastort te Zwijnaarde – Resultaten onderzoek 0 VAM

Enkele jaren geleden werd, in opdracht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) een onderzoek verricht naar de verontreinigingssituatie op, onder en rond de verontreinigde terreinen en de bezinkingsbekkens van de voormalige Fabelta-fabriek te Zwijnaarde (Gent).

De gegevens waren verontrustend. Vorig jaar werd opdracht gegeven een bijkomende studie op te maken van de afvalterreinen en hun omgeving en een saneringsvoorstel uit te werken.

Is deze bij komende studieopdracht inmiddels afge- werkt ?

Zo ja, welke maatregelen tot sanering van dit zwaar verontreinigde gebied worden erin voorgesteld ?

Antwoord

De formele opdracht voor de uitbreidingsstudie te Zwijnaarde werd bij brief van 12 oktober 1989 verstrekt. Het rapport hieromtrent zal in de loop van de maand april bij OVAM worden ingediend. De oorspronkelijke studieopdracht in verband met het uitwerken van een saneringsvoorstel voor het stortgebied zal daarna terug worden opgenomen. Het uitwerken van maatregelen ter sanering van de omliggende terreinen kan nu eveneens in dit voorstel worden betrokken.

**Vraag nr. 238
van 14 maart 1990
van de heer L. VANHORENBEEK**

Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht

Ik moge de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mee te delen welke onderzoeks- en studieopdrachten ten laste van de onder zijn bevoegdheid ressorterende begrotingskredieten hij toekende sedert 1 januari 1989.

De volgende gegevens zouden hierbij moeten worden vermeld :

1. titel en korte samenvatting van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
2. verantwoordelijke persoon voor het uitvoeren van het onderzoeksproject of studieopdracht ;

3. instelling waar het onderzoeksproject of de studieopdracht doorgaat ;
4. begin- en einddatum van het onderzoek ;
5. totaal bedrag voorzien voor het onderzoeksproject of de studieopdracht ;
6. begrotingsartikel waarop de kredieten worden geïmputeerd.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord op vraag nummer 169 van de heer M. Didden van 24 januari 1990.

**Vraag nr. 246
van 19 maart 1990
van de heer J. GEYSELS**

Waterzuivering – Investerings voor 1988 en 1989

Tussen 1982 en 1988 werd door de Vlaamse overheid 21,8 miljard frank vrijgemaakt voor investeringen in de waterzuiveringssector. Daarvan kon de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij er 11,6 miljard realiseren.

Kan de geachte Minister mededelen welke de respectievelijk goedgekeurde en gerealiseerde investeringen voor de waterzuivering waren voor de jaren 1988 en 1989 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen inzake het investeringsprogramma waterzuivering.

	Door Vlaamse Executieve goedgekeurd en vrijgegeven bedrag (vastleggings- kredieten artikel 63.21)	Werkelijke vastleggingen (artikel 63.21)	Effectief aanwendings- percentage
1988	1612,0	1612,0	100,0 %
1989	1269,6	1269,6	100,0 %

Voor 1989 had ik een vastleggingskrediet bekomen van 1587 miljoen doch ingevolge een algemene begrotingsmaatregel van de Vlaamse Executieve naar aanleiding van het begrotingsberaad van 31 juli 1989, werd het investeringsprogramma voor alle Gemeenschapsministers slechts voor 80 ten honderd vrijgegeven.

De mij ter beschikking gestelde middelen werden aldus voor het volledige bedrag effectief vastgelegd.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 47
van 19 februari 1990
van mevrouw N. MAES

VZW's en dergelijke – Subsidiëring zonder decretale onderbouw

Graag vernam ik van de geachte Minister welke stichtingen, VZW's, instellingen of verenigingen door zijn departement worden gesubsidieerd, zonder dat hiervoor een decretale onderbouw aanwezig is.

Op welke manier worden zij vermeld in de begroting voor zijn departement ?

Worden zij allemaal vermeld ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag verstrekt wordt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 48
van 21 februari 1990
van de heer W. KUIJPERS

Streekgebonden reclame – Ministeriële instructies

Op 17 januari 1990 berichtte het Comité van Experts van de Vlaamse Mediaraad, in zijn ontwerp van advies 32 de bepaling van streekgebonden reclame.

Inderdaad, dit is het sluitstuk van het operationeel worden van de niet-openbare televisieverenigingen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen wanneer hij de nodige instructies zal geven betreffende de reclame ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Algemene Vergadering van de Vlaamse Mediaraad in zijn zitting van 2 februari 1990 het ontwerp van advies 32 van het Comité van Experts besprak betreffende de mogelijkheid tot het uitzenden van handelspubliciteit door regionale, niet-openbare televisieverenigingen. De Algemene Vergadering van de Vlaamse Mediaraad verstrekke tevens op deze dag een advies in verband met de problematiek. Dit advies heb ik mogen ontvangen op 22 februari 1990. Momenteel maakt het verstrekte advies het voorwerp uit van een grondig onderzoek.

Een voorstel ter zake zal binnen afzienbare termijn worden voorgelegd aan de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 54
van 6 maart 1990
van de heer H. LAUWERS

Toelagen basiseducatie – Begrotingstoestand

Bij beslissingen van de Vlaamse Executieve van 14 en 21 februari 1990 worden de projecten en experimenten basiseducatie, die tot 1989 werden gesubsidieerd op basis van het zogenaamde vijfde decreet, tot 1 september 1990 gefinancierd via de onderwijsbegroting.

Welke is – na deze maatregel – de situatie van het budget voor het vijfde decreet, begroot op 85 miljoen ?

Aan welk uitvoeringspercentage zullen de initiatieven – behalve deze die werden overgeheveld naar onderwijs – kunnen worden gesubsidieerd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag naar het uitvoeringspercentage van het vijfde decreet in 1990 deel ik de heer Lauwers mee dat het op dit ogenblik niet mogelijk is dit percentage te bepalen.

Bij de dienst Volksontwikkelingswerk controleert men momenteel de werkingsverslagen van 1989. Daarna worden de saldi van het werkingsjaar 1989 berekend.

Op basis van de evaluatie van de werking van 1989 en rekening houdend met het beschikbare budget zal ik beslissen of er in 1990 al dan niet personeelsuitbreidingen mogelijk zijn.

Pas dan zal een berekening van het uitvoeringspercentage van het vijfde decreet kunnen gebeuren.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
 AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 23
van 19 februari 1990
van mevrouw N. MAES

VZW's en dergelijke – Subsidiëring zonder decretale onderbouw

Graag vernam ik van de geachte Minister welke stichtingen, VZW's, instellingen of verenigingen door zijn departement worden gesubsidieerd, zonder dat hiervoor een decretale onderbouw aanwezig is.

Op welke manier worden zij vermeld in de begroting voor zijn departement ?

Worden zij allemaal vermeld ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 24
van 20 februari 1990
van de heer J. VALKENIERS

VZW Onafhankelijke Thuiszorg Vlaanderen – Erkenning

Graag vernam ik van de geachte Minister wanneer de VZW Onafhankelijke Thuiszorg Vlaanderen erkend zal worden als groepering van diensten voor thuisverzorging.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin.

Antwoord

Het Executievebesluit van 6 juli 1988 houdende coördinatie en wijziging van het koninklijk besluit van 27 december 1950, tot aanmoediging van de gezinsactiviteit van de diensten voor thuisverzorging voorziet voor de thuisverzorging drie organisatieniveaus met name de diensten, de samenwerkingsinitiatieven en de groeperingen. Met betrekking tot de twee eerste niveaus voorziet het voornoemde Executievebesluit en het daarbij aansluitende uitvoeringsbesluit van 14 oktober 1988 in erkennings- en subsidiëringnormen. Dit is niet het geval voor de groeperingen. Het Executievebesluit van 6 juli 1988 stelt wel dat zowel de diensten als de samenwerkingsinitiatieven hun aanvragen tot erkenning of opname in de programmatie bij de bevoegde Gemeenschapsminister moeten indienen via een groepering. Dit kan bovendien enkel via een groepering waarbij minstens tien diensten aangesloten zijn wier actieterrein gespreid ligt over drie provincies. Strikt genomen kan ik aldus de VZW Onafhankelijke Thuiszorg Vlaanderen niet erkennen. Dit geldt evenzeer voor de andere groeperingen zoals het Wit-Gele Kruis, Sovervlag en Solidariteit voor het Gezin.

De vraag van het geachte lid slaat vermoedelijk op de erkenning van de dertien diensten die via de VZW Onafhankelijke Thuiszorg Vlaanderen (OTV) hun aanvraag hebben ingediend. Deze diensten liggen gespreid over de provincies West- en Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Vlaams Brabant.

Volgens de verslagen van de inspecteurs van de Administratie Gezondheidszorg beantwoorden de diensten momenteel nog niet aan alle erkenningscriteria van het Executievebesluit van 6 juli 1988.

Zo zijn er onder meer nog onduidelijkheden omtrent de wijze waarop de zelfstandig verpleegkundigen over hun cliënteel een patiëntendossier opstellen en in welke mate en hoe zij een dagboek bijhouden van hun activiteiten in het kader van de dienst (artikel 4 van het ministerieel besluit van 14 oktober 1988).

Ik doe hier dan nog geen uitspraak omtrent het feit dat in artikel 3 van het Executievebesluit van 6 juli 1988 de personeelsleden van de dienst geen andere activiteit in de verzorgingssector mogen uitoefenen om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

In de overeenkomst die OTV heeft afgesloten met de zelfstandig verpleegkundigen is onvoldoende gespecificeerd wie de verantwoordelijkheid draagt inzake het gebruik van steriel materiaal. Er dient overeenkomstig artikel 3 van het ministerieel besluit van 14 oktober 1988 door de dienst bovendien een regeling te worden uitgewerkt inzake permanentie. De afspraken dienaangaande moeten nog duidelijker worden vermeld in de overeenkomst van OTV met de zelfstandig verpleegkundigen.

Het voorstel tot samenwerking met een commerciële firma met het oog op een telefonische permanentie wordt verder onderzocht door de Administratie.

Tot slot rest er nog de fundamentele vraag omtrent de wijze waarop de zelfstandig verpleegkundigen aan hun cliënten kenbaar maken dat zij aangesloten zijn bij OTV en hen meedelen dat er een dossier over hun persoonlijke gezondheidssituatie wordt opgesteld en wordt achtergelaten in de dienst die is gevestigd in een lokaal van de Onafhankelijke Mutualiteit.

In tegenstelling tot de bestaande erkende diensten wordt het cliënteel, zeker in de beginfase, vooral aangebracht door de zelfstandig verpleegkundigen en minder via de dienst voor thuisverzorging of het secretariaat van de groepering of aanverwante dienstverlenende organisatie waarvan de gezindheid duidelijk gekend is door het publiek.

Deze bemerkingen werden besproken met de vertegenwoordigers van OTV die reeds driemaal door mijn kabinetmedewerkers werden ontvangen.

Het is mijn oprechte bedoeling om een samenwerking met de zelfstandig verpleegkundigen mogelijk te maken. Het Executievebesluit van 6 juli 1988 heeft voor dit model immers een opening gecreëerd. Dergelijke diensten moeten evenwel, tot het Executievebesluit wordt gewijzigd, aan alle erkenningsvoorwaarden voldoen. Eénzelfde houding neem ik aan ten aanzien van de reeds erkende diensten. Van zodra de diensten die zijn aangesloten bij OTV hiervan het bewijs kunnen leveren, zal ik ze onmiddellijk erkennen.

Het is wel mijn intentie om het Executievebesluit in herziening te stellen teneinde de onduidelijkheden eruit te halen en bepaalde knelpunten weg te werken.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 92
van 26 februari 1990
van de heer W. SEEUWS

Decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs – Interpretatie en gevolgen

In het nieuwe artikel 22 van de wet op de inrichting van het universitair onderwijs van de Staat is er sprake

van hoogleraren. In het nieuwe artikel 21 (opsomming van de leden van het onderwijzend personeel) komen de hoogleraren niet meer voor. Behoren de hoogleraren sedert het decreet van 5 juli 1989 niet meer tot het onderwijzend personeel ?

Volgens het nieuwe artikel 22 benoemt de Vlaamse Executieve (niet langer de Koning) de leden van het onderwijzend personeel, maar de laatste paragraaf van artikel 22 bepaalt dat de Koning vrijstelling van de vereisten van diploma verleent. Wie neemt de politieke verantwoordelijkheid voor deze vrijstelling ?

Gastprofessoren en gastdocenten hebben slechts een tijdelijke opdracht. Kunnen zij met zowel een voltijdse als met een deeltijdse opdracht bindend worden ?

Artikel 72 van het decreet vervangt het eerste lid van artikel 22 van de wet van 28 april 1953, gewijzigd door het koninklijk besluit nummer 81 van 31 juli 1987.

Is de tweede zin van het koninklijk besluit van 31 juli 1982 (1987 in de tekst van het decreet is blijkbaar een vergissing) een onderdeel van het gewijzigde eerste lid, of is met andere woorden deze belangrijke zin behouden of geschrapt ?

Moet de officieuze gecoördineerde tekst niet worden verbeterd indien die tweede zin ten onrechte zou zijn geschrapt ?

Het doctoraat (proefschrift) zou volgens de officieus gecoördineerde tekst niet vereist zijn voor (voltijdse en deeltijdse) docenten (met permanente of tijdelijke opdracht). Zou men dan full-time docent met permanente opdracht kunnen worden zonder in het bezit te zijn van het doctoraat (proefschrift) ?

Indien voor de benoeming van docenten geen diploma zou zijn vereist, is dan een benoeming zonder bezit van een (al of niet universitair) diploma mogelijk ?

Zijn de diplomavereisten voor een docent met tijdelijke opdracht dezelfde als die voor een docent met een permanente opdracht ?

Kunnen, zoals vroeger, specialisten tijdelijk worden aangetrokken door een beroep te doen op de formule van plaatsvervangende (suppleantie) ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Hoewel het ambt van hoogleraar niet expliciet meer vermeld wordt in de nieuwe eerste paragraaf van artikel 21 van de wet van 28 april 1953 zoals gewijzigd bij het decreet van 5 juli 1989, blijft dit ambt bestaan met behoud van alle rechten en plichten eraan verbonden zoals bepaald in de wet van 28 april 1953.

Het niet wijzigen door het onderwijsdecreet van onder meer artikel 22, 25 en 38 in diezelfde wet laat hieromtrent geen twijfel bestaan. In de eerstvolgende wijziging van de wetgeving op het universitair onderwijs zou deze lacune best worden aangevuld.

2. Overeenkomstig artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen maakt de Executieve de verordeningen en neemt de besluiten die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn. Het is dan ook evident dat de Executieve de besluiten neemt die nodig zijn voor de uitvoering van vroegere nog geldende wetbepalingen die materies regelen bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet waarvoor de Gemeenschappen bevoegd zijn.

Dienovereenkomstig is de Vlaamse Executieve bevoegd voor het verlenen van vrijstelling van diploma zoals bedoeld in artikel 22, 5e lid. Er zijn nog tal van bepalingen in diezelfde wet en in andere wetten waarin de Koning door de nationale wetgever werd belast met het nemen van uitvoeringsbesluiten die na de staatsvorming de Vlaamse Executieve dient te nemen.

3. De tijdelijke opdracht van gasthoogleraren en gastdocenten kan zowel voltijds of deeltijds zijn. De omvang en de inhoud ervan wordt bepaald door de Raad van Beheer.

Deze mogelijkheid is trouwens expliciet vermeld in artikel 39, quinquies, tweede en vierde lid, van de wet van 28 april 1953, ingevoegd bij het decreet van 5 juli 1989.

4. In de officieuze coördinatie is de tweede zin met de benoemingsvoorwaarden van de docenten en de geassocieerde docenten ten onrechte niet opgenomen. De tekst zal dienaangaande worden verbeterd.

Immers het artikel 22 van de wet van 28 april 1953, zoals het gewijzigd werd bij het koninklijk besluit nummer 81 van 31 juli 1987, bevat vijf leden.

Het eerste lid van dat artikel dat door het onderwijsdecreet van 5 juli 1989 wordt gewijzigd, luidde voor de wijziging als volgt : „De Koning benoemt de leden van het onderwijzend personeel”. Met het woord „onverminderd” begint een nieuwe alinea. Het thans geldende artikel 22 van de wet van 28 april 1953 bevat vijf leden en de officieus gecoördineerde tekst luidt als volgt :

„De Vlaamse Executieve benoemt de leden van het onderwijzend personeel, onverminderd de mogelijkheid van de Raad van Beheer om gasthoogleraren, gastdocenten en deeltijds onderwijzend personeel te benoemen, telkens met een tijdelijke opdracht waarvan hij de termijn bepaalt. Deze termijn bedraagt ten hoogste drie jaar.

Onverminderd de bijzondere voorwaarden vastgesteld in onderhavige wet, kan niemand tot docent of geassocieerd docent worden benoemd tenzij hij houder is van een diploma van doctor, apotheker, ingenieur of geaggregeerde voor het hoger onderwijs.

Onverminderd de bijzondere voorwaarden vastgesteld in onderhavige wet, kan niemand tot gewoon hoogleraar, buitengewoon hoogleraar, hoogleraar of geassocieerd hoogleraar worden benoemd tenzij hij sinds ten minste acht jaar houder is van een

diploma van doctor, apotheker, ingenieur of geaggregeerde voor het hoger onderwijs.

Onverminderd de bijzondere voorwaarden vastgesteld in onderhavige wet kan niemand benoemd worden tot gewoon hoogleraar nadat hij de leeftijd van zestig jaar heeft bereikt.

De Koning kan, na advies van het orgaan waartoe de opdracht behoort vrijstelling van diploma verlenen aan personen die blijk hebben gegeven van buitengewone wetenschappelijke verdienste.”

Vraag nr. 96
van 7 maart 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Tijdelijke benoeming tot hoogleraar – Bekwaamheidsbewijzen

Er schijnen moeilijkheden te zijn voor een tijdelijke benoeming.

Is er, gelet op de wet van 7 juli 1970 (Belgisch Staatsblad van 12 september 1970), hoofdstuk V, artikel 10 – bekwaamheidsbewijzen in het hoger onderwijs van het lange type – paragrafen 1 en 2, enig bezwaar voor de tijdelijke benoeming tot hoogleraar in een instelling voor hoger onderwijs van het lange type, op basis van een bekwaamheidsbewijs van licentiaat waarvan het diploma werd uitgereikt door een Belgische universiteit of een daarmee gelijkgestelde inrichting ?

Antwoord

Artikel 10 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, maakt een duidelijk onderscheid tussen vaste benoeming in het ambt van hoogleraar aan een onderwijsinstelling van het lange type, en de tijdelijke benoeming in het ambt.

Rekening houdend met de bepalingen ingeschreven in artikel 10, 0 1, – 2de lid en 6 2, zijn er geen bezwaren tegen de tijdelijke aanstelling van een licentiaat in het ambt van hoogleraar.

Vraag nr. 98
van 8 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Hoge Raad voor het Maritiem Hoger Onderwijs – Installatie

Aansluitend op mijn vraag nummer 9 van 26 oktober 1989, vernam ik graag of de Hoge Raad voor het Maritiem Hoger Onderwijs thans is geïnstalleerd en wie er desgevallend deel van uitmaakt.

Antwoord

De organisatie, de samenstelling, de regeling van de werking van de Hoge Raad voor het Maritiem Hoger Onderwijs werden vastgelegd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 17 januari 1990.

Betreffend besluit werd momenteel nog niet in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Kortelings zal de effectieve samenstelling een feit zijn.

Vraag nr. 100
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve

Wij zouden het bijzonder waarderen indien het geachte Regeringslid ons voor de hierna vermelde NV's en VZW's volgende gegevens kon verstrekken :

- de statuten, oprichters, officiële vertegenwoordigers in de Raden van Bestuur van deze NV's en VZW'S ;
- of zij materiële steun van gemeenten of provincies krijgen ;
- wie de eigenaars van het terrein, de parkeerterreinen, de verlichting en de verwarming zijn ;
- of openbare gebouwen worden gebruikt ?

Het betreft :

1. VZW Internationaal Filmgebeuren, Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
2. Cités-Cinés (VZW Filmgebeuren), Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
3. Komitee ter Bevordering van het Kortrijkse Stadhuis, Grote Markt 54, 8500 Kortrijk ;
4. NV Flanders Expo, Maaltekouter 1, 9820 Gent ;
5. NV Music Hall, Rigaplein 7, Brussel.

Al deze instellingen voeren een politiek van algemene tweetaligheid, voornamelijk te Gent.

Graag kreeg ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 43
van 19 februari 1990
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUSSCHE

Politiek verlof van ambtswege – Aanvangsdatum en overzicht van toekenning

Het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen, treedt in werking op 3 januari 1989, behalve artikel 7, tweede lid waarin wordt gesteld dat het politiek verlof van ambtswege aanvangt op de datum van de eedaflegging volgend op de eerstvolgende verkiezing.

1. Betekent dit dat het politiek verlof van ambtswege voor de gemeentemandaten (Burgemeester, Schepen, Voorzitter van OCMW) pas kan worden toegestaan vanaf 1 januari 1995, vermits de eerstvolgende verkiezing na de inwerkingtreding (3 januari 1989), de verkiezing is van oktober 1994 ? Daarenboven kan in de jaren tot eind 1994 een Schepen of Burgemeester worden vervangen. Betekent dit dat aan de vervanger tot 1 januari 1995 geen politiek verlof van ambtswege kan worden toegestaan ?
2. Graag kreeg ik van de geachte Minister een overzicht van het politiek verlof van ambtswege dat aan de personeelsleden van de in artikel 2 van voornoemd decreet opgesomde openbare instellingen werd toegekend (per instelling, de graad, het uitgeoefend mandaat, aantal dagen verlof van ambtswege).

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. De decreten van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest en/of van de Vlaamse Gemeenschap afhangen zijn in werking getreden op 3 januari 1989, behalve artikel 7 van deze decreten aangezien het tweede lid van dit artikel bepaalt dat het politiek verlof van ambtswege aanvangt op de datum van de eedaflegging volgend op de eerstvolgende verkiezing.

De term „verkiezing” dient te worden geïnterpreteerd als „verkiezing tot het politiek mandaat, aangeduid in artikel 7”. Het politiek verlof van ambtswege is dus niet van toepassing op mandatarissen welke werden verkozen vóór 3 januari 1989.

2. Wat het antwoord op de tweede vraag betreft, wil ik het geachte lid er op wijzen dat het tot de bevoegdheid behoort van de Gemeenschapsministers, die belast zijn met het toezicht op de in artikel 2

van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die afhangen van het Vlaamse Gewest vermelde instellingen, om ter zake een antwoord te formuleren.

Vraag nr. 44
van 20 februari 1990
van de heer G. ANNEMANS

Gemeentebelastingen – Stijging

Kan de geachte Minister mij meedelen welke soorten gemeentebelastingen sinds de verkiezingen van 1988 gestegen zijn en in welke Vlaamse gemeenten.

Antwoord

Het is mij niet mogelijk het geachte lid een overzicht te bezorgen van de gemeentelijke belastingen die sinds 1988 een aanpassing van de aanslagvoeten ondergingen. Het algemeen administratief toezicht op de gemeentebelastingen behoort overeenkomstig de artikelen 26 en 27 van het decreet van 7 juni 1989 in eerste instantie tot de bevoegdheid van de provinciegouverneur. Deze regeling heeft tot gevolg dat ik, behalve in geval van schorsing op het provinciaal niveau, niet op de hoogte ben van de besluiten die de gemeenteraden treffen inzake de fiscaliteit.

Ik kan het geachte lid wel meedelen dat de totale opbrengst van de gemeentelijke belastingen per inwoner in het Vlaamse Gewest in 1989 is toegenomen. In 1988 bedroeg de opbrengst per inwoner 9552,067 frank. In 1989 nam de opbrengst per inwoner toe tot 9794,288 frank, dit is een stijging met 242,221 frank per inwoner. Dat is een verhoging met 2,54 ten honderd.

Vraag nr. 45
van 20 februari 1990
van de heer F. VERMEIREN

Verwerving onroerende goederen door gemeenten – Procedure

Bij circulaire nummer B.A. -89/15 van 6 september 1989 werden de gemeenten herinnerd aan de voorschriften in verband met de samenstelling van de bundels inzake vervreemding van onroerende goederen.

De voorgeschreven samenstelling van het dossier stemt overeen met die voor de verwerving van onroerende goederen door de gemeenten, onder meer door circulaire van de Administratie voor Regionale en Lokale Besturen inzake onteigeningen. Deze instructies blijven gelden in het kader van artikel 117 van de Nieuwe Gemeentewet met het oog op de toepassing van het algemeen toezicht.

Het gebeurt thans dat bij de realisatie door de gemeente van een rooilijnplan, een verkavelingsplan of een verkavelingsvergunning, een gratis afstand wordt bedongen aan de gemeente van een gedeelte van de eigendom nodig tot verwezenlijking van het rooilijnplan en het door de verkavelaar aangelegde wegennet.

Het gaat hier dus duidelijk om een verwerving van onroerende goederen door de gemeente te kostelozen titel en bij minnelijke overeenkomst.

In dit verband vernam ik graag :

- of het nodig is voor elk aldus te verwerven perceel een afzonderlijke gemeenteraadsbeslissing te treffen of een algemene gemeenteraadsbeslissing houdende vaststelling van het rooilijnplan, het verkavelingsplan of de verkavelingsvergunning volstaat ;
- of per perceel dat wordt afgestaan nog een schattingsverslag moet worden gevraagd, zelfs in geval van een kosteloze afstand.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wijs ik het geachte lid er op dat het, overeenkomstig artikel 117 van de Nieuwe Gemeentewet, tot de bevoegdheid van de Gemeenteraad behoort om te besluiten tot aankoop van een onroerend goed en de voorwaarden van de aankoop vast te stellen.

Het vaststellen van een rooilijnplan en het verlenen van een verkavelingsvergunning behoren tot de bevoegdheid van het College van Burgemeester en Schepenen respectievelijk overeenkomstig artikel 123, 6°, van de Gemeentewet en artikel 56 van de wet van 29 maart 1962 betreffende de stedenbouw.

Aangezien de aankoop van een onroerend goed enerzijds en het vaststellen van de rooilijnen of het verlenen van een verkavelingsvergunning anderzijds, tot de bevoegdheid van twee verschillende instanties behoort, is het niet mogelijk beide beslissingen op te nemen in één raadsbesluit. Het is evenwel niet nodig een afzonderlijk gemeenteraadsbesluit te treffen voor elk te verwerven perceel. Dat raadsbesluit moet wel duidelijk aangeven welke percelen worden verworven.

In elk geval dienen voor elk kosteloos en bij minnelijke schikking verworven perceel afzonderlijk te worden vermeld :

- de aard van het goed,
- de ligging,
- de oppervlakte,
- de kadastrale kenmerken,
- de identiteit van de eigenaar.

In het door het geachte lid geschetste geval lijkt het schattingsverslag voornamelijk van informatieve waarde voor het gemeentebestuur.

Aangezien het schattingsverslag van de waarde der onroerende goederen ertoe strekt de gemeente de financiële implicaties van de voorgenomen verrichting te laten kennen, acht ik een dergelijk verslag niet noodzakelijk wanneer een perceel kosteloos aan de gemeente wordt afgestaan.

Vraag nr. 46 van 21 februari 1990 van de heer M. DESU'TTER

Gunning werken gemeenten – Bevoegdheidsdelegatie

Waar de meeste gemeentebesturen in gewone dienst een delegatie van bevoegdheid geven aan het Schepencollege voor het bepalen van de wijze van gunnen en voor de gunning van opdrachten, meestal voor een bedrag van 250.000 frank, maar soms voor een onbepaald bedrag, is er in buitengewone dienst geen bevoegdheidsdelegatie mogelijk.

De toezichthoudende overheid (het provinciebestuur voor kleinere gemeenten) gaat doorgaans akkoord dat een delegatie van bevoegdheid wordt verleend aan het Schepencollege voor opdrachten en leveringen tot een bedrag van 100.000 frank in buitengewone dienst.

Thans zouden dergelijke delegatieopdrachten niet meer worden aanvaard.

Dit heeft tot gevolg dat er een grote discrepantie bestaat tussen uitgaven in gewone en in buitengewone dienst.

Zo dient bijvoorbeeld de Gemeenteraad te beslissen over de aankoop van een klein toestel van 5.000 frank in buitengewone dienst, daar waar voor een herstelling van 250.000 frank of meer onderhands kan worden gegund door het Schepencollege, zonder de Gemeenteraad te kennen.

In artikel 234 van de Nieuwe Gemeentewet is een delegatie van bevoegdheid voor opdrachten in de buitengewone begroting niet uitdrukkelijk vastgelegd.

Moet dit artikel niet worden aangepast ?

Antwoord

Met zijn vraag wenst het geacht lid de opportuniteit te kennen omtrent het behoud van de bevoegdheidsregels in verband met de keuze van de wijze van gunning van overheidsopdrachten, zoals neergelegd in artikel 234 le en 2e lid van de Nieuwe Gemeentewet.

Ik kan er hem hier enkel op wijzen dat de regels inzake de bevoegdheden van gemeentelijke organen, zoals geponeerd in de Nieuwe Gemeentewet, organieke bepalingen zijn, ten gevolge waarvan het enkel tot de bevoegdheid van de nationale wetgever behoort er al dan niet enige wijziging in aan te brengen.

Ik kan hem dan ook enkel adviseren zijn vraag dienaangaande voor te leggen aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

Nochtans wil ik hierbij niet nalaten op te merken dat het College van Burgemeester en Schepenen, wanneer dit in het raam van artikel 234 2e lid van de Gemeentewet de onderhandse procedure als wijze van gunning

van opdrachten kiest hierbij in dezelfde mate als de Gemeenteraad, optredend in het kader van het lid van genoemde bepaling, gehouden is toepassing te maken van artikel 17 § 2 van de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten dat de gevallen waarin onderhands zou gegund worden limitatief opsomt.

Vraag nr. 47
van 26 februari 1990
van de heer J. VALKENIERS

Gebruik Engels in het Museum voor Hedendaagse Kunst Gent – Wettelijkheid

In bijlage vindt u fotocopie van een brief, die uitgaat van de betrokken conservator van het Museum voor Hedendaagse Kunst, Citadelpark, Gent.

Het betreft een museum dat tot het patrimonium van de stad behoort. Bovendien is de betrokkene stadsambtenaar, wat impliceert dat de bestaande taalwetgeving in bestuurszaken (artikel 11) wordt overtreden. We citeren artikel 11, paragraaf 1 : „De plaatselijke diensten, die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied stellen de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied”.

De geachte Minister zal het met ons eens zijn dat het in dit geval mededelingen aan het publiek betreft vanwege een stadsambtenaar, die uitsluitend de taal van de streek mag gebruiken. Praktische redenen invoeren om het Engels als spreektaal te gebruiken zijn totaal uit den boze en zijn daarenboven totaal in strijd met een wet, die door het Belgische Parlement werd goedgekeurd.

Het is een plicht van de overheid de wetten te doen toepassen. We koesteren de overtuiging dat de geachte Minister zal willen tussenbeide komen om uitsluitend het Nederlands als spreektaal te laten gebruiken. Het komt de betrokkene niet toe de wet – op zijn manier – te interpreteren : hij gaat zijn bevoegdheid te buiten.

De Burgemeester verklaarde dienaangaande : „Ik heb ter zake een onderzoek ingesteld.

Daaruit is gebleken dat het hier ging over een voordrachtavond met een internationaal gezelschap in het kader van Documenta-Kassel 1992. Het paneel bestond uit de medewerkers van de betrokkene, die door Documenta-Kassel is aangesteld als verantwoordelijke voor deze belangrijke internationale tentoonstelling. Het betrof de heren Pier Luigi Tazzi, Denys Zacharopoulos en Bart De Baere.

Omwille van het feit, dat het Museum niet over apparatuur voor simultaanvertaling beschikt, werd de conferentie in het Engels gevoerd.

Ik denk dat hier in geen enkel opzicht afbreuk werd gedaan aan de wet, die aan de Vlaamse steden en gemeenten verplichtingen oplegt in verband met het gebruik van de Nederlandse taal”.

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister.

Antwoord

De aandacht van het geachte lid wordt erop gevestigd dat de heer Hoet optrad als vertegenwoordiger van Documenta-Kassel 1992 – een privé-initiatief – en niet als stadsambtenaar qualitate qua zodat artikel 11, § 1 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, waarop het lid zich beroept, niet van toepassing was op zijn optreden.

Vraag nr. 48
van 26 februari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Opleiding gemeentepersoneel – Lagere cursus bestuurswetenschappen

In een recent interview met Gazet van Antwerpen heeft de geachte Minister medegedeeld dat het gemeentepersoneel in het algemeen te weinig is geschoold.

In werkelijkheid wordt vastgesteld dat hoe langer hoe meer personeelsleden uit de gemeentelijke sector, al dan niet tewerkgesteld in vast dienstverband, vrijwillig de lagere cursus bestuurswetenschappen volgen.

Voor deze personeelsleden biedt het volgen van deze cursussen en het behalen van het diploma in véél gevallen geen perspectief. Er wordt immers niet bij voorbaat geput uit hen die het bedoelde diploma bezitten – noch bij aanwerving, noch bij bevordering – en de houders van een diploma lager middelbaar onderwijs, die met succes bestuurswetenschappen hebben gevolgd, worden beschouwd als zijnde „slechts” in het bezit van een diploma lager middelbaar onderwijs. Een aanwerving, in bepaalde gevallen zelfs een bevordering, bijvoorbeeld als opsteller, is voor hen niet weggelegd. Zij die de moeite ondernemen zich bij te scholen worden daarvoor hoegenaamd niet beloond.

Staat deze toestand niet in schril contrast met de beweringen van de geachte Minister ? Op welke wijze zal hij inspelen op de wil tot bijscholing van het personeel en de onwil van veel plaatselijke besturen om deze opleiding te honoreren ?

Antwoord

De taak en de werking van de openbare dienst staat vandaag meer dan ooit ter discussie. Goede service, openbaarheid van bestuur, een doorzichtige administratie zijn enkel kwaliteiten die nu van het openbaar ambt worden verlangd.

Het waarmaken van deze eisen heeft repercussies op houding, woorden en kennis van de ambtenaar.

Vorming en opleiding zijn de enige manieren om deze evoluties te begeleiden.

Dit impliceert dat de plaatselijke overheid, wil ze een goed beleid voeren, vorming dient te stimuleren en mogelijk te maken. Anderzijds wordt van de ambtenaar verwacht dat hij zijn taak naar behoren kan vervullen en is opleiding een conditio sine qua non daartoe.

In dit opzicht is vorming inherent aan het openbaar ambt en zou als dusdanig geen extra-beloning behoeven.

Ik ontken echter niet dat vorming niet overal als een vanzelfsprekend gegeven wordt beschouwd. Maar het is bemoedigend dat het aantal leerlingen, die de lagere cyclus bestuurswetenschappen volgen, een stijgende trend vertoont. Ook lokale bestuurders hechten meer belang aan ambtenaren die een degelijke en aangepaste vorming hebben genoten. Het volgen van deze cursussen en het behalen van het diploma biedt in veel gevallen wel perspectief voor deze personeelsleden. De meeste gemeentebesturen kennen immers een diplomavergoeding toe aan ambtenaren die voormeld diploma bezitten.

Een groot aantal gemeentebesturen stellen het bezit van dit diploma tot voorwaarde voor aanwerving of bevordering tot opsteller of onderbureauchef.

Honorering van de geleverde inspanningen blijkt niet alleen uit het toekennen van financiële voordelen of bevorderingsmogelijkheden.

Minstens even belangrijk is het feit dat de lokale bestuurders bereid zijn om zichzelf en de werkprocedure in vraag te stellen zodat de ambtenaar de ruimte en de mogelijkheid krijgt om het aangeleerde ook in de praktijk toe te passen.

Vraag nr. 50
van 28 februari 1990
van de heer M. OLIVIER

Gemeenten West-Vlaanderen – Fiscale en budgettaire toestand

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij voor het dienstjaar 1990, voor elke gemeente van de provincie West-Vlaanderen, afzonderlijk volgende gegevens te verstrekken :

1. het aantal opcentiemen in de onroerende voorheffing ;
2. het percentage van de aanslagvoet van de aanvullende belasting op de personenbelasting ;
3. de aanslagvoet van de belasting op het tewerkgesteld personeel ;
4. de aanslagvoet van de belasting op de drijfkracht ;
5. het resultaat van de koptabel van de gewone dienst van de begroting ;
6. het resultaat eigen aan het dienstjaar van de gewone dienst van de begroting ;
7. het algemeen begrotingsresultaat van de gewone dienst van de begroting.

Antwoord

Het geachte lid verzoekt om een aantal financiële gegevens betreffende de gemeenten van de provincie West-Vlaanderen, op basis van hun begroting 1990.

Aangezien nog maar een gedeelte van de Westvlaamse gemeentebegrotingen voor 1990 bij mijn Administratie zijn toegekomen, is het mij nog niet mogelijk de gevraagde gegevens te verstrekken. Zodra de informatie volledig is, zal ik ze het geachte lid bezorgen.

Vraag nr. 56
van 8 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Informatie publiek – Brochures en folders

Graag vernam ik welke brochures en folders onder impuls van de geachte Minister werden uitgegeven sedert de vorming van de Regering ter informatie van het publiek.

Op welke oplage werden deze gedrukt ? Voor welke doelgroep waren deze bestemd ? Welk gedeelte van de oplage werd verspreid, via welke kanalen ? Waren deze kosteloos te verkrijgen of welk bedrag werd hiervoor gevraagd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op de vraag van het geachte lid zal worden verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 58
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve

Wij zouden het bijzonder waarderen indien het geachte Regeringslid ons voor de hierna vermelde NV's en VZW's volgende gegevens kon verstrekken :

- de statuten, oprichters, officiële vertegenwoordigers in de Raden van Bestuur van deze NV's en VZW's ;
- of zij materiële steun van gemeenten of provincies krijgen ;
- wie de eigenaars van het terrein, de parkeerterreinen, de verlichting en de verwarming zijn ;
- of openbare gebouwen worden gebruikt ?

Het betreft :

1. VZW Internationaal Filmgebeuren, Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
2. Cités-Cinés (VZW Filmgebeuren), Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
3. Komitee ter Bevordering van het Kortrijkse Stadhuis, Grote Markt 54, 8500 Kortrijk ;
4. NV Flanders Expo, Maaltekouter 1, 9820 Gent ;

5. NV Music Hall, Rigaplein 7, Brussel.

Al deze instellingen voeren een politiek van algemene tweetaligheid, voornamelijk te Gent.

Graag kreeg ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op de vraag van het geachte lid zal worden verstrekt door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 114
van 20 februari 1990
van de heer J. DE ROO

Expresweg Antwerpen-Maldegem (N 49) – Omvorming tot autosnelweg en weerslag op de streek

Enige tijd geleden verklaarde de geachte Minister dat de Expresweg Antwerpen-Maldegem volledig tot autosnelweg zou worden omgevormd. Dit zou mogelijks de verkeersveiligheid bevorderen. Anderzijds zal zo'n operatie erg ingrijpende gevolgen meebrengen voor de noordergemeenten zoals Sint-Laureins, Kaprijke en Assenede.

1. Zullen er zoals reeds door uw voorganger toegezegd stootbanden op de middenberm voorzien worden en zo ja, wanneer ?
2. Zal er bij de planning van de op- en afritten, bruggen of viaducten rekening worden gehouden met de plaatselijke noden en met de geografische conformatie van de gemeenten ?
3. Zullen er geen eilanden ontstaan, die het goed functioneren van het gemeentelijk sociaal en cultureel leven ernstig kunnen verstoren ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Een eerste fase voor verwezenlijking van stootbanden op de middenberm van de N 49, tussen de R 4-westelijke industrieweg te Zelzate en de N 434 te Eeklo, is voorzien op het reserveprogramma 1990. Deze werken zullen worden uitgevoerd voor zover de budgettaire middelen het toelaten.
2. en 3. De toekomstige verkeerswisselaars, gewone overbruggingen en landbouwbrugjes zullen alle worden gepland in de onmiddellijke om-

geving van de thans bestaande gelijkgrondse kruispunten of oversteekplaatsen, zodat wel degelijk rekening wordt gehouden met de plaatselijke noden en met de geografische ligging van woonconcentraties in de streek en het ontstaan van geïsoleerde gebieden uitgesloten is.

Vraag nr. 118
van 26 februari 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Carpooling en park-and-ride – Parkings

Op het programma van uit te voeren werken voor 1990 is in totaal voor parkings voor car-pooling en park-and-ride een bedrag van 18 miljoen uitgetrokken.

Kan de geachte Minister mij mededelen in welke stand van de procedure de bundels die voor financiering werden ingediend zich bevinden ?

Zijn er reeds voorontwerpen en zo ja, waar zijn de voor deze initiatieven geplande parkings gelegen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat op het artikel 73.22 van het investeringsprogramma voor het Bestuur der Wegen in het jaar 1990 er inderdaad kredieten zijn voorzien voor parkings voor carpooling en park-and-ride.

De juiste situering van deze parkings is evenwel nog niet in alle gevallen gekend. De verdeling over de provinciale directies is als volgt :

- Antwerpen : 10 miljoen
- Vlaams Brabant : 12 miljoen
- Limburg : 10 miljoen
- West-Vlaanderen : 8 miljoen
- Oost-Vlaanderen : 8 miljoen

Met andere woorden de totale som bedraagt 50 miljoen.

De provinciale directies onderzoeken momenteel de verschillende bestaande car-pooling plaatsen zoals ze feitelijk spontaan zijn ontstaan. Door middel van infrastructurale ingrepen zullen deze op een efficiënte, degelijke wijze worden uitgerust.

De desbetreffende dossiers zullen in de loop van 1990 worden aanbesteed.

Vraag nr. 125
van 6 maart 1990
van de heer D. VAN DER MAELEN

Persleiding in Denderbrug te Geraardsbergen – Medewerking Bestuur der Wegen

Door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) werd aan uw diensten, in casu het Bestuur der Wegen van het Ministerie van Openbare Werken, de toelating gevraagd om een persleiding op te hangen aan de Denderbrug te Geraardsbergen om aldus (tijde-

lijk) het afvalwater van de bestaande collector-LO over te pompen in de riolering-RO. Op korte termijn voorziet uw collega Kelchtermans (in 1994) de onderdoorpersing waardoor de huidige persleiding verdwijnt.

Met deze werkwijze en de vlugge indienststelling van de bestaande zuiveringsinstallatie kan tegen september 1990 het afvalwater van Geraardsbergen-Centrum worden gezuiverd. Tot ontsteltenis van de VMZ en van mezelf weigeren uw diensten echter hun medewerking aan deze tijdelijke oplossing onder het motto „de enige nog overblijvende opening wordt voorbehouden voor eigen gebruik”.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- waarom een toekomstige reservatie voor eigen gebruik primeert op een maatschappelijk direct renderend gebruik ;
- of hij vooralsnog het tijdelijk gebruik wil toestaan in het belang van de Geraardsbergse bevolking ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Op 28 november 1989 vroeg de VMZ toelating om twee nieuw aan te leggen persleidingen (diameter 20 à 25 centimeter) te bevestigen aan brugstructuur van de Zonnebloembrug te Geraardsbergen. Het betrof hier definitieve leidingen.

De VMZ vroeg „princiële goedkeuring en/of opmerkingen”.

In zijn antwoord wees mijn dienst erop dat in de brugconstructie nog slechts één reeks opeenvolgende doorgangsoeningen voorhanden was, die voorbehouden werd voor eigen gebruik. Gesuggereerd werd de persleiding onder de bodem van de Dender te plaatsen.

Ik laat trouwens opmerken dat deze openingenreeks slechts een diameter van 20 centimeter heeft.

Onlangs werd met de VMZ telefonisch afgesproken dat hun vertegenwoordiger contact zou nemen met het districthoofd van het Bestuur der Wegen om de mogelijkheid tot plaatsing van een voorlopige leiding in de brug te onderzoeken. Tot nog toe werd hierover geen contact genomen.

Een door de VMZ beoogde tijdelijke oplossing werd dus nog niet besproken met mijn dienst en evenmin door deze afgewezen.

Bijhorend laat ik in verband met de gestelde vragen opmerken dat "eigen gebruik" door een openbaar bestuur eveneens van maatschappelijk belang is.

Vraag nr. 128
van 8 maart 1990
van de heer P. BREYNE

Realisatie N 37 – Planning

Graag had ik van de geachte Minister vernomen welke

de geplande termijn is voor de realisatie van de verschillende tracégedeelten van de N 37, met name respectievelijk

- het gedeelte tussen de N 336 en de N 8
- het gedeelte tussen de N 8 en de A 19
- het gedeelte ten noorden van de A 19 tot respectievelijk Zonnebeke, Passendale en Roeselare.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik volgende planning mededelen. Deze is wel afhankelijk van de beschikbare budgettaire middelen.

1. Gedeelte tussen N 336 en de N 8 (Zuiderring van Ieper) : deze werken kunnen worden voorzien op het programma 1992, met aanbesteding eind 1991.
2. Gedeelte tussen N 8 en A 19 : de onteigeningen zijn in uitvoering ; deze werken kunnen wellicht in de loop van 1991 worden aanbesteed.
3. Gedeelte voorbij de A 19 richting Roeselare : enkel de verbinding tot de N 332 is voorzien ; de wenselijkheid van het verder doortrekken moet nog worden bestudeerd.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 105
van 22 februari 1990
van de heer G. CARDOEN

Rioleringswerken Flieterkouter te Tollembeek – Stand van zaken

In verband met de rioleringswerken aan de Flieterkouter te Tollembeek-Galmaarden werd mij op 31 mei 1988 door uw achtbare voorganger schriftelijk gemeld dat een nieuwe expertise of deskundig verslag zou worden opgemaakt. De expert zou binnen een redelijke termijn zijn opdracht voltooien.

Bijna twee jaar later wacht het Gemeentebestuur van Galmaarden nog steeds op een reactie en is er nog geen voorstel vanwege de Dienst Aannemingscontracten – Algemene Technische Diensten.

Mag ik de geachte Minister vragen welke de stand van zaken is en welk het definitief resultaat van de expertise is ? Wie zal instaan voor het herstel van de slecht uitgevoerde werken in de Modrielaan en tegen welke datum ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Dit dossier blijft inderdaad, onafhankelijk van onze wil, zeer lang aanslepen. Ondanks herhaalde aanmaningen en verzoeken van onzentwege, is er nog steeds geen definitief expertiseverslag.

Daartegenover staat dat het Vlaamse Gewest reeds aanzienlijke sommen heeft voorgeschoten „voor rekening van wie het behoort” voor dringende herstellingswerken die moesten worden uitgevoerd.

De gemeente Galmaarden heeft steeds elke expertisезitting bijgewoond, doch is niet vrijwillig tussengekomen in de procedure, hetgeen nochtans reeds meer dan eens is gesuggereerd. Overigens zou de gemeente Galmaarden reeds bij de definitieve oplevering der werken op 14 februari 1984 de riolering hebben moeten overnemen als eigenaar, conform artikel 80 § 8 van de Huisvestingscode en artikel 15 van het koninklijk besluit van 30 maart 1981 (24 april 1981), nadien gewijzigd door het koninklijk besluit van 1 juli 1987 (Belgisch Staatsblad 27 augustus 1987).

Als opdrachtgever treedt in dit dossier het Vlaamse Gewest op als eiser in de procedure, doch de verantwoordelijkheid voor de schade zal mogelijkerwijze bij andere partijen liggen (aannemer of ontwerper of de gemeente Galmaarden als eigenaar van de werken en verantwoordelijke voor het onderhoud van de riolering).

Na de brief van 31 mei 1988 van mijn achtbare voorganger aan de gemeente Galmaarden werd de deskundige aangemaand zijn werkzaamheden verder te zetten. Blijkbaar kwam daar nooit enige reactie op.

Aan de raadsman van het Vlaamse Gewest zal opdracht worden gegeven de deskundige nogmaals aan te manen zijn werkzaamheden te willen bespoedigen omwille van de steeds maar groter wordende nadelige gevolgen voor alle partijen.

Vraag nr. 106
van 23 februari 1990
van de heer L. KELCHTERMANS

Bouwvergunning omleidingsweg N 71 – Definitieve beslissing

Op 25 maart 1988 werd door de Wegendienst Limburg een bouwvergunning gevraagd voor de aanleg van de omleidingsweg N 71 kruispunt Broeseinderdijk-Zonhoek.

Op mijn schriftelijke vraag nummer 75 van 20 februari 1989 antwoordde de geachte Minister dat het dossier inderdaad aan hem is voorgelegd, dat het werd onderzocht en dat op korte termijn een beslissing zou worden genomen.

Tot op heden blijft deze beslissing, niet te zijn genomen en zijn er geen aanwijzingen dat dit binnen een korte tijdspanne zal gebeuren.

Mag ik aan de geachte Minister het volgende vragen ?

- Hoever staat het met de afwerking van dit dossier ?
- Wanneer zal de 'gevraagde vergunning worden verleend ?

- Welke is de reden waarom vorig jaar niet ten gronde werd beslist over deze aanvraag ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat nog geen wijziging van het Gewestplan Neerpelt-Bree is doorgevoerd betreffende deze aangelegenheid. De gevraagde vergunning kan slechts worden verleend nadat het Gewestplan voor deze terreinen in herziening werd gesteld. Uiteraard kan dan slechts ten gronde over deze aanvraag worden beslist.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 29
van 21 februari 1990
van mevrouw M. VOGELS

Internationaal Forum over de Bevolking in de 21e eeuw
– Standpunt Executieve

In november jongstleden ging te Amsterdam in het kader van het Internationaal Forum over de Bevolking in de 21e eeuw een studiedag door over demografie.

De Vlaamse Gemeenschap was daar vertegenwoordigd door de heer F.R. Deven van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

- Heeft de heer Deven tijdens deze studiedag het woord gevoerd in het kader van dit Forum ?
- Zo ja, welke positie heeft hij met betrekking tot de problematiek ingenomen ?
- Heeft de Vlaamse Executieve de besluiten en de aanbevelingen van het Forum onderschreven ?
- Zo ja, zijn er maatregelen genomen om deze aanbevelingen te realiseren in Vlaanderen en welke zijn deze ?

.NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. en 2. Dr. F. Deven, werkleider bij het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien, nam tijdens de bovengenoemde bijeenkomst formeel niet het woord, namens de Vlaamse Gemeenschap of België, in het gedeelte waarin afgevaardigden de plenaire vergadering toespra-

ken vanop het spreekgestoelte om er de stellingname van hun Regering uiteen te zetten. Dit deed hij evenmin tijdens de werklunch waarop de secretaris-generaal van de organisatie UNEPA, Dr. Sadik, één vertegenwoordiger van alle donorlanden uitnodigde. De behandelde thematiek van dit internationaal Forum hield immers wezenlijk verband met de beleidsmaterie ontwikkelingssamenwerking.

Wel nam Dr. F. Deven deel aan de bespreking tijdens de werksessies en bij de uitwerking van de slotresolutie van de bijeenkomst (de Verklaring van Amsterdam). Zijn inbreng beoogde de algemene teneur van de ontwerpstekst te ondersteunen.

3. en 4. Wat de vragen 3. en 4. betreft kan worden gesteld dat de aanbevelingen in de Verklaring die betrekking hebben op de bevoegdheden van de Vlaamse Executieve, helemaal kadere in haar Regeringsverklaring, uitgesproken op 14 februari 1989.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 23
van 24 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Illegale afvoer van ANWECO-assen naar stortplaats Hooge Maey

Door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) werden de illegaal (te Schoten) gestorte (uit Nederland afkomstige) ANWECO-assen afgevoerd naar de Hooge Maey. Deze assen zijn in ons land illegaal gekomen mede door toedoen van OVAM. Een OVAM-ambtenaar (Toezicht en Vergunningen) stelde (ook schriftelijk) dit materiaal voor als grondstof, terwijl het een afvalstof betrof. De OVAM-directie was hiervan al de tijd op de hoogte, zoals de Gemeenschapsminister reeds antwoordde.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende mede delen ?

1. Waarom OVAM dit materiaal als grondstof voorstelde (onder andere aan de gemeente Schoten en aan het Antwerpse Parket) ? Het feit zelf staat vast.
2. Indien zulks ten onrechte gebeurde (wat kennelijk het geval was – zie arrest Hof van Beroep – Antwerpen) waarom de OVAM-directie tegen deze handelwijze niet is opgetreden (en dus mogelijks medeplichtig kan zijn) ?
3. Welke initiatieven er werden genomen om dit materiaal terug te voeren naar Nederland ?
4. Welke motieven hebben gespeeld om het storten te Antwerpen toch toe te laten ?
5. Welke de kosten zijn van transport, door wie dit

werd uitgevoerd, volgens welke procedure, met welke inschrijvers ?

6. Hoe deze assen te catalogeren zijn in functie van de EG-normen en richtlijnen ?
7. Waarom deze (giftige ?) assen als afdek materiaal op de Hooge Maey werden toegelaten ?

Antwoord

Op de gestelde vragen kan ik het geachte lid de volgende antwoorden meedelen.

1. Hiervoor verwijs ik het geachte lid naar het aanvullend antwoord op vraag nummer 23 van 7 november 1988 van de heer H. Coveliers. Hierbij wens ik ook de tyffout recht te zetten die in dit antwoord is geslopen, namelijk dat de OVAM-leiding het met de redenering van de betrokken ambtenaar eens was. De directie was het hiermee niet eens en heeft trouwens een Pro Justitia laten opstellen.
2. Hiervoor verwijs ik het geachte lid eveneens naar het aanvullend antwoord op vraag nummer 23 van 7 november 1988 van de heer H. Coveliers en de rechtzetting ervan.
3. In 1987 werd op vraag van de OVAM tussen het Directoraat-Generaal voor de Milieuhygiëne (VROM-Nederland) en de OVAM overleg gepleegd in verband met mogelijke terugvoer van deze verbrandingsassen naar Nederland, waarbij zelfs een terreinbezoek te Schoten werd georganiseerd.

De Nederlandse overheid stond echter weigerachtig tegenover een afvoer van deze assen naar Nederland en zonder toestemming van Nederland stond de OVAM uiteraard machteloos.

4. Hiervoor verwijs ik het geachte lid naar de antwoorden op de vragen nummer 106 van 10 januari 1989 van de heer E. Gryp en nummer 248 van 6 juni 1989 van hemzelf.
5. Op de beperkte offertevraag hebben de volgende firma's geantwoord :

Aertssen NV – Stabroek
De Dycker Transport NV – Vlierzele
De Block Gebroeders PVBA – Kieldrecht

De werken werden toegewezen aan De Dycker Transport NV voor een bedrag van 5.599.840 frank (exclusief BTW), waarvan op dit ogenblik 4.886.062 frank (exclusief BTW) werd betaald. Uitgezonderd de milieueffingen moest voor het storten op de Hooge Maey niets worden betaald.

6. Hiervoor verwijs ik het geachte lid naar het antwoord op vraag nummer 248 van 6 juni 1989 van hemzelf.
7. Hiervoor verwijs ik het geachte lid naar het antwoord op vraag nummer 106 van 10 januari 1989 van de heer E. Gryp. De assen zijn niet giftig en werden niet als eindafdek maar als tussenafdek gebruikt.

Vraag nr. 44
van 26 oktober 1989
van de heer J. VAN EETVELT

Waterzuivering – A WP-niveau 2 arrondissement Mechelen

Het Algemeen Waterzuiveringsprogramma in 1984, uitgegeven in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap had (of heeft) als doel :

1. overzicht van bestaande toestand inzake waterkwaliteit ;
2. prioriteiten vastleggen voor de begroting ;
3. investeringsprogramma opstellen.

Dalen we af naar AWP-niveau 2, dan gaat binnen het arrondissement Mechelen onze aandacht naar de betekenis van de Nete, de Dijle, de Zenne en de Rupel. Voor bovenvernoemde gebieden zijn nog geen waterzuiveringsprogramma's-niveau 3 gepubliceerd. Dit betekent ongetwijfeld niet dat er geen resultaten en/of plannen bestaan ter verbetering van de waterkwaliteit.

Mag ik van de geachte Minister, de huidige stand van zaken in dit verband vernemen.

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat met betrekking tot het arrondissement Mechelen de volgende AWP-niveau 3 studies door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) worden opgemaakt of afgewerkt :

- behorend tot het bekken van de Dijle :
 - Putte ;
 - Bonheiden ;
 - Mechelen-Walem ;
- behorend tot het bekken van de Rupel :
 - Zwarte Beek ;
- behorend tot het bekken van de Schelde :
 - Beneden-Schelde/Rupel/Zeekanaal ;
- behorend tot het bekken van de Nete :
 - Duffel.

De AWP-niveau 3 studies Zwarte Beek en Mechelen-Walem werden reeds afgewerkt. De AWP-niveau 3 studies Putte, Bonheiden, Beneden-Schelde/Rupel-Zeekanaal en Duffel zijn in afwerking.

Tot op heden is er evenwel nog geen screening AWP/TRP van de gemeenten in het arrondissement Mechelen gebeurd zodat eventueel nog wijzigingen in hoger-vermelde plannen kunnen worden aangebracht.

Vraag nr. 47
van 30 oktober 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Waterzuivering – Vervuiling Dender door slachthuis te Aalst

De vervuiling van de Dender te Aalst wordt in belangrijke mate verergerd door de zware lozingen van het slachthuis, NV Verbist en Zonen te Aalst. Ondanks meerdere processen-verbaal en een gerechtelijke veroordeling vertikt dit bedrijf om over te gaan tot sanering. Naar mij werd medegedeeld, beschikt dit slachthuis bovendien over een lozingsvergunning voor oppervlaktewater, zodat zelfs geen frank dient te worden betaald voor de geloosde vuilvracht.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Welke lozingsvergunning(en) werd(en) aan het slachthuis Verbist uitgereikt en op welke data ?
2. Hoeveel processen-verbaal van overtreding reeds werden opgemaakt ?
3. Welk gevolg hieraan door het parket werd gegeven ?
4. Welke maatregelen (schorsing lozingsvergunning, sluiten bedrijf) de Minister overweegt om deze flagrante toestanden te saneren ?

Antwoord

In antwoord op de vragen gesteld door het geachte lid, kan ik mededelen dat aan bedoelde onderneming door de Directeur van de bevoegde waterzuiveringsmaatschappij op 3 september 1987 een lozingsvergunning werd afgeleverd voor lozing van afvalwater afkomstig van de sector der slachthuizen in oppervlaktewater (2de categorie). Reeds vijf processen-verbaal van overtreding werden opgesteld.

Volgens de informatie waarover de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) beschikt heeft de Correctionele Rechtbank te Dendermonde reeds gevonnist over de eerste vastgestelde overtreding.

De Directeur-generaal van de VMZ heeft de bestaande vergunning geschorst met ingang van 27 oktober 1989. Door het bedrijf werd op 31 oktober 1989 beroep aangekend bij mijn ambt.

Dit beroep werd door mij inmiddels ongegrond verklaard .

Vraag nr. 51
van 30 oktober 1989
van de heer J. TIMMERMANS

VMZ – Maatregelen tegen vervuiling Zwalmrivier door slachthuis te Zottegem-Velzeke

De vervuiling van de Zwalm is voor een belangrijk

deel toe te schrijven aan het privé-slachthuis te Zottegem-Velzeke. Reeds vroeger werd geantwoord dat betrokken slachthuis sedert maart 1989 aangesloten is op riool en over een voorzuivering beschikt.

Zowel de wandelaars langs de Zwalm als de Inspectie van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) hebben inmiddels vastgesteld dat dit slachthuis met zijn voorzuivering niet ernstig werkt waardoor de voorbije maanden een ongelooflijke stankoverlast is ontstaan. Anderzijds verneem ik dat aan de Raad van Bestuur van de VMZ een beslissing werd voorgelegd om dit slachthuis te taxeren op basis van omzettingcoëfficiënten voor 19894 IE in plaats van op de eerder gemeten vuilvracht van 1158 IE omdat de meetapparatuur omzeild werd via een Cy-pass. Dit voorstel werd niet aanvaard, naar verluidt, op uitdrukkelijke eis van een privé-beheerder van de VMZ. Hierdoor wordt op een flagrante wijze de geloofwaardigheid van de VMZ aangetast.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of het slachthuis al zijn afvalwater via de meetput loost in de openbare riolering ;
2. of het slachthuis effectief een overstort bezit op zijn riolering zodat de zuiveringsapparatuur zonder enig probleem kan worden uitgeschakeld ;
3. of het slachthuis zijn voorzuivering regelmatig stillegt en zo ja, welk deel van het afvalwater dan debietmatig werd gezuiverd ;
4. of er processen-verbaal werden opgesteld tegen het slachthuis en zo ja, wanneer ;
5. op welke basis de bijdrage van het slachthuis wordt berekend : gemeten vuilvracht of via omzettingcoëfficiënten ;
6. waarom de Raad van bestuur het voorstel van de administratie verworpen heeft om dit bedrijf via omzettingcoëfficiënten aan te slaan in plaats van de eerdere bemetingsresultaten ten gevolge van de vaststelling van (bewuste) vervalsing van de eerdere meetcampagne ;
7. welke de rol van de privé-beheerders in deze besluitvorming is geweest.

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid meedelen dat uit een door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) ingesteld onderzoek is gebleken dat niet steeds alle afvalwater via de meetput wordt geloosd in de openbare riolering.

Met name is er een overstort aanwezig in de pompput van de zuiveringsinstallatie. Dit is een normale veiligheidsmaatregel. Bij de in werkingtreding van dit overstort gaat het afvalwater niet langs de meetgoot.

Verder blijkt uit de beschikbare gegevens dat de zuiveringsinstallatie wordt stilgelegd tijdens het weekeinde, vermits er dan geen afvalwater wordt geloosd.

Met betrekking tot vastgestelde overtredingen heeft de VMZ de nodige vaststellingen gedaan. De bijdrage

wordt berekend op basis van de gemeten vuilvracht conform de ter zake van toepassing zijnde reglementering.

Vraag nr. 62 van 7 november 1989 van de heer L. VANHORENBEEK

Glazinzameling – Gegevens per gemeente

In de meeste gemeenten wordt er selectief glas ingezameld via de glascontainers.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen in welke gemeenten er glas wordt ingezameld en welk percentage dit bedraagt per gemeente.

Antwoord

In 1981 was de selectieve inzameling van glas in 75 ten honderd van de gemeenten in voege. Zij heeft zich de laatste jaren veralgemeend. In 1984 werd in bijna 96 ten honderd van alle Vlaamse gemeenten glas apart ingezameld. Dit percentage is in 1988 gestegen tot 98,5 ten honderd. Slechts in 5 gemeenten wordt geen glas ingezameld.

De inzameling gebeurt meestal via verspreid opgestelde containers met een inhoud van 2,7 kubieke meter. Een container bedient 2000 à 2500 inwoners. Containers van 10 kubieke meter en 14 kubieke meter worden ook gebruikt. Ook op alle containerparken wordt glas ingezameld. Op sommige plaatsen worden aparte containers voor wit en gekleurd glas gebruikt. Huis-aan-huisophaling gebeurt door 21 gemeenten in eigen beheer.

Tabel 1 : Selectieve inzameling glas 1988 – aantal gemeenten per wijze van inzameling en per provincie.

	Antwerpen	Vlaams Brabant	Limburg	Oost- Vlaanderen	West- Vlaanderen	Totaal
huis aan huis ophaling	7	4	1	5	4	21
permanent opgestelde containers	66	60	43	61	58	288
gemeentelijk containerpark	13	5	24	13	19	74
intercommunale containerpark	26	29	10	2	30	97
wijkcontainerparken	0	1	0	0	0	1
gemeentelijk depot	1	1	0	0	1	3

Het initiatief gaat bijna steeds uit van het gemeentebestuur, eventueel in samenwerking met een intercommunale of een privé-onderneming. In de provincie Limburg werd de plaatsing van glascontainers gestimuleerd door de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij.

De lediging van de glascontainers gebeurt door een beperkt aantal gespecialiseerde bedrijven die veelal de containers gratis ter beschikking stellen in ruil voor het ingezamelde glas. In een beperkt aantal gemeenten gebeurt de lediging door een intercommunale.

De totale hoeveelheid in 1988 selectief ingezameld glas wordt geraamd op 53.200 ton, hetzij 9,4 kilogram per inwoner. Dit is een daling met ongeveer 10 ten opzichte van 1984 toen ongeveer 59.500 ton (10,5 kilogram per inwoner) werd ingezameld. Deze daling is te wijten aan de lagere hoeveelheden voor de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen. De provincie Oost-Vlaanderen blijft evenwel de koploper inzake selectieve inzameling van glas, zowel in absolute hoeveelheden als in hoeveelheid per inwoner. De recuperatiegraad van glas is in de periode 1984-1988 gedaald van 34 ten honderd naar 30 ten honderd.

Tabel 2 : Selectieve inzameling glas 1984 en 1988 – hoeveelheden per provincie.

	1984		1988	
	ton	kg/inwoner	ton	kg/inwoner
Antwerpen	16.890	10,5	12.350	7,8
Vlaams Brabant	7.250	7,7	8.200	8,7
Limburg	5.900	8,70	5.960	8,71
Oost-Vlaanderen	17.800	13,4	14.890	11,2
West-Vlaanderen	11.720	10,8	11.800	10,8
Vlaanderen	59.500	10,5	53.200	9,74

De voornaamste problemen bij de selectieve inzameling van glas zijn de verontreiniging van het ingezamelde materiaal, het sluikestorten rond de containers en soms de te lage frequentie van lediging van de containers.

Een bijlage met de lijst van de gemeentelijke initiatieven inzake selectieve glazinzameling werd rechtstreeks aan de vraagsteller overgezonden.

Vraag nr. 83
van 21 november 1989
van de heer G. JANZEGERS

Begijnenbeekvallei te Assent – Storten van afval

De vallei van de Begijnenbeek te Assent (Bekkevoort) werd op het Gewestplan Aarschot-Diest ingekleurd als agrarisch gebied met ecologisch belang en gedeeltelijk ook als natuurgebied. Tal van studies tonen aan dat deze vallei ecologisch en landschappelijk zeer waardevol was en is. Zo kwalificeert de Biologische Waarderingsskaart van het Ministerie van Leefmilieu de vallei als zeer waardevol, maar ook als zeer kwetsbaar.

De afdeling Bekkevoort van de regionale vereniging Natuur en Landschap signaleert mij een reeks overtredingen.

1. Gans het gebied tussen de Nieuwstraat en de Zandstraat wordt volgestort met allerlei afval, dat vooral tijdens het weekend wordt aangevoerd. Daartussen zit huisvuil, olievaten, plastic, industriële afval enzovoort.
2. Er wordt gestort in de vallei zelf die zeer kwetsbaar is (indices Ca volgens de Kwetsbaarheidskaart van het Grondwater). Het grondwater komt in de vallei tot aan de oppervlakte.
3. De omwoners klagen over het opstoken, vooral tijdens het weekend, van allerlei afval (plastic, lijmen en dergelijke) met rook- en stankhinder tot gevolg.

4. De Begijnenbeek werd in het verleden illegaal overwelfd, die overwelfing is er nog steeds.
5. Begin november voerde men uitgravingen uit. De grond moet dienen voor de aanleg van een privé-park op de Mierenberg. Op die manier schept men de mogelijkheid voor een nieuwe stortplaats voor allerlei afval, zonder dat ook maar één enkele vergunning werd verleend.

Tot nu toe zou alleen de provincie Brabant opgetreden zijn (burgerlijke partijstelling maar zonder eis van dwangsom). Zowel de omwonenden als de hierboven vermelde vereniging ergeren zich aan de manier waarop de overheid laat begaan. Graag vernam ik van de geachte Minister welke stappen er reeds werden genomen in het verleden – en met welk gevolg – en welke maatregelen inzake beteugeling, sanering, preventie en herstel hij overweegt te nemen, om zo tegemoet te komen aan de klachten inzake de verloedering van de Begijnenbeekvallei.

Antwoord

Deze zaak is bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) gekend. Ze was reeds voorwerp van parlementaire vraag nummer 158 van 23 februari 1989.

Door de OVAM zijn in het verleden reeds verschillende pro-justitia's opgesteld voor overtredingen op dit terrein, meer bepaald voor het illegaal storten en illegaal verbranden van afvalstoffen. Deze pro-justitia's werden voor verder gevolg overgemaakt aan het parket van Leuven.

Gezien aan de eisen van de OVAM inzake verwijdering van de gestorte afval en sanering van het terrein niet werd voldaan, werd bij de OVAM de procedure tot ambtshalve sanering ingeleid. Dit houdt in dat de OVAM de geëiste saneringswerken zelf zal uitvoeren op kosten van de ingebreke blijvende partij.

In verband met de verbranding van afvalstoffen in open lucht zullen stappen worden ondernomen om het terrein, dat als stookplaats wordt gebruikt, te laten sluiten en verzegelen indien deze verbranding in de toekomst niet definitief wordt stopgezet.

De eigenaar wordt verplicht zijn afvalstoffen af te voeren naar een vergunde verwijderingsinrichting.

Vraag nr. 96
van 24 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Klein-Brabant – Asbestproblematiek

Het asbestprobleem in Klein-Brabant is reeds lang bekend bij de bevoegde organen onder andere de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM). Hoewel de risico's van asbest voor de gezondheid algemeen gekend zijn, zien we nog geen aanzet tot sanering.

Graag vernam ik daarom van de geachte Minister welke initiatieven er worden genomen om aan deze ongezonde situatie een einde te maken.

Wanneer wordt de sanering van het stortterrein van Alfit, waarvoor reeds plannen op papier staan, daadwerkelijk uitgevoerd? Volgens de gegevens van OVAM zou dit vóór 15 februari 1989 moeten zijn gebeurd.

Zullen ook andere gekende probleemgebieden worden gesaneerd? Of moet hiervoor opnieuw jaren worden gewacht?

Wat zijn de plannen met het Broek? Hoe denkt de overheid dit gebied opnieuw veilig te maken? Wordt er, om gezondheidsrisico's te voorkomen, een sluiting van het gebied overwogen in afwachting van een definitieve oplossing?

Voor wanneer wordt in een gehele inventarisatie van de asbestproblematiek in Klein-Brabant voorzien, zodat gans het probleem een definitieve oplossing kan krijgen?

Antwóord

Door de dienst Toezicht wordt de asbestproblematiek van zeer nabij gevolgd. Gelieve per vraag een overzicht te vinden van de door de OVAM reeds getroffen en nog te treffen maatregelen.

1. Alfit. De curator van het faillissement heeft nagelaten de situatie te saneren. Hij werd formeel in gebreke gesteld. Een saneringsvoorstel wordt uitgewerkt door de nieuwe eigenaar van het terrein. De juiste datum waarop de gevraagde saneringswerken zullen doorgaan kan nog niet worden meegedeeld.
2. Probleemgebieden zullen worden behandeld conform de vigerende wetgeving. De timing ervan hangt af van de mogelijkheid tot inzetten van meer personeel bij de bevoegde dienst van OVAM.
3. Het Broek. Voor de essentie van deze problematiek wordt verwezen naar het globaal rapport van de dienst Stralingscontrole en Veiligheid van het SCK te Mol, ter inzage op OVAM. De eigenaar, het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap-Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu – Houtvesterij, Weidestraat 60 te 2600 Antwerpen, waakt erover dat geen asbestafvalstoffen aan de oppervlakte komen.
4. Een gehele inventarisatie van de asbestproblematiek is niet voorzien.

Vraag nr. 97
van 27 november 1989
van de heer M. DESUTTER

Recycleren van huishoudelijke en industriële afvalstoffen – Onderzoeksprojecten

In het kader van haar onderzoekprogramma heeft de Commissie der Europese Gemeenschappen voor de periode 1979-1985 en de periode 1986-1989 respectievelijk 9 en 10 miljoen ECU voorzien voor de financiering van studieprojecten in Belgische instellingen betreffende het recycleren van huishoudelijk en industrieel afval.

Ook werd voor dezelfde periodes respectievelijk 6,5 miljoen ECU en 10 miljoen ECU uitgetrokken voor gelijkwaardige projecten met betrekking tot het recycleren van niet-ijzerhoudende metalen.

In 1988 waren de steekkaarten beschikbaar van de individuele projecten in België tot 1983. Recentere gegevens waren op dat ogenblik in druk.

Graag vernam ik welke individuele projecten werden aangevat, welke eventueel reeds zijn voltooid en welke projecten nog worden gepland.

Tevens vernam ik graag tot welke vaststelling en conclusies men reeds is gekomen.

Antwoord

De studieprojecten uitgevoerd door Belgische instellingen en gefinancierd met onder meer EG-steun in het kader van onderzoeksprogramma's van de EG-Commissie, betreffende het recycleren van huishoudelijke en industriële afval, werden op het nationale niveau gevolgd door de diensten van het Ministerie voor Wetenschapsbeleid.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest werd in geen enkel project, uitgevoerd door Vlaamse instellingen betrokken. Derhalve beschikt ze niet over recente gegevens dienaangaande, noch houdt ze steekkaarten bij van de individuele projecten.

In het kader van een EG-steun bij het EFRO-programma, volgt de OVAM een aantal projecten op die de recyclage van huishoudelijke en industriële afval bevorderen.

1. De scheidingsinstallatie voor huishoudelijke afval, intercommunale IVWA, Maaseik en Maasmechelen.
2. De composteringsinstallatie voor huisvuil te Bilzen.
3. De overslagstations voor huisvuil te Ieper en Veurne.
4. Studieproject ter versterking van de recyclage van bedrijfsafval vergelijkbaar met huisvuil. Gemeenschappelijke maatregelen voor de grensregio Vlaanderen en Noord-Brabant (Nederland).
5. Het demonstratieproject Recycal te Genk. Bouw en exploitatie van een oven met warmtelevering.
6. Demonstratieproject voor de herwinning van biogas uit huisvuil, Dranco-proces, intercommunale IGEAN.

De laatste twee projecten verkregen een toezegging voor EG-steun. Vermits beide projecten nog niet werden aangevat, is de steun nog niet uitgekeerd.

Vraag nr. 99
van 1 december 1989
van de heer J. CUYVERS

Textielfabriek te Ninove – Verontreinigde slibbekkens

Door een textielfabriek te Ninove werden gedurende

vele jaren allerlei afvalprodukten afkomstig van de viscoseproductie gestort in slibbekkens in de omgeving van de fabriek.

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op de volgende vragen.

1. Waar wordt het slib afkomstig van het afvalwaterzuiveringsstation momenteel naar toe gevoerd ? Hoeveel slib wordt er jaarlijks geproduceerd ?
2. In welke mate kan dergelijk slib problemen stellen voor bodem- en grondwaterverontreiniging door de aanwezigheid van de volgende stoffen in milligram per liter :
 - a) C CL4 ;
 - b) Sulfiden : MG S en sulfaten in milligram S04 per liter ;
 - c) CS2 ;
 - d) totaal aan zink ;
 - e) andere zware metalen ?
3. In welke categorie van afval wordt dergelijk slib bijgevolg ondergebracht ?
4. Dringen saneringsmaatregelen voor de omgeving van de fabriek op de plaats van de oude slibbekkens zich op ?
5. Werden de oude slibbekkens al onderzocht op de aanwezigheid van de stoffen vermeld in vraag 2 ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid het volgende antwoorden op de door hem gestelde vragen.

Aangezien de vraag algemeen gesteld is wordt verondersteld dat bedoelde firma Fabelta Ninove NV is.

1. Het slib dat momenteel wordt geproduceerd, wordt a rato van 300 kubieke meter per jaar afgevoerd naar de stortplaats J. Canivet (nu Biffa) te Wouters-Brake1 (Wauthier-Braine).
2. In welke mate dergelijk slib problemen kan stellen voor bodem- en grondwaterverontreiniging zal het voorwerp uitmaken van een studie die zal worden uitbesteed door de dienst Techniek & Onderzoek van de OVAM. Uit analyses van het peilputwater rond de slibbekkens blijkt een ernstige verontreiniging. Uit een analyse van het slib van 2 juli 1984 bleek dat er :
 - a) geen CCl₄ werd gevonden ;
 - b) 380 milligram per liter sulfaten werden gevonden ;
 - c) CS₂ werd niet geanalyseerd ;
 - d) 113.800 ppm Zn werd gedetecteerd ;
 - e) 43 milligram Cd, 389 milligram Cr, 1448 milligram Pb, 126 milligram Ni, 102 milligram Cu per liter werd gedetecteerd.
3. Dergelijk afval wordt gecatalogiseerd als industrieel afval (afvalcode 681).

4. Saneringsmaatregelen zullen eventueel blijken uit de onder 2. uit te voeren studie.
5. De bekkens werden onderzocht in 1984 op watergehalte, asgehalte, pH, geleidbaarheid en buffercapaciteit, anionen (Cl, NO₂, NO₃, Br, SO₄) TOC, zware metalen (As, Tl, Hg, Se, Cd, Be, Zn, Cr, Pb, Cu, Ni, Fe, Mg, Mn, Ca, Na, K, Al).

Vraag nr. 191 van 8 februari 1990 van de heer J. CUYVERS

Donkmeer te Berlare – Verontreiniging door Scheldewater

Om het waterpeil van het Donkmeer in Berlare, volgens het Gewestplan een beschermd natuur- en waterwinningsgebied, te handhaven pompt de Schelde- en Durmepolder regelmatig Scheldewater in het Donkmeer.

In de Schelde heeft men, ongeveer twee kilometer stroomopwaarts van het meer, verleden jaar een ophefmakend experiment naar de aanwezigheid van zware metalen met behulp van zoetwatermosselen uitgevoerd.

Oppompen van Scheldewater in het Donkmeer resulteert meestal in massale vissterfte.

Graag krijg ik van de geachte Minister antwoord op volgende vragen.

1. Moet de visser op het Donkmeer al dan niet over een visverlof van de Vlaamse Gemeenschap beschikken en waarom ?
2. Schaadt het inbrengen van Scheldewater, dat zware metalen en andere verontreinigende stoffen bevat, het natuurkarakter van het Donkmeer ?
3. Blijkt uit recente analysegegevens van het drinkwater gewonnen in het waterwinningsgebied Zele-Berlare, dat het gehalte aan zware metalen toeneemt door de regelmatige aanvulling van het Donkmeer met zwaar verontreinigd Scheldewater ?
4. Welke maatregelen heeft de geachte Minister genomen om de eventuele negatieve gevolgen van de situatie beschreven in vraag 2 en 3 weg te werken ?

Antwoord

In antwoord op voornoemde parlementaire vraag, heb ik de eer het geachte lid van de Vlaamse Raad het volgende mede te delen.

Het Donkmeer is eigendom van de gemeente Berlare die het visrecht bezit. Om op het meer te mogen vissen dient men te beschikken over een toelating van de visrechthebbende. Een visverlof van de Vlaamse Gemeenschap is hier niet vereist.

Recente metingen van het opgepompte ruw grondwater te Berlare en Zele en van het leidingwater van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening hebben uitgewezen dat het water niet verontreinigd is met zware metalen.

Uit informatie ingewonnen bij het gemeentebestuur van Berlare blijkt dat door de aanleg en de uitbouw van afwateringsgrachten te Zele supplementair regenwater naar het Donkmeer wordt gebracht, zodat geen of praktisch geen Scheldewater meer wordt aangewend om het waterpeil van het Donkmeer op normaal niveau te houden.

Vraag nr. 194
van 8 februari 1990
van de heer J. GEYSELS

Drinkwatermaatschappij PIDPA – Verontreiniging watervangputten

De drinkwatermaatschappij Provinciale en Intercommunale Drinkwatermaatschappij van de Provincie Antwerpen (PIDPA) (Kempen) was verplicht in 1985 één derde van de watervangputten in de onmiddellijke nabijheid van de Nete (Westerlo) te sluiten. De oorzaak van deze sluiting lag in de te hoge aanwezigheid van chloriden in het drinkwater.

Kan de geachte Minister antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Wie is verantwoordelijk voor deze verontreiniging ?
2. Kan de betrokken maatschappij financiële steun verwachten van de Executieve, gezien de noodzakelijke ingebruikname van nieuwe watervangputten een extra kost van 85 miljoen betekent ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid melden dat de verontreiniging van het grondwater door chloriden langs de Nete te westerlo vermoedelijk is veroorzaakt door het hoge gehalte aan chloriden van het Netewater. Ter hoogte van Westmeerbeek werd in de periode 1988-1989 een gemiddeld chloridegehalte gemeten van 2.085 milligram Cl per liter. De door het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 vastgestelde basiskwaliteitsnorm die vanaf 1 juli 1995 dient geëerbiedigd bedraagt (als absolute waarde) 200 milligram Cl per liter. Het gemeten hoog chloridegehalte is veroorzaakt door lozingen van industriële afvalwaters.

Met betrekking tot de uitbouw van nieuwe waterwinningputten, kan ik het geachte lid mededelen dat op het investeringsprogramma voor 1990 ten gunste van de PIDPA de verdere uitbouw van de waterwinning te Brasschaat is opgenomen voor een betoelagingsbedrag van 50,8 miljoen frank.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 40
van 2 februari 1990
van de heer A. DE BEUL

Stichting voor vertalingen – Deficit

Bij de bespreking van de begroting in de Commissie

zegde de Gemeenschapsminister bevreesd te zijn voor het uiteindelijk deficit op de begroting-1988 van de Stichting voor vertalingen. De regeling van dit deficit zou pas kunnen worden onderzocht nadat alle lopende betwistingen van de inspectieverslagen geklaard zijn (eind november – begin december).

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of alle bedoelde betwistingen thans zijn geklaard ;
2. tot welke conclusies hij ter zake is gekomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de bedoelde betwistingen nog niet gans zijn geklaard.

Als één van de mogelijke conclusie-scenario's kan worden gedacht aan het opstellen van een voor de drie betrokken instanties bindende meerjarige kostenbegroting, gekoppeld aan een duidelijk daarmee verbonden productieplan. Door middel van deze meerjarige begroting zullen dan de noodzakelijke ombuigingen behoren te worden gerealiseerd, zoals :

- een vermindering van het personeel met minimaal twee personen ;
- het zoeken naar een goedkopere en mogelijk kleinere huisvesting rekening houdend met de huidige huurperiode ;
- het tijdelijk op evenredige basis extra subsidiëren van de exploitatietekorten ;
- het aangeven van een jaar waarbij de subsidie wordt gestabiliseerd op het niveau van ongeveer 1987 ;
- het bevorderen van additionele inkomstenbronnen zoals kunstsporing enzovoort.

Dit scenario wordt gesuggereerd in het verslag van de Nederlandse accountant en de Vlaamse Inspecteur.

Vraag nr. 42
van 2 februari 1990
van de heer A. DE BEUL

Stichting voor vertalingen – Onduidelijke termen begroting

Tijdens de behandeling van de begroting-1990 in de Commissie deelde de Gemeenschapsminister een aantal gegevens mede in verband met de Stichting voor vertalingen (Verslag van de heer F. Bosmans, Stuk 8-B (1988-1989) – Nr. 7-B, blz. 14).

Hierbij wordt genoteerd dat de Stichting voor de toekomst „verbeteringen” voorstelt en dat voor 1990 wordt gepland (toezeggingen) : „59.000 gulden voor Nederlandse auteurs en 41.200 gulden voor Vlaamse”.

Mag ik vernemen wat precies bedoeld wordt met „verbeteringen” en wat de term „toezeggingen” betekent en om welke Vlaamse auteurs het gaat ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mee-

delen dat de term „verbeteringen” moet worden verstaan als „intenties” die de Stichting mededeelt in de bijlage bij de jaarrekening over 1988. Daarin werden toezeggingen inzake vertaalde uitgaven pro memorie opgenomen, die omgerekend neerkomen op 41.200 gulden voor Vlamingen en 59.000 gulden voor Nederlanders. De voornemens om dit mogelijkwijze te realiseren in 1990 en meer middelen ter beschikking te stellen voor vertaling van Vlaamse auteurs waren toen dus aanwezig, gezien de bijna 50 ten honderd verhouding.

Hierbij moet opgemerkt worden dat deze intentieverklaringen steunen op een door de Stichting gewenste aanzienlijke verhoging van de begroting, waarin ook de betwiste uitgaven voor bijkomend personeel en de huur van het prestigieuze pand moet meegerekend worden.

De vermelde Vlaamse auteurs zijn Johan Ballegeer, L.P. Boon, Hugo Claus en Jos Vandeloo.

Vraag nr. 43
van 2 februari 1990
van de heer A. DE BEUL

Stichting voor vertalingen – Structurele tekorten

In het verslag over de bespreking van de cultuurbegroting van collega F. Bosmans (Stuk 8-B (1988-1989) – Nr. 7-B, blz. 14) lees ik dat de resterende 40.000 gulden van een deficit van 120.000 gulden op de begroting-1988 van de Stichting voor vertalingen gezamenlijk gedragen worden door Vlaanderen en Nederland, „indien het om structurele tekorten gaat”.

Graag zou ik vernemen wat hier wordt bedoeld met „structurele tekorten”.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat met „structurele tekorten” deze tekorten worden bedoeld die te wijten zijn aan een toegenomen werking met betrekking tot de doelstelling van de Stichting, namelijk het bevorderen van vertalingen van Nederlandstalige literatuur.

De niet-structurele tekorten hebben betrekking op de kosten veroorzaakt door de aanwerving van extra personeel en de verhuizing naar een nieuw pand. Opgemerkt moet worden dat het deze bijkomende kosten zijn die de grootte van het deficit hebben bepaald.

Vraag nr. 45
van 13 februari 1990
van de heer J. CAUDRON

Sportvormingswerk – Subsidiëring

Verenigingen en bonden die zich in het kader van de sport en van de sportieve recreatie bezighouden met vormingswerk, kunnen niet, zoals de landelijke erkende sportbonden, beroep doen op subsidiëring voor hun werking. Ze vallen niet onder de bepalingen van het

decreet van 2 januari 1977 dat de erkenning en subsidiëring regelt van landelijk georganiseerde sportverenigingen.

Destijds werd beslist bonden en verenigingen die aan sportvormingswerk doen te subsidiëren, in afwachting dat een decreet hierover zou worden goedgekeurd. Deze subsidiëring gebeurde onder de vorm van propagandatoelagen (koninklijk besluit van 24 april 1965).

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende.

1. Wordt er aan gedacht een decreet goed te keuren betreffende het subsidiëren van bonden en verenigingen voor vormingswerk ?
2. Welke bonden en verenigingen ontvangen jaarlijks uit hoofde van hun sportvormingswerk een propagandatoelage ?
3. Welk bedrag werd aan elk van deze bonden of verenigingen in het verleden uitgekeerd en welk bedrag krijgen zij in 1990 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Sportvormingswerk – Subsidiëring

1. De Commissie Algemene Zaken van de Hoge Raad voor de Sport heeft onlangs – op voorstel van de Administratie – beslist een werkgroep te installeren om een eerste tekstconceptie op te stellen in functie van een decreet, onder meer betreffende het subsidiëren van sportvormingswerk.
2. Gelieve hierbij de lijst van de bonden voor vormingswerk en denksporten te vinden, welke jaarlijks een toelage ontvangen.
 - Mens en Beweging Antwerpen
 - Westvlaamse Provinciale Sportraad
 - Instituut voor Sportbeheer
 - Vlabus
 - Vlaamse Volkssportcentrale
 - Liberaal Overlegcentrum voor de Sport
 - Socialistische Centrale voor Sportbeleid
 - Christelijk Overlegcentrum voor de Sport
 - Clearing House
 - Vlaamse Schaakfederatie
 - Vlaamse Damsportliga
 - Vlaamse Bridgeliga
 - ISF Gymnasiade
 - Stichting Vlaamse Schoolsport
3. Gelieve hierbij een overzicht te vinden van de werkingstoelagen die tijdens de begrotingsjaren 1986 tot en met 1989 aan deze bonden werden uitgeleend :

1986	Toelagen
Mens en Beweging Antwerpen	1.450.000
Westvlaamse Provinciale Sportraad	1.750.000
Instituut voor Sportbeheer	294.000
Vlabus	100.000

Vlaamse Volkssportcentrale	1.000.000
Liberaal Overlegcentrum voor de Sport	50.000
Socialistische Centrale voor de Sport	50.000
Vlaamse Schaakfederatie	50.000
Vlaamse Damsportliga	70.000
Vlaamse Bridgeliga	186.000
Algemeen totaal	5.000.000

1987	Toelagen
Mens en Beweging Antwerpen	1.450.000
Westvlaamse Provinciale Sportraad	1.000.000
Instituut voor Sportbeheer	300.000
Vlabus	160.000
Vlaamse Volkssportcentrale	1.000.000
Liberaal Overlegcentrum voor de Sport	100.000
Socialistische Centrale voor de Sport	100.000
Christelijk Overlegcentrum	50.000
Vlaamse Schaakfederatie	50.000
Vlaamse Damsportliga	55.000
Vlaamse Bridgeliga	186.000
Gymnasiade 1990	500.000
Stichting Vlaamse Schoolsport	7.500.000
Algemeen totaal	12.451.000

1988	Toelagen
Mens en Beweging Antwerpen	1.450.000
Westvlaamse Provinciale Sportraad	1.450.000
Instituut voor Sportbeheer	720.000
Vlabus	160.000
Vlaamse Volkssportcentrale	1.000.000
Liberaal Overlegcentrum voor de Sport	100.000
Socialistische Centrale voor de Sport	100.000
Christelijk Overlegcentrum	50.000
Vlaamse Schaakfederatie	50.000
Vlaamse Damsportliga	55.000
Vlaamse Bridgeliga	186.000
Gymnasiade 1990	1.000.000
Stichting Vlaamse Schoolsport	7.500.000
Algemeen totaal	13.821.000

1989	Toelagen
Mens en Beweging Antwerpen	1.450.000
Westvlaamse Provinciale Sportraad	1.450.000
Instituut voor Sportbeheer	720.000
Vlabus	160.000
Vlaamse Volkssportcentrale	1.000.000
Liberaal Overlegcentrum voor de Sport	100.000
Socialistische Centrale voor de Sport	100.000
Christelijk Overlegcentrum	50.000
Clearing House	179.000
Vlaamse Schaakfederatie	50.000
Vlaamse Damsportliga	55.000
Vlaamse Bridgeliga	186.000
Gymnasiade 1990	1.500.000
Stichting Vlaamse Schoolsport	7.500.000
Algemeen totaal	14.500.000

Voor het begrotingsjaar 1990 worden de volgende toelagen ter beschikking gesteld ten behoeve van de bonden van vormingswerk en denksporten :

1990	Toelagen
Mens en Beweging Antwerpen	1.450.000
Westvlaamse Provinciale Sportraad	1.450.000
Instituut voor Sportbeheer	800.000
Vlabus	200.000
Vlaamse Volkssportcentrale	1.200.000
Liberaal Overlegcentrum voor de Sport	100.000
Socialistische Centrale voor de Sport	100.000
Christelijk Overlegcentrum voor de Sport	100.000
Vlaamse Schaakfederatie	100.000
Vlaamse Damsportliga	100.000
Vlaamse Bridgeliga	200.000
Stichting Vlaamse Schoolsport	7.500.000
Clearing House	200.000
Gymnasiade 1990	2.000.000
Algemeen totaal	15.500.000

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 71
van 12 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

Bermbesluit – Toepassing door de diensten van Openbare Werken

Hoewel het zogenaamde „bermbesluit” (27 juni 1984) reeds jarenlang van toepassing was, viel het de vorige jaren steeds weer op dat de diensten van het Ministerie van Openbare Werken zich daaraan weinig stoorden.

Ze bleven biociden gebruiken om wegranden vrij te houden van begroeiing, hoewel dit formeel verboden was en stoorden zich niet aan het opgelegde tijdstip voor de maaibeurten.

De geachte Minister werd reeds bij herhaling gewezen op deze onaanvaardbare houding van zijn diensten.

Welke maatregelen heeft hij genomen om te voorkomen dat dezelfde onwettelijkheden zich opnieuw zouden voordoen in 1990 ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

De wegbermen langs de geregionaliseerde Rijkswegen werden beheerd volgens de richtlijnen van :

– het besluit van 27 juni 1984 van de Vlaamse Executieve, houdende maatregelen inzake natuurbehoud op de bermen beheerd door publiekrechtelijke rechtspersonen ;

- de omzendbrief van 4 juni 1987 van de heer Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu betreffende het bermbeheer door publiek-rechtelijke rechtspersonen.

Op te merken valt dat tijdens de periode 1985-1987 op initiatief van de toenmalige Minister van Openbare Werken het bermbesluit restrictief werd toegepast door :

- het wegplatform niet als berm te beschouwen ;
- het gebruik van biociden toe te laten voor de aanleg van beplantingen en hun onderhoud gedurende drie jaar en voor de toepassing van de wet van 2 april 1971 de koninklijke besluiten van 16 oktober 1981 en 13 februari 1985 en de EEG-richtlijnen betreffende de verplichtingen tot het bestrijden van voor planten en plantaardige produkten schadelijke organismen.

Op 6 mei 1989 heb ik mijn diensten opdracht gegeven het hogergenoemde bermbesluit toe te passen. De toepassingsmodaliteiten ervan worden thans geëvalueerd door de Dienst van het Groenplan. Nadat de besluiten van deze studie zullen zijn gekend, zullen desgevallend aanpassingen worden voorgesteld.

Vraag nr. 83
van 18 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Tunnel nabij kleine zeesluis te Zeebrugge – Studie

In mijn vraag nummer 45 van 13 februari 1989 drong ik opnieuw aan opdat ter hoogte van de kleine zeesluis te Zeebrugge een verkeerstunnel zou worden aangelegd.

In zijn antwoord gaf de geachte Minister toe dat de „wegeninfrastructuur rondom de oude sluis niet meer voldoet”. Hij was het ook eens dat „het wegverkeer over en in de nabijheid van de oude sluis met hetzelfde comfort moet kunnen geschieden als dat over de nieuwe zeesluis”.

De Minister deelde toen mede dat de bevoegde diensten opdracht kregen om een grondige studie te wijden aan deze problematiek en hem in elk geval voor het einde van het jaar concrete voorstellen over te maken.

Nu het jaar 1989 voorbij is vernam ik graag welke concrete voorstellen er door de bevoegde diensten aan de geachte Minister werden gesuggereerd.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de verkeersproblematiek rond de oude zeesluis verder werd onderzocht en besproken met de bevoegde instanties in de schoot van het recentelijk gestart Permanent Overlegcomité voor de Verkeersontsluiting van Zeebrugge (POVOZ). Dit overleg heeft geleid tot een consensus, om aan dit probleem op korte en lange termijn het hoofd te bieden.

Zo werd overeengekomen :

1. Op korte termijn :
 - de 2 rijstroken over de draaibrug open te stellen voor het verkeer komende uit de richting Knokke ;
 - de rijstrook over de StrauBbrug open te stellen voor het verkeer komende uit de richting Blankenberge (een scheiding personenwagen-vrachtwagens wordt overwogen). Wanneer één van de bruggen gesloten is voor het wegverkeer, zou de huidige verkeerssituatie opnieuw ingevoerd worden ;
2. op halflange termijn de StrauBbrug zodanig aan te passen dat 2 rijstroken beschikbaar zijn voor het wegverkeer komende uit de richting Blankenberge ;
3. op lange termijn een nieuwe brug te bouwen ten zuiden van de bestaande StrauBbrug.

Door deze nieuwe regeling dient de signalisatie te worden aangepast. Hierbij moet worden aangestipt dat de StrauBbrug eigendom is van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) en gelegen is in het tracé van de kustweg die tot het beheer van het Bestuur der Wegen behoort. De zeesluis zelf wordt beheerd door de NV Maatschappij der Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ).

Ik heb intussen opdracht gegeven aan mijn diensten om al het mogelijke te doen om punten 1 en 2 nog te realiseren vóór de indienststelling van de vismijn in de achterhaven.

Aldus werd besproken dat het Bestuur der Wegen de nieuwe verkeerssituatie en de noodzakelijke aanpassingen aan de bestaande wegenis zal bestuderen en dat de MBZ met de NMBS de gewenste aanpassingen aan de StrauBbrug zal onderzoeken.

De studie van de omvorming van de StrauBbrug werd intussen ook reeds aangevat.

Er kon hierbij reeds worden vastgesteld dat het technisch mogelijk is om het spoorgedeelte van de brug om te vormen tot een gecombineerde „weg- en spoorwegbrug”.

De huidige stand van deze studie is als volgt :

- het Bestuur der Wegen en de NMBS maken een grondplan met lengteprofiel op ;
- de NMBS bereidt de volgende documenten voor :
 - het voorontwerp en de raming van de technische aanpassingswerken ;
 - de voorwaarden (andere dan technische) die door de NMBS zullen gesteld worden (bijvoorbeeld inzake exploitatie) om bedoelde aanpassingen mogelijk te maken.

Vraag nr. 91
van 23 januari 1990
van de heer F. VERMEIREN

Besparingen NMVB – Afschaffing weekendbusdiensten te Zaventem

Ingevolge de door het Vlaamse Gewest opgelegde be-

sparingen zal de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen (NMVB) overgaan tot het afschaffen van een groot aantal autobusdiensten op zaterdag en zondag.

Deze weinig sociale maatregel treft inzonderheid de economisch zwakkere gebruikers, die niet over een eigen voertuig beschikken.

Bij de betrokken gemeenten bevindt zich ook Zaventem, met op haar grondgebied de belangrijkste luchthavens van ons land. De beslissing werd dan ook genomen zonder voorafgaand overleg met de betrokken gemeentelijk overheid.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Minister welke besparing de NMVB zal verwezenlijken door het afschaffen van de busdiensten naar Zaventem op zaterdag en zondag. Beschikt de NMVB over gegevens in verband met het aantal passagiers, die op deze dagen van de bussen gebruik maken? Kunnen deze gegevens worden meegedeeld?

Antwoord

Op de door het geachte lid genoemde buslijnen wordt geen afschaffing voorzien op zaterdag of zondag.

Vraag nr. 93 van 24 januari 1990 van de heer M. DIDDEN

Studieopdrachten – Stand van zaken

Het is opvallend dat in de Regeerverklaring en in diverse voorstellen van de uitvoerende macht sprake is van allerhande studies, die zowel betrekking hebben op de interne werking van de overheid als op dossiers die eerder extern zijn, ten opzichte van de overheid, maar beogen maatschappelijke problemen te onderzoeken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel studies door zijn departement werden goedgekeurd en in uitvoering gegeven.

Mag ik vragen of het mogelijk is een lijst van dergelijke studies te bekomen, alsmede een overzicht van de timing van elk van deze opdrachten? Tevens zou het mij benieuwen te weten wie uiteindelijk de studieopdracht heeft uitgevoerd en welk het doel is van de studieopdracht?

Verder zou ik gaarne vernemen welke middelen aan elk van de onderscheiden studies worden gespendeerd en zou ik gaarne de begrotingsposten kennen waarop in deze middelen is voorzien.

Het zou mij benieuwen te weten welke de eventuele resultaten zijn, voor de overheid of voor de maatschappij, van de ondernomen studieontwerpen.

Graag had ik desbetreffend een overzicht bekomen per departement dat onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteert en zou ik de studies willen kennen die in uitzicht zijn gesteld voor het jaar 1990.

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

1. Met betrekking tot de regionale luchthavens en vliegvelden :

– Doorlichtingsstudie van de Vlaamse regionale luchthavens.

Toegekend aan de firma Airports UK Ltd
Kostprijs : 2.740.000 frank (inclusief BTW)
Einde studie : 22 januari 1990

– Ruimte- en milieustudie met betrekking tot de Vlaamse regionale luchthavens.

Toegekend aan het samenwerkingsverband tussen de firma's TC Team Consult NV en Mens en Ruimte VZW.
Kostprijs : 2.100.000 frank (inclusief BTW)
Einde studie : 27 februari 1990.

2. Met betrekking tot het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen :

DHV :

Studieopdracht eerste fase van het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen. Indicatief meerjarenprogramma voor het Vlaamse Gewest. Onderhandse overeenkomst – Uitvoeringstermijn 6 maanden (vanaf 25 oktober 1989).

Kostprijs : 6.961.500 frank (inclusief BTW).
Resultaat : nog niet beëindigd.

3. Met betrekking tot het stads- en streekvervoer :

RJS & Partners Consultants :

Kustramlijn tram- en busstation Oostende – Brandariskaai.

Onderhandse overeenkomst reizigers-begeleiding. Uitvoering in gemeen overleg.

Kostprijs : 485.550 frank (inclusief BTW).
Resultaat : nog niet beëindigd.

Hay Management Consultants :

Nieuw Vlaams openbaar vervoerbedrijf.

Doel : het verstrekken van advies in verband met het opbouwen van een structuur voor het op te richten Vlaams Openbaar Vervoerbedrijf.

Onderhandse overeenkomst.
Uitvoeringstermijn : 24 weken.
Kostprijs : 6.996.000 frank (inclusief BTW).
Resultaat : nog niet beëindigd.

NV Lippens, Marteyn & Rabbaey, Wolsemstraat 21, 1710 Dilbeek

Studie van de verbetering van de bedrijfseconomische werking van de openbare vervoermaatschappijen in Vlaanderen (MIVA, MIVG en NMVB-Vlaams Gewest).

Duur : 2 maanden
Kostprijs : 3.954.600 frank (inclusief BTW)
Resultaat : nog niet beëindigd.

VZW Langzaam Verkeer :

Voor- en natransport planning van stationsomgevingen.

Overeenkomst : 12 maanden.
Kostprijs : 3.451.000 frank (inclusief BTW).

Vraag nr. 95
van 30 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Herstructurering openbaar vervoer – Kosten-baten-analyse

In het kader van de herstructurering der openbare vervoerdiensten en zeer in het bijzonder de vermindering van activiteiten ten gevolge oplopende kosten had ik gaarne vernomen welke de verhouding is tussen de opbrengsten- en kostencijfers per provincie in miljoenen frank.

Het is duidelijk dat in het verleden de verliezen per inwoner in de diverse provincies erg verschillend waren. Hierbij was het voor mij opvallend dat Oost-Vlaanderen en Limburg relatief de laagste verliescijfers hadden. Nochtans stel ik vast dat bij de herstructurering en de vermindering van activiteiten bij de Buurtspoorwegen – een plan waartegen trouwens vanwege de werknemers groot verzet is gerezen – de Limburgse afdeling van de Buurtspoorwegen een relatief groot deel van haar activiteiten inlevert. Dit is in elk geval groter dan hetgeen voorzien was in andere provincies. Het zou me dan ook benieuwen te vernemen in welke mate de verliescijfers per inwoner en per provincie zijn geëvolueerd. Ik had derhalve graag de opbrengst-, alsmede de kostencijfers per provincie ontvangen.

Mag ik tevens vernemen welke uw uiteindelijke beslissing zal zijn met betrekking tot de vermindering van activiteiten bij de Buurtspoorwegen in de loop van dit jaar ?

Antwoord

Cijfers 1988

Groep	Kosten (in miljoenen)	Opbrengsten (in miljoenen)	Verhouding opbr./kost. (ten honderd)
Antwerpen	1.783	884,5	49,6
Oost-Vlaanderen	1.308,1	527,5	40,3
Vlaams Brabant	1.855,9	881,7	47,5
Limburg	1.285,1	495,7	38,6
West-Vlaanderen			
– autobus	1.278,2	488,1	38,2
– tram	821,3	194,5	23,7

De aanpassingen van de weekenddiensten zullen een besparing opleveren van 85,9 miljoen met als effect in 1990 66 miljoen frank.

Vraag nr. 102
van 2 februari 1990
van M. DIDDEN

Dijkversterkingen langs de Maas – Uitvoering meerjarenplan

In 1985 werd door de nationale voorganger van de geachte Minister een plan gemaakt om op het grondgebied tussen Maastricht en Maaseik dijkversterkingen uit te voeren ten bedrage van circa 500 miljoen frank. Deze werkzaamheden zouden worden gespreid over

diverse jaren, zodat ze ten laatste in 1995 zouden zijn gerealiseerd.

Mag ik vernemen welke de actuele stand van zaken is van dit meerjarenplan ? Zeer concreet had ik gaarne geweten welke onteigeningen en werkzaamheden zijn gepland voor de Maasdijken te Maasmechelen, Dilsen en Maaseik. Is het mogelijk een beschrijving te geven van de evolutie van deze werkzaamheden ?

Ten gevolge van de door de geachte Minister voorziene budgettaire beperking van de bedragen tot slechts 25 miljoen frank in de begroting-1990, lijkt het niet mogelijk de vooropgestelde doelstellingen te realiseren.

Gaarne had ik vernomen welke de tot op heden uitgevoerde werken zijn, alsmede de bedragen ter zake.

Tevens zou het mij benieuwen te vernemen welke in de nabije toekomst de voorziene werken zijn in het kader van de dijkversterkingen langs de Maas.

Ten slotte zou ik gaarne vernemen om welke reden deze werken vertraging oplopen ten opzichte van de oorspronkelijke plannen en welke de actuele voorzieningen zijn inzake dijkversterkingen langs de Maas.

Antwoord

Als gevolg aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik het eveneens noodzakelijk acht om tot een grondige sanering van het dijkenbestand langsheen de Gemeenschappelijke Maas in Limburg over te gaan. Het meerjarenprogramma dat ter zake in uitvoering is, zal dan ook worden voortgezet.

Op dit ogenblik worden de winterdijken te Vucht (1,2 kilometer) en te Stokkem-Dilsen (4,6 kilometer) onteigend en versterkt.

Voor deze werken werd circa 32 miljoen frank aan onteigeningen en 43,2 miljoen frank aan werken uitgegeven.

Bij de verdere uitvoering van het meerjarenprogramma wordt in eerste instantie voorzien een nieuwe winterdijk aan te leggen te Elen en Heppeneert (lengte 2,7 kilometer). Het aanbestedingsdossier hiervoor is afgevoerd. De aanbesteding van deze werken zal eveneens slechts kunnen doorgaan van zodra alle benodigde terreinen zijn onteigend en de bouwvergunning (aangevraagd in 1987) is afgeleverd. De kosten van de onteigeningen worden geraamd op 14 miljoen frank, de werken op circa 34 miljoen frank.

In de begroting 1990 zijn hiervoor de nodige kredieten voorhanden.

Teneinde het dijkprogramma te kunnen versnellen, is het nodig gebleken op de privé-sector beroep te doen om de cartografische en topografische problemen op te lossen en om de onteigeningsplannen te kunnen opmaken. Het gebruik van luchtfotogrammetrie bleek hierbij de meest efficiënte oplossing. Daartoe werd aan een gespecialiseerd bedrijf opdracht gegeven.

Het ligt in de bedoeling, aan de hand van deze gegevens het dijkprogramma versneld af te werken. In elk geval sneller dan tot nu toe het geval was.

Vraag nr. 105
van 8 februari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Voorstadsnet rond Brussel en Antwerpen – Medefinanciering door Gewest

Hoe staat de geachte Minister ten aanzien van de vraag van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) om een voorstadsnet rond Brussel en Antwerpen door het Gewest mee te laten financieren? Die NMBS-vraag is zeer duidelijk, als voorwaarde bijna, in het plan Star 21 geformuleerd.

Antwoord

In verband met een voorstedelijke bediening door het gemeenschappelijk vervoer in Brussel en Antwerpen, stelt zich eerst en vooral de vraag of dit op een optimale manier kan worden gerealiseerd met zware spoorweginfrastructuur.

Het is immers duidelijk dat voorstadsvervoer, door zijn aard zelf, een integrerend onderdeel moet uitmaken van het stads- en streekvervoer.

Het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen, waarvan de eerste fase klaar zal zijn tegen juli 1990 en de volgende fasen, die meer in detail op basis van de vervoerstromen en te nemen maatregelen op mobiliteitsgebied dienen aan te tonen, zal onder andere de bijdrage van dit voorstadsverkeer aan de mobiliteitsproblemen dienen in te schatten.

Op basis van mogelijke voorstadsverkeersscenario's (treinverkeer is er één van) en bijhorende kosten-batenanalyses kan dan een voorstel worden gedaan aan de Vlaamse Executieve.

Het is evident dat een dergelijk voorstadsnet enkel kan worden gefinancierd via bijkomende kredieten.

Vraag nr. 107
van 9 februari 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Dijken en wegen – Werken voor 1990

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen welke werken aan wegen en dijkversterkingen worden gepland in het arrondissement Mechelen voor 1990?

Graag vernam ik van de geachte Minister ook de voorziene bedragen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de hierna volgende wegenwerken zijn voorzien in het programma 1990.

1. Op artikel 73.22

		Raming (in miljoenen)
N 10	Vak Lier-Aarschot : doortocht met fietspaden	20
E 19	Afrit naar industriepark Noord II te Mechelen	20
A 12-N 16	Willebroek kruispunt	25
	Bepantingen te Nijlen (N 13), op de weg Duffel-Lier (N 108) en te Koningshooikt (N 10)	12

2. Op artikel 73.24

N 16	Kruispunt Klein Mechelen te Bornem	3
N 16	Kruispunt met Pullaerstraat te Puurs	3
N 16-N 17	Kruispunt „Grote Amer” te Puurs	3
R 6	Kruispunt Ring van Mechelen met Lierse steenweg	5
R 6	Kruispunt Ring van Mechelen met Antwerpse steenweg	5

3. Wat het dijkenprogramma voor 1990 betreft, zijn gepland : de dijkversterkingen op de rechteroever van de Zeeschelde te Bornem van het veer van Driegoten tot de Molen. Dit werk wordt geraamd op 25 miljoen frank.

Vraag nr. 108
van 12 februari 1990
van de heer J. CUYVERS

Vernieuwde N 42 tussen Gent-Geraardsbergen – Vekeersveiligheid

Momenteel wordt op verschillende plaatsen gewerkt aan de N 42 (Gent-Geraardsbergen). Bovendien heeft de Minister nog nieuwe werken in het vooruitzicht gesteld. De nieuw aangelegde of nieuw aan te leggen secties van de N 42 zullen nieuwe kruispunten creëren, zowel met gemeentewegen als met andere gewestwegen. In het verleden is de verkeersveiligheid op dergelijke kruispunten nogal eens verwaarloosd. Zo gebeurden er op het kruispunt van de nieuw aangelegde N 45 met de Zevenhoek (Voorde-Ninove) een tiental ongevallen met gewonden vooraleer door het Ministerie van Openbare Werken enige veiligheidsmaatregelen werden uitgevoerd.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen?

1. Hoever staan de werken aan de verschillende tracés van de N 42 en voor wanneer wordt de openstelling van de afgewerkte tracés voorzien?
2. Welke secties worden nog aangelegd en voor wanneer zijn de werken voorzien?
3. Wat is de kostprijs van de verschillende secties?

4. Zijn er maatregelen voorzien om de geluidshinder van de N 42 voor de omwonenden te beperken ?
5. Welke maatregelen worden voorzien om de verkeersveiligheid op de nieuw gecreëerde kruispunten van de N 42 te verzekeren en voor wanneer is de uitvoering van die werken gepland ? (Graag een overzicht van alle kruispunten van de N 42, zowel met gemeentewegen als met rijkswegen).

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Werken in uitvoering – stand van zaken.
 - a) Vak Oosterzele-Balegem.
De eigenlijke wegenwerken zullen half maart 1990 zijn voltooid. Dan blijft er alleen nog het wegvoeren van de overtollige grond, wat vanaf september 1990 zal gebeuren. De openstelling van dit vak is afhankelijk van het gebeurlijk plaatsen van verkeerslichten op de kruispunten met de Reiger- en de Houtemstraat.
 - b) Vak Steenhuize-Schendelbeke (rechtstrekking van Ophasselt).
De voltooiing wordt voorzien omstreeks einde juni 1990 zodat het nieuwe wegvak nog vóór het bouwverlof kan worden opgesteld.
- 2.-3. Nog aan te leggen vakken met hun kostprijs.
 - a) Herinrichten van het toegangscapex van de N 42 tot de A 10 - E 40 - te Wetteren.
 1. eerste fase : bouwen van de brug in de N 42 over de A 10.
- raming : 70 miljoen frank.
- op ontwerp-programma 1990-1994 voorgesteld voor 1991.
 2. tweede fase : wegeniswerken.
- raming : 90 miljoen frank.
- op ontwerp-programma 1990- 1994 voorgesteld voor 1992.
 - b) Aanleggen tweede rijbaan in het vak Wetteren-Zottegem.
 1. eerste fase : Wetteren-Balegem.
- raming : 50 miljoen frank.
- op ontwerp-programma 1990-1994 voorgesteld voor 1993.
 2. tweede fase : Balegem-Zottegem.
- raming : 50 miljoen frank.
- op ontwerp-programma 1990-1994 voorgesteld voor 1994.
 - c) Rechtstrekking te Sint-Lievens-Esse.
- raming : 104 miljoen frank.
- op reserveprogramma 1990 opgenomen.
 - d) Verdere afwerking vanaf Schendelbeke in zuidelijke richting (deel gemeenschappelijk met N 45).
- nog niet voorzien op meerjarenprogramma.

- tracé wordt opnieuw ter studie genomen aangezien in de provincie Henegouwen geen aansluiting voorzien is op de reservatiestrook van het Gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem.
4. Maatregelen tegen eventuele geluidshinder.
 - a) In het vak Rechtstrekking te St. Lievens-Esse zal de top laag in drainerend asfalt worden aangelegd om het geluidsniveau te dempen.
 - b) De Rechtstrekking van Ophasselt kruist geen eigenlijke woonkernen, zodat aldaar geen specifieke maatregelen werden voorzien.
 - c) Voor het" tracé ten zuiden van Schendelbeke dient de studie nog te worden aangevat (zie ook punt 2).
 5. Veiligheid op nieuwe kruispunten.
 1. Toegangscapex N 42 - F 40 (A 10).
Volledige herinrichting om zoveel mogelijk het linksafslaande verkeer te vermijden.
 2. Kruispunt N 42/N 465 te Oosterzele.
Kruispunt met normale inrichting waarop geen problemen worden verwacht.
De N 42 zal voorrang hebben op de N 465.
 3. Kruispunt N 42/Kwaadbeek te Oosterzele.
Te gering dwarsend verkeer om er speciale inrichtingen te voorzien.
De gebruikerlijke voorrangregeling zal worden gesignaleerd.
 4. Kruispunt N 42/Reigerstraat te Oosterzele.
Vraag verkeerslichten in onderzoek.
 5. Kruispunt N 42/Roosbloemstraat te Oosterzele.
Te gering dwarsend verkeer om er speciale inrichtingen te voorzien.
De gebruikerlijke voorrangregeling zal worden gesignaleerd.
 6. Kruispunt N 42/Houtemstraat te Oosterzele.
Vraag verkeerslichten in onderzoek.
 7. Kruispunt N 42Nshoute te Oosterzele.
Te gering dwarsend verkeer om er speciale inrichtingen te voorzien. De gebruikerlijke voorrangregeling zal worden gesignaleerd.
 8. Kruispunt N 42Nossenhoek te Herzele.
Te gering dwarsend verkeer om er speciale inrichtingen te voorzien.
De gebruikerlijke voorrangregeling zal worden gesignaleerd.
 9. Kruispunt N 42/N 464 te Herzele.
Door de Minister werd beslist een driekleurige lichtsignalisatie te voorzien bij de aanleg van het wegvak.
 10. Kruispunt N 42/Leugenstraat te Herzele.
Te gering dwarsend verkeer om er speciale inrichtingen te voorzien.
 11. Kruispunt N 42/Assestraat te Herzele.
Geen specifieke uitrustingen voorzien. Signalisatie volgens gebruikerlijke voorrangregeling.

12. Kruispunten N 42 met N 42c (verlaten wegvak na aanleg van rechte trekking te Ophasselt. - Geen specifieke uitrustingen voorzien. Signalisatie volgens gebruikelijke voorrangregeling.
13. Kruispunt N 42/N 8
Een driekleurige lichtsignalisatie is voorzien. Het ontwerp daartoe is opgemaakt en er werd opdracht gegeven om te gepasten tijde tot de uitvoering over te gaan.

Vraag nr. 112
van 19 februari 1990
van mevrouw N. MAES

VZWs en dergelijke – Subsidiëring zonder decretale onderbouw

Graag vernam ik van de geachte Minister welke stichtingen, VZW's, instellingen of verenigingen door zijn departement worden gesubsidieerd, zonder dat hiervoor een decretale onderbouw aanwezig is.

Op welke manier worden zij vermeld in de begroting voor zijn departement ?

Worden zij allemaal vermeld ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting een gecoördineerd antwoord zal verstrekken.

Vraag nr. 116
van 22 februari 1990
van de heer G. CARDOEN

Afrit E40 Budabrug – Neder-Overheembeek – Vekeersveiligheid

De afrit van de autoweg E40 voorbij de Budabrug – Neder-Overheembeek veroorzaakt ter hoogte van de Steenweg op Vilvoorde en de Van Osslaan een grote toevloed van autoverkeer. Mede daardoor zijn op dit verkeerspunt de jongste tijd zware ongevallen gebeurd.

Men kan niet ontkennen dat dit een uiterst gevaarlijk verkeerspunt is. Ik ben over deze toestand bijzonder bezorgd.

Ik zou het dan ook op prijs stellen van de geachte Minister te vernemen of hij weet heeft van deze verkeersonveilige situatie ?

Welke maatregelen neemt hij om dit verkeersknooppunt voor de weggebruikers beter te beveiligen ?

Kan er een datum van realisatie worden vooropgesteld ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het

kruispunt van de Van Osslaan met de Steenweg op Vilvoorde op het grondgebied van Brussel is gelegen en derhalve niet onder mijn bevoegdheid valt.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 743)

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 205
van 20 februari 1990
van de heer J. CAUDRON

Schuimvorming Dender te Geraardsbergen – Resultaten onderzoek

Op 12 januari 1990 stelde ik in de Commissie Leefmilieu een vraag over de enorme schuimvorming op de Dender te Geraardsbergen.

De vervuiling bleek afkomstig van de zeepfabriek Despe in Wallonië.

De Minister antwoordde dat een streng onderzoek bezig was om de dader(s) op te sporen en te sanctioneren. Op 15 januari 1990 zou het Overlegcomité Leefmilieu Vlaanderen-Wallonië zich over het probleem buigen.

Graag kreeg ik antwoord op volgende vragen.

1. Welke zijn de besluiten van dit Overlegcomité ?
2. Welk bedrijf is verantwoordelijk voor de reusachtige schuimvorming ?
3. Welke sanctie werd tegen deze sluiklozer genomen ?
4. Welke maatregelen voorziet men om in de toekomst dergelijke grensoverschrijdende watervervuiling te voorkomen ?

Vraag nr. 206
van 20 februari 1990
van de heer J. CAUDRON

Cadmiumvergiftiging Dender – Reactie Waals Gewest

Tijdens een recente studiedag van het Internationaal Centrum voor Waterstudies (ICWS) in Amsterdam waarschuwde een hoge ambtenaar van het Belgisch Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) dat de op de tweede Noordzeeconferentie overeengekomen halvering van de vervuiling tegen 1995 geen fundamentele oplossing zal bieden.

Een halvering van de meting betekent niet dat de vuilvrachten eveneens met de helft zullen afnemen.

Als voorbeeld geldt het metaalverwerkend bedrijf La Floridienne in Ath dat 50 microgram cadmium per liter in de Dender loost, terwijl de lozingsnorm slechts 5 microgram bedraagt. In Geraardsbergen meet men nog 5 microgram ; in Dendermonde 2 en in Doel 1 tot 1,2 microgram.

Het cadmium zet zich dus neer op de bodem van de rivier. Als men de gemeten waarden in Doel met 50 ten honderd kan verminderen tot 0,6 microgram zal men victorie kraaien, terwijl het cadmiumprobleem onverminderd blijft bestaan wanneer men de lozingen niet met 95 ten honderd vermindert.

Wetenschappers zijn bang dat door de politieke beslissing de vervuilingsgraad van de rivieren met 50 ten honderd te verminderen, alle aandacht naar de metingen zal gaan en niet naar de lozingen, die tot nul zouden moeten worden herleid. Het sterk vervuilde sediment op de bodem van onze rivieren gaat geleidelijk naar zee. Niemand weet hoe snel dit proces verloopt. De bodem van onze rivieren is omzeggens biologisch dood. Er is geen of nauwelijks zuurstof aanwezig. Dit heeft tot gevolg dat zware metalen door het sediment worden vastgehouden.

Als men de rivieren saneert zal het zuurstofgehalte toenemen en zal het sediment de zware metalen geleidelijk vrijgeven. De metingen zullen dan een toename in de plaats van een vermindering aangeven. Het buitenland zal België dan weer met de vinger wijzen.

Graag kreeg ik een antwoord op de volgende vragen.

Werd op de vergadering van het Overlegcomité Leefmilieu Vlaanderen-Wallonië van 15 januari 1990 de vergiftiging met zware metalen vanuit Wallonië besproken ?

Welke maatregelen zal het Waalse Gewest nemen om deze giftige lozingen te doen stoppen ?

Hoever staat het waterzuiveringsprogramma van de Dender in Wallonië ?

Vraag nr. 207
van 21 februari 1990
van de heer J. CUYVERS

Beheer van de staatsbossen – R-gebieden

De bossen in het Vlaamse Gewest werden op de gewestplannen ingedeeld in verschillende gebieden : de eigenlijke bosgebieden (de gebieden voor bosexploitatie), de natuurgebieden (N-gebieden) en de natuurgebieden met wetenschappelijke waarde (R-gebieden).

Voor de R-gebieden stelt het koninklijk besluit van 28 december 1972 dat die, omwille van hun wetenschappelijke of pedagogische waarde, in hun staat moeten worden bewaard. Bijgevolg zijn enkel handelingen en werken toegestaan die nodig zijn voor de actieve of passieve bescherming van het gebied (artikel 13). Deze voorschriften zijn slechts afdwingbaar door toepassing van artikel 44 van de wet op ruimtelijke ordening, zodat de bepalingen – gelet op de restrictieve interpretatie die door de Vlaamse Executieve tot op heden aan het begrip „vegetatiewijziging” werd gegeven – in de particuliere sfeer niet voldoen. Men mag echter verwachten dat het Vlaamse Gewest de eigen voorschriften strikt naleeft.

Onlangs kreeg een gedeelte van het staatsbos De Stropers te Sint-Gillis-Waas het statuut natuurreservaat. Uit een nota van AROL blijkt dat het gehele Stropers-

complex op het gewestplan Sint-Niklaas het statuut van R-gebied heeft. De natuurwetenschappelijke waarde slaat vooral op het vochtige, zuidelijke deel. Precies dit gedeelte werd, na de verwerving van het bos in 1979, door de beherende Dienst Groen, Waters en Bossen steeds meer ontwaterd ten behoeve van de houtproductie. Door deze toegenomen drainage is de interessante greppelvegetatie steeds zeldzamer geworden, met een verruiging van de totale vegetatie tot gevolg. Dit gedeelte werd niet opgenomen in de perimeter van het nieuwe staatsnatuurreservaat, zodat geen wijziging in het beheer is te verwachten.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

Hoe is dit beheer met hoofdaccent op houtproductie door de Dienst Groen, Waters en Bossen te verenigen met het R-statuut op het gewestplan, dat het behoud van de natuurwetenschappelijke waarde vooropstelt ;

Graag kreeg ik een overzicht van de staatsbossen in het Vlaamse Gewest met het statuut R-gebied op de gewestplannen, waarbij telkens wordt aangegeven in welke mate en op welke wijze de Administratie van het Vlaamse Gewest de voorschriften van het gewestplan naleeft ?

Vraag nr. 208
van 23 februari 1990
van de heer C. LISABETH

Vervuiling Leiebekken – Zuiveringsscenario's

Het Leiebekken behoort tot de prioritair te saneren bekkens. In dat verband werden reeds miljoenen geïnvesteerd in de waterzuiveringsinfrastructuur. De komende jaren zullen nog vele miljoenen moeten worden geïnvesteerd. In het MINA-plan wordt de noodzakelijke zuiveringscapaciteit voor het hele Leiebekken geraamd op 618.000 inwoners-equivalent (IE), waarvan nog een capaciteit van 468.000 IE moet worden gerealiseerd.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke investeringen werden de voorbije jaren in het Leiebekken gedaan en voor welke sommen ?
2. Welke investeringen gebeurden door de gemeenten (aan VWZ overgedragen zuiveringsinfrastructuur) en welke door VWZ/VMZ ?
3. In welk(e) jaar(jaren) gebeurden deze investeringen ?
4. Welk is het sanerend effect van elk van deze investeringen ?
5. Welke investeringen moeten er nog worden gedaan om de beoogde AWP-sanering te realiseren ?
6. Wat is de vooropgestelde kostprijs van elk van deze investeringsdossiers ?
7. Wat is de exacte stand van zaken van elk dossier (AWP-optie, voorontwerp, ontwerp, investeringsprogramma, in uitvoering) ?

8. Welk is het saneringseffect van ieder dossier ?

Vraag nr. 209
van 23 februari 1990
van de heer C. LISABETH

Vervuiling Leiebekken – Invloed landbouw

In het MINA-plan wordt gesteld dat de kwaliteitsindex (QI) wijst op een globale toename van de verontreiniging van het Leiewater, in Vlaanderen zelf veroorzaakt.

De oorzaak van deze toename dient te worden gezocht in een stijging van de agrarische verontreiniging, onder meer door een verhoging van de ammoniakale stikstofconcentraties.

Ik heb dienaangaande de volgende vragen.

1. Welke kwantitatieve invloed heeft de landbouw ter zake ?
2. Op welke studie(s) baseert men zich ?
3. Welke maatregelen werden reeds getroffen om deze vervuiling tegen te gaan ?
4. Welke maatregelen worden er op korte of lange termijn vooropgesteld ?

Vraag nr. 210
van 23 februari 1990
van de heer C. LISABETH

Sanering Leiebekken – Aansluiting industrieterrein

In het MINA-plan-2000 kan men lezen dat volgens de huidige stand van het AWP-onderzoek in het bekken van de benedenloop een zuiveringscapaciteit zou nodig zijn van 92.000 inwoners-equivalent (IE), waarvan slechts 24.000 IE voor industriële afvalwaters.

Voor de bovenloop houdt men de hypothese aan van 20 ten honderd industrieel en 80 ten honderd huishoudelijk afvalwater.

In de Leiestreek zijn nochtans verschillende industrieterreinen gevestigd waarvan de meeste afvalwateren in het stroomgebied van de Leie terecht komen of er volgens AWP-benadering toe behoren. Naar verluidt zijn er weinig of geen industrieterreinen aangesloten op een RWZI.

Kan de geachte Minister de volgende vragen beantwoorden ?

1. Welke industrieterreinen zijn aangesloten op een RWZI en welke vuilvracht voeren de diverse erop gevestigde bedrijven aan ?
2. Welke industrieterreinen zullen op korte termijn worden aangesloten en op welke RWZI's ? Welk is de vuilvracht die de betrokken bedrijven momenteel individueel lozen ? Over welke vergunning (riool, oppervlaktewater, geen) beschikken deze bedrijven vandaag ? Waar wordt momenteel geloosd ?
3. Werd deze aansluiting ingebouwd in de voorziene dimensie van deze RWZI's ? Zo neen, welke uit-

breidingswerken zullen er gebeuren om deze afvalwaters te saneren ?

4. Welke industrieterreinen zullen niet op korte termijn worden aangesloten op RWZI ? Wat is de reden ? Welke vergunning wordt aan deze bedrijven gegeven ? Voldoen deze bedrijven aan de voorwaarden ? Zo neen, welk bedrijf overschrijdt welke normen ? Wat is de huidige vuilvracht van deze bedrijven ? Waar wordt momenteel geloosd ?

Vraag nr. 211
van 23 februari 1990
van de heer C. LISABETH

Vervuiling Leiebekken – Overleg met Frankrijk

Het hydrografisch bekken van de Leie beslaat op Frans grondgebied 2593 vierkante kilometers en op Belgisch grondgebied 3675 vierkante kilometer. Uit de meetresultaten vermeld in het MINA-plan blijkt dat het vanuit Frankrijk stromende water ernstig is verontreinigd.

Zonder de discussie op het intergwestelijk en internationaal overleg aan te kaarten, veronderstel ik dat de VMZ reeds ter zake uitgebreid overleg heeft gehad met Frankrijk.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Wanneer en hoe heeft de VMZ de voorbije jaren overleggesprekken gevoerd ?
2. Wat is de reëel gemeten vervuiling (vuilvracht) afkomstig van over de grens ? Door wie werden de metingen verricht en van wanneer dateren ze ?
3. Welke saneringsmaatregelen werden getroffen in Frankrijk en wanneer ? Welk was het effect ?

Vraag nr. 212
van 23 februari 1990
van de heer C. LISABETH

Vervuiling Leiebekken – Prioritaire rioleringsdossiers

De voorbije jaren werd herhaaldelijk gesteld dat de rioleringspolitiek moest worden afgestemd op de afvalwaterzuivering, in casu de AWP-3-opties.

Gelet op het prioritair karakter van het Leiebekken mag worden verondersteld dat – naast de inventarisatie van de behoefte aan afvalwaterzuiveringsinfrastructuur (collectering en zuivering) – ook een inventarisatie gebeurde van de prioritaire rioleringsdossiers in het bekken van de Leie en in het bijzonder van de „Toeristische Leie”.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Bestaat er een inventaris van prioritaire rioleringsdossiers ? Zo ja, kan ik een overzicht krijgen met een motivatie per dossier ? Zo neen, hoe worden dan prioriteiten vastgelegd ?
2. Welke prioritaire rioleringsdossiers worden op korte en middellange termijn vooropgesteld en wat is de uitvoeringstoestand ervan (AWP-optie, voorontwerp, ontwerp, uitvoering) ?

3. Wat is de voorziene kostprijs ervan ? Welk deel wordt door het Vlaamse Gewest gesubsidieerd ?
4. Welke rioleringsdossiers werden de voorbije 10 jaar gesubsidieerd en voor welk bedrag ?

Vraag nr. 213
van 23 februari 1990
van de heer C. LISABETH

Vervuiling Leiebekken – Stand A WP-3

De voorbije jaren werd gesteld dat dringend werk werd gemaakt van de AWP-3-studies als onderbouw voor een gestructureerde aanpak van de oppervlaktewater-sanering (afvalwaterzuiveringsbeleid).

In diezelfde optiek werden een aantal prioritaire bekens vooropgesteld, waaronder het bekken van de Leie.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Wat is de exacte stand van zaken in verband met het opstellen van de AWP-3-studies voor het Leiebekken ?
2. Kunt u mij een exemplaar van de beschikbare AWP-3's bezorgen ?
3. Werden deze AWP-3's overgemaakt aan de diverse gemeentebesturen die de erin vervatte beleidsvisie uiteindelijk moeten helpen realiseren ?
4. Welke standpunten werden door de gemeenten ingenomen inzake de vooropgestelde zuiveringsscenario's ?

Vraag nr. 214
van 23 februari 1990
van de heer J. CAUDRON

Lozingsvergunningen – Beroepsprocedure

Een groot aantal bedrijven gaat in beroep tegen de door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering in de lozingsvergunning opgelegde voorwaarden.

In afwachting van de behandeling van het beroep en de beslissing van de Leefmilieuminister lozen zij zoals voorheen.

Graag kreeg ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel keer werd gedurende de jongste 2 jaar beroep aangetekend ?
2. Hoeveel van die gevallen werden onderzocht ?
3. In hoeveel gevallen werd het beroep aanvaard of verworpen ?
4. Houdt het instellen van beroep ook de schorsing in van de lozingsvergunning ?
5. Wat loopt er mank in de afhandeling van dit beroep ?

Vraag nr. 217
van 28 februari 1990
van de heer A. SCHELLENS

Exploitatievergunning NV Lacsoons – Stand van zaken

Naar aanleiding van de recent toegekende verlenging van de exploitatievergunning voor de verwarmingsinstallatie van de NV Lacsoons te Rotselaar werden tijdens het onderzoek commode en incommodo klachten geformuleerd over roethinder en gasuitwasemingen.

De problemen van roetuitstorting doen zich vooral voor wanneer het bedrijf overschakelt van lichte naar zware stookolie.

Door het College van Burgemeester en Schepenen van Rotselaar werd de exploitatievergunning slechts voor één jaar verlengd.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke maatregelen zullen er worden getroffen als gevolg van processen-verbaal opgesteld door Rijks-wacht en politie ?
2. Hebben de verantwoordelijken van uw departement deze toestand reeds ter plaatse onderzocht en welke waren hun bevindingen ?

Vraag nr. 218
van 28 februari 1990
van de heer J. GEYSELS

Waterwachtbekken NV Tessenderlo Chemie – Verontreiniging en sanctionering

In antwoord op onze vraag nummer 307 van 16 augustus 1989 stelt de geachte Minister dat de exploitatie door de NV Tessenderlo Chemie van een bekken voor de tijdelijke opslag van afvalwaters werd vergund voor een termijn van 30 jaar vanaf 9 april 1981.

Tot dusver zou het Bestuur voor Leefmilieu, in tegenstelling met de bevindingen van de NV Betech, geen overtredingen inzake bodemverontreiniging door bedoeld waterwachtbekken hebben vastgesteld.

De firma Betech NV stelt in haar advies aan de Minister voor Leefmilieu van 6 september 1988 dat „uit het eindrapport van de voorstudie is gebleken dat het afvalwaterwachtbekken en de bestaande industriële stortplaats mogen worden aanzien als de belangrijkste bronnen van vervuiling”.

Graag vernamen we van de geachte Gemeenschapsminister :

1. welke maatregelen bij de aanvraag van de exploitatie van bedoeld waterwachtbekken werden genomen om grondwaterverontreiniging tegen te gaan ;
2. welke onderzoeken door het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) werden uitgevoerd om eventuele overtredingen vast te stellen ;

3. welke juridische stappen de geachte Minister zal ondernemen wegens het niet naleven van de exploitatievergunningen ?

Vraag nr. 219
van 1 maart 1990
van de heer J. CUYVERS

Industrieterrein Toekomstlaan Lokeren – Naleving exploitatievoorwaarden

Langs de spoorweglijn Gent-Antwerpen op het industrieterrein Toekomstlaan te Lokeren is een overslagbedrijf voor licht ontvlambare en/of zeer giftige stoffen gevestigd. Dit bedrijf in volle expansie stoort zich niet aan de exploitatievoorwaarden. Zo heeft het meer opslagcapaciteit dan toegelaten en slaat meer licht ontvlambare stoffen op. De burens hebben het gevoel op een tijdbom te leven. Ze steunen deze bewering met een verwijzing naar de brand op de vroegere vestigingsplaats van hetzelfde bedrijf te Belsele en op lekken die reeds te Lokeren zijn opgetreden.

Kan ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke maatregelen er werden genomen om er voor te zorgen dat het bedrijf de exploitatievoorwaarden nakomt ;
2. hoe dikwijls het bedrijf wordt geïnspecteerd zonder dat de inspectie bij voorbaat is aangekondigd ?

P. DEWAEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 49
van 21 februari 1990
van de heer W. VERREYCKEN

BRT – Uitzenden in vreemde talen

Kan de geachte Minister mij meedelen of er op BRT-radio en/of BRT-TV uitzendingen worden verzorgd in andere talen dan het Nederlands ?

Indien ja, wie is daarvoor verantwoordelijk de omroep of een derde en welke derde ?

Vraag nr. 51
van 1 maart 1990
van de heer A. DE BEUL

Decreet betreffende de Raad voor Taaladvies – Wijze van uitvoering

Op 4 maart 1975 werd door de toenmalige Cultuurraad het decreet betreffende de Raad voor Taaladvies unaniem aangenomen. Het betrof een instelling bedoeld om aan particulieren en overheid taaladvies te verstrekken.

De wijze waarop dit decreet werd uitgevoerd, eerst door de toenmalige uitvoerende macht, met name de

Minister van Nederlandse Cultuur van de nationale Regering en later door de Vlaamse Executieve, is ronduit beschamend.

Volgens artikel 3 van het decreet worden de leden van de Raad benoemd door de Minister van Cultuur. In het telefoonboek voor Brussel ontdekt men, na lang zoeken, het nummer van de Raad, met een foute naamgeving, tussen de vele nummers van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, bij de „Administratie van Kunst en Toerisme”. Maar wie het nummer van de Raad draait heeft wel geluk als er wordt opgenomen.

Artikel 5 van het decreet, dat bepaalt dat de bevoegde Minister de personeelsleden van de Raad aanwijst, wordt immers zodanig uitgevoerd dat er alleen maar een halftijds personeelslid is.

Evenmin wordt artikel 7 uitgevoerd. Dit artikel bepaalt dat er ieder jaar een verslag over de werkzaamheden van de Raad voor Taaladvies wordt uitgebracht aan de Cultuurraad, vandaag dus aan de Vlaamse Raad. Dit is sinds de goedkeuring van het decreet nooit gebeurd !

Kan de geachte Minister mij mededelen waarom hij dit decreet tot hiertoe niet heeft uitgevoerd en welke maatregelen hij zal nemen om de Raad voor Taaladvies te laten functioneren op de wijze die de decreetgever heeft gewenst ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 52
van 1 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme – Promotie in buitenland

Dat de vermindering met 30 ten honderd van de werkmiddelen van het Vlaamse Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) gevolgen zou hebben, werd wel ontkend bij de bespreking van de begroting, maar blijkt met de dag onvermijdelijker.

Thans zou er sprake zijn om het Zweedse kantoor van het VCGT te sluiten.

Het zal u wellicht bekend zijn dat Scandinavië de groeiemarkt bij uitstek is voor ons toerisme.

Waar 1989 voor de kust een vultreffer werd genoemd met een stijging van 4,4 ten honderd overnachtingen, is het u wellicht ook bekend dat in andere landen groeivoeten van minimaal 5 tot 8 ten honderd werden genoteerd, zodat ons land zelfs in het zogezegd uitzonderlijk jaar 1989 in feite achter bleef op de Europese evolutie ter zake.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke middelen ter beschikking worden gesteld van de buitenlandse burelen van het VCGT en of het Zweedse kantoor al dan niet zal worden gesloten. Wanneer zal het budget van het VCGT, dat Vlaanderen op toeristisch vlak over

de wereld moet propageren, hoger liggen dan het budget dat één enkele voorname Nederlandse stad voor promotie aanwendt enkel en alleen in het eigen land ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 113
van 19 februari 1990
van de heer H. DE LOOR

Omlleiding te Brake1 ingevolge aanleg van collectoren
– Gecombineerd dossier met VWM

Destijds kwamen het Ministerie van Openbare Werken, de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWM) en de gemeente Brake1 overeen de nodige kredieten voor de uitvoering van dit werk op hun respectieve begroting 1988 uit te trekken.

Deze afspraak werd door de gemeente Brake1 nageleefd. Ook de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij is bereid in haar programma 1990 in de aanleg van de collectoren te voorzien op voorwaarde dat dit ook gebeurt door het Ministerie van Openbare Werken.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of de uitvoeringsplannen voor deze werken klaar zijn voor aanbesteding ;
2. zo ja, of de aanbesteding al werd uitgeschreven ;
3. indien er een aanbesteding plaatsvond, aan welke aannemer deze werken werden toegewezen ;
4. welke desgevallend de aanvangsdatum van de werken is en de uitvoeringstermijn ?

Vraag nr. 117
van 23 februari 1990
van de heer G. JANZEGERS

E 40 te Willebringen-Boutersem – Afrit

De beroering rond de SST-plannen – waarvan de aanleg als onvermijdelijk wordt bestempeld, ofschoon die plannen en de voorgestelde tracés nog steeds niet de goedkeuring hebben gekregen van de Vlaamse Executieve – leidt tot het formuleren van allerlei wensen, onder meer in verband met de herziening van de gewestplannen, de aanleg van nieuwe wegen of bedrijventerreinen en dergelijke.

Zo toonde het gemeentebestuur van Boutersem zich op een info-avond rond de super snelle trein (SST) voorstander van de aanleg van een nieuw toegangscampus tot de E 40 in de deelgemeente Willebringen, dit om de verkeershinder in hoofdzakelijk de Stationsstraat en Smidstraat in de deelgemeente Verrijck te verminderen. Volgens sommigen zou die nieuwe afrit eerder moeten dienen als toegangsweg tot een nieuw aan te leggen bedrijventerrein langsheen de Leuvense-

steenweg. Opnieuw worden open ruimten en landbouwgronden aan „Europa ‘92” opgeofferd.

In mijn vraag nummer 125 van 18 april 1989 heb ik reeds gewezen op de problemen van de afrit nummer 24 voor de plaatselijke bevolking. De aanleg van nieuwe afritten, met bijhorende vestiging van nieuwe bedrijven, die zullen aansluiten op de geplande zuidelijke ring rond Tienen, zullen de verkeersleefbaarheid voor nog meer mensen problematisch maken. We spreken dan nog niet van de mogelijke aanleg van een SST-spoor.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft het gemeentebestuur van Boutersem ooit gevraagd de verbinding tussen de E 40 en de N 3 aan te passen ? Werd er sinds april 1989 al werk gemaakt van het onderzoek naar de verkeersveiligheid en leefbaarheid van die verbinding ?
2. Wat zijn de resultaten van de laatste tellingen aan de afrit nummer 24 ? Door wie werden die tellingen verricht ?
3. Zijn er maatregelen voorzien om het zwaar verkeer weg te houden ?
4. Bestaan er plannen voor een nieuwe uitrit te Willebringen ? Is een uitrit vlak na deze van Neervelp/Verrijck wel verantwoord ?

Vraag nr. 119
van 26 februari 1990
van de heer A. LARIDON

Nieuwe kleuren verkeerspalen – Verkeersveiligheid

Via de pers verneem ik dat de geachte Minister een omzendbrief zou hebben gestuurd naar de Vlaamse provincies en gemeenten waarin hij een nieuwe kleurencombinatie aankondigt voor verkeerspalen. De kleuren zijn deze van de politieke partij van de geachte Minister.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- of hij niet vreest dat deze beslissing zal worden aangevoeld als een politieke provocatie ;
- of alle provincie en gemeentebesturen verplicht zijn deze onderrichtingen te volgen ;
- of het juist is dat in tegenstelling met zijn voorgestelde geel-zwarte kleurencombinatie, de rood-witte veiliger en bovendien internationaal is aanvaard ;
- of dit dan wel de verkeersveiligheid ten goede komt en geen nutteloze en wellicht provocerende operatie wordt ?

Vraag nr. 120
van 26 februari 1990
van de heer L. KELCHTERMANS

Aanleg omlleidingsweg N 71 – Stand van zaken

Reeds lang is de aanleg van de omlleidingsweg, kruispunt Broeseinderdijk-Zonhoekstraat naar de Hamon-

terweg, gepland. Tot op heden kreeg de Administratie der Wegen geen toestemming om dit project aan te vatten. De bouwvergunning werd eveneens ingehouden. Deze nieuwe weg is van heel groot belang om de verkeersstroom in het centrum van de gemeente Neerpelt te kunnen inperken om alzo de leefbaarheid en de bewoonbaarheid van dit centrum te kunnen verhogen.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

hoever het administratief dossier tot aanleg van deze weg is gevorderd ;

of de geachte Minister akkoord is met de aanleg van deze omleidingsweg ;

welke de voorziene timing is voor deze werken ;

of er reeds kredieten zijn voorzien voor deze werken in de begroting 1990 van zijn departement ;

welke de eventuele duur is om de nodige kredieten in te schrijven.

Vraag nr. 121
van 28 februari 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Scheldebrug te Temse – Toestand en alternatieven

Zelfs na recente herstellingswerken maken specialisten zich zorgen over de toestand van de Scheldebrug die het Waasland (Oost-Vlaanderen) met Klein-Brabant (Antwerpen) verbindt.

De brug lijdt permanent onder de stijgende verkeersdruk en de te hoge snelheid van het wegverkeer. Bovendien zijn alle gevaarlijke transporten op deze reisroute aangewezen, want de Kennedytunnel blijft verboden terrein voor dergelijke vrachtwagens.

Zo zou een onderzoek hebben uitgewezen dat vooral het beweegbare deel van de brug een belangrijk probleem vormt. Onlangs zouden nog scheurtjes zijn vastgesteld in de staalconstructie zelf, meer bepaald in het deel waarop de aluminiumvloer rust.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

- welke maatregelen werden getroffen om de schade aan de Scheldebrug voortaan maximaal te beperken ;
- of er al een evaluatie werd gemaakt en zo ja, welke de resultaten zijn van de recente onderhoudsbeurt ;
- of in de toekomst de bouw van een nieuwe brug wordt overwogen en zo ja, of dit kunstwerk al dan niet op dezelfde plaats zal worden gelegd ;
- of reeds studiewerk werd verricht over de mogelijke invloed van de ingebruikname van de Liefkenshoektunnel (1991) op het verkeer over de Scheldebrug ?

Vraag nr. 122
van 28 februari 1990
van mevrouw M. VOGELS

Onteigening voor heraanleg verkeerswisselaar Kemzeke – Stand van zaken

De plannen voor de heraanleg van de expresweg Antwerpen-Zelzate dateren niet van gisteren. Meer bepaald wat de heraanleg van levensgevaarlijke kruispunten betreft bestaan sinds jaren concrete plannen.

Zo verschenen sinds 4 jaar krantenberichten over de heraanleg van de verkeerswisselaar te Kemzeke. Hiervoor moeten vier huizen worden onteigend. De eigenaars van deze panden moesten echter de definitieve beslissing voor de heraanleg en de noodzakelijke onteigening vernemen via de pers. Pas in juni 1989 werden zij officieel op de hoogte gebracht van de noodzakelijke onteigening van hun pand. Reeds in augustus 1989 werd onder zware tijdsdruk een overeenkomst opgedrongen over de vergoeding. In ruil voor de hoogdringendheid werd de betrokkenen verzekerd, dat ze hun vergoeding zouden ontvangen binnen de drie maanden, zijnde voor november 1989. Ook over de precieze datum van de aanvang van de werken en dus de verhuisdatum blijven de betrokkenen in het ongewisse.

Tot op vandaag hebben de onteigenden geen enkele vergoeding ontvangen voor de gedwongen onteigening. Ze hebben inmiddels wel een nieuwe woonst aangeschaft en moesten hiervoor leningen afsluiten tegen 12 ten honderd terwijl de overheid voor laattijdige betaling een intrest van amper acht procent voorziet.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Wanneer zullen de eigenaars, onteigend voor de herinrichting van het kruispunt Kemzeke op de Rijksweg Antwerpen-Zelzate worden uitbetaald ?
2. Wat is de oorzaak van deze laattijdige uitbetaling, wetende dat de overeenkomst een uitbetaling vooropstelde vóór november 1989 ?
3. Zullen de getroffen eigenaars worden vergoed voor de extra kosten die ze maakten als gevolg van deze laattijdige uitbetaling (lening 12 ten honderd) ?
4. Wanneer zullen de herinrichtingswerken van het kruispunt Kemzeke van start gaan ?

Vraag nr. 123
van 28 februari 1990
van de heer Leo PEETERS

De betalingstermijn voor een werkaanneming – Vaststelling

Artikel 15, § 1, 3 van het ministerieel besluit van 10 augustus 1977 houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten

van werken, leveringen en diensten schrijft respectievelijk een betalingstermijn van 60 en 90 dagen voor naargelang het gaat om een betaling in mindering of om de eindafrekening van de werkaanneming.

Indien evenwel het bestek voorschrijft dat de betaling van de werken ineens zal geschieden, op het einde van de aanneming, kan men zich de vraag stellen of men aldaar, voor het vaststellen van de betalingstermijn, rekening moet houden met de termijn van 60 dagen (zoals voorzien voor de betalingen in mindering) of met de termijn van 90 dagen (voorzien voor de betaling van het saldo van de overeenkomst).

Deze vraag is namelijk van groot praktisch belang wanneer het Bestuur verwijlinteressen is verschuldigd. Hierover bestaan tegenstrijdige visies.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke de juiste interpretatie is ? Kan er desgevallend niet worden gedacht aan een aanpassing van voornoemd ministerieel besluit, zodat er op dit vlak duidelijkheid komt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
35	28-02-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Wavers industriepark in het landschapspark Dijleland – Besprekingen in het Overlegcomité</i>	509
38	△ 08-03-1990	M. Desutter	<i>Informatie publiek – Brochures en folders</i>	509
39	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie</i>	510
41	14-03-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht</i>	510
43	16-03-1990	A. De Beul	<i>CGIS – Inka-tentoonstelling</i>	511
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
31	19-02-1990	N. Maes	<i>VZW's en dergelijke – Subsidiëring zonder decretale onderbouw</i>	511
33	08-03-1990	M. Desutter	<i>Informatie publiek – Brochures en folders</i>	511
34	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie</i>	511
35	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve</i>	512
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
100	16-02-1990	G. Janzegers	<i>Gemeente Haacht – Voorstellen tot wijziging van het Gewestplan</i>	512
102	20-02-1990	G. Janzegers	<i>Industrieterrein Kampenhout-Sas – Milieuhinder</i>	513
104	22-02-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Openbaar onderzoek bouwaanvragen – Inzagerecht</i>	514
105	22-02-1990	G. Cardoen	<i>Rioleringswerken Flieterkouter te Tollembeek – Stand van zaken</i>	536
106	23-02-1990	L. Kelchtermans	<i>Bouwvergunning omleidingsweg N 71 – Definitieve beslissing</i>	537
107	26-02-1990	A. Laridon	<i>Archeologische reddingsploegen – Organisatie</i>	515
108	26-02-1990	P. Breyne	<i>Sociaal huurstelsel – Meervermogens</i>	516
109	26-02-1990	F. Vandembroucke	<i>Vallei van de Begijnenbeek Assent – Illegale stortingen en bouwovertradingen</i>	516
110	27-02-1990	A. Schellens	<i>Oprichting 43 sociale woningen te Rillaar – Financiering</i>	517
111	28-02-1990	A. Schellens	<i>Kerktoeren Sint-Laurentiuskerk Betekom – Werken</i>	517
112	28-02-1990	H. Van Dienderen	<i>Indringingsweg N 79-industrieterrein Overhaem – Bouwaanvraag</i>	518
113	28-02-1990	H. Van Dienderen	<i>Werkgroep „Gewestplan versus infrastructuurvoorzieningen” – Conclusies</i>	518

114	28-02-1990	F. Vermeiren	<i>Gemeentelijke ruimtelijke ordening – Verplichting opgelegd door het College van Burgemeester en Schepenen</i>	518
115	01-03-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Regionale Commissie van Advies Brabant – Samenstelling</i>	519
117	08-03-1990	M. Desutter	<i>Informatie publiek – Brochures en folders</i>	520
122	12-02-1990	J. Valkeniers	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie</i>	520
123	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve</i>	521

J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin

29	21-02-1990	M. Vogels	<i>Internationaal Forum over de Bevolking in de 21e eeuw – Standpunt Executieve</i>	537
40	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie</i>	521
41	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve</i>	522

R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

23	23-02-1990	H. Lauwers	<i>Wijziging GESCO-reglementering – Loonkost</i>	522
24	05-03-1990	J. Valkeniers	<i>Franse taallessen in ht kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit</i>	523
25	08-03-1990	M. Desutter	<i>Informatie publiek – Brochures en folders</i>	523
26	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie</i>	523
27	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve</i>	524
28	14-03-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht</i>	524

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

23	24-10-1989	R. Daems	<i>OVAM – Illegale afvoer van ANWECO-assen naar stortplaats Hooge Maey</i>	538
44	26-10-1989	J. Van Eetvelt	<i>Waterzuivering – A WP-niveau 2 arrondissement Mechelen</i>	539
47	30-10-1989	J. Timmermans	<i>Waterzuivering – Vervuiling Dender door slachthuis te Aalst</i>	539
51	30-10-1989	J. Timmermans	<i>VMZ – Maatregelen tegen vervuiling Zwalmrivier door slachthuis te Zottegem- Velzeke</i>	539
62	07- 11- 1989	L. Vanhorenbeek	<i>Glasinzameling – Gegevens per gemeente</i>	540
83	21-11-1989	G. Janzegers	<i>Begijnenbeekvallei te Assent – Storten van afval</i>	541
96	24-11-1990	F. Brepoels	<i>Klein-Brabant – Asbestproblematiek</i>	541
97	27-11-1989	M. Desutter	<i>Recycleren van huishoudelijke en industriële afvalstoffen – Onderzoeksprojecten</i>	542
99	01-12-1989	J. Cuyvers	<i>Textielfabriek te Ninove – Verontreinigde slibbekkens</i>	542

191	08-02-1990	J. Cuyvers	<i>Donkmeer te Berlare – Verontreiniging door Scheldewater</i>	543
194	08-02-1990	J. Geysels	<i>Drinkwatermaatschappij PIDPA – Verontreiniging watervangputten</i>	544
205	0 20-02-1990	J. Caudron	<i>Schuimvorming Dender te Geraardsbergen – Resultaten onderzoek</i>	552
206	0 20-02-1990	J. Caudron	<i>Cadmiumvergiftiging Dender – Reactie Waals Gewest</i>	552
207	0 21-02-1990	J. Cuyvers	<i>Beheer van de staatsbossen – R-gebieden</i>	553
208	0 23-02-1990	C. Lisabeth	<i>Vervuiling Leiebekken – Zuiveringsscenario's</i>	553
209	0 23-02-1990	C. Lisabeth	<i>Vervuiling Leiebekken – Invloed landbouw</i>	554
210	0 23-02-1990	C. Lisabeth	<i>Sanering Leiebekken – Aansluiting industrieterrein</i>	554
211	0 23-02-1990	C. Lisabeth	<i>Vervuiling Leiebekken – Overleg met Frankrijk</i>	554
212	0 23-03-1990	C. Lisabeth	<i>Vervuiling Leiebekken – Prioritaire rioleringsdossiers</i>	554
213	0 23-02-1990	C. Lisabeth	<i>Vervuiling Leiebekken – Stand AWP-3</i>	555
214	0 23-02-1990	J. Caudron	<i>Lozingsvergunningen – Beroepsprocedure</i>	555
216	27-02-1990	E. Gryp	<i>Nitraatgehalte in groenten – Controle</i>	525
217	0 28-02-1990	A. Schellens	<i>Exploitatievergunning NV Lacsoons – Stand van zaken</i>	555
218	0 28-02-1990	J. Geysels	<i>Waterwachtbekken NV Tessenderlo Chemie – Verontreiniging en sanctionering</i>	555
219	0 01-03-1990	J. Cuyvers	<i>Industrieterrein Toekomstlaan Lokeren – Naleving exploitatievoorwaarden</i>	556
230	09-03-1990	A. De Beul	<i>Omgeving Fabelta-stortplaats te Zwijnaarde – Teelt van gewassen</i>	525
231	09-03-1990	A. De Beul	<i>Verontreiniging van Fabeltastort te Zwijnaarde – Resultaten onderzoek OVAM</i>	526
238	14-03-1990	L. Van Horenbeek	<i>Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht</i>	526
246	19-03-1990	J. Geysels	<i>Waterzuivering – Investerings voor 1988 en 1989</i>	526

P. DEWAEEL, Gemeenschapsminister van Cultuur

40	02-02-1990	A. De Beul	<i>Stichting voor vertalingen – Deficit</i>	544
42	02-02-1990	A. De Beul	<i>Stichting voor vertalingen – Onduidelijke termen begroting</i>	544
43	02-02-1990	A. De Beul	<i>Stichting voor vertalingen – Structurele tekorten</i>	545
45	13-02-1990	J. Caudron	<i>Sportvormingswerk – Subsidiëring</i>	545
47	19-02-1990	N. Maes	<i>VZWs en dergelijke – Subsidiëring zonder decretale onderbouw</i>	527
48	21-02-1990	W. Kuijpers	<i>Streekgebonden reclame – Ministeriële instructies</i>	527
49	0 21-02-1990	W. Verreycken	<i>BRT – Uitzenden in vreemde talen</i>	556
51	0 01-03-1990	A. De Beul	<i>Decreet betreffende de Raad voor Taaladvies – Wijze van uitvoering</i>	556
52	o 01-03-1990	M. Desutter	<i>Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme – Promotie in buitenland</i>	556
54	06-03-1990	H. Lauwers	<i>Toelagen basiseducatie – Begrotingstoestand</i>	527

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

23	19-02-1990	N. Maes	<i>VZWs en dergelijke – Subsidiëring zonder decretale onderbouw</i>	527
24	20-02-1990	J. Valkeniers	<i>VZW Onafhankelijke Thuiszorg Vlaanderen – Erkenning</i>	528

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

92	26-02-1990	W. Seeuws	<i>Decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs – Interpretatie en gevolgen</i>	528
96	07-03-1990	H. Suykerbuyk	<i>Tijdelijke benoeming tot hoogleraar – Bekwaamheidsbewijzen</i>	530
98	08-03-1990	M. Desutter	<i>Hoge Raad voor het Maritiem Hoger Onderwijs – Installatie</i>	530
100	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve</i>	530

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

43	19-02-1990	M. Tyberghien Vandenbussche	<i>Politiek verlof van ambtswege – Aanvangsdatum en overzicht van toekenning</i>	531
44	20-02-1990	G. Annemans	<i>Gemeentebelastingen – Stijging</i>	531
45	20-02-1990	F. Vermeiren	<i>Verwerving onroerende goederen door gemeenten – Procedure</i>	531
46	21-02-1990	M. Desutter	<i>Gunning werken gemeenten – Bevoegdheidsdelegatie</i>	532
47	26-02-1990	J. Valkeniers	<i>Gebruik Engels in het Museum voor Hedendaagse Kunst Gent – Wettelijkheid</i>	533
48	26-02-1990	H. Van Dienderen	<i>Opleiding gemeentepersoneel – Lagere cursus bestuurswetenschappen</i>	533
50	28-02-1990	M. Olivier	<i>Gemeenten West- Vlaanderen – Fiscale en budgettaire toestand</i>	534
56	08-03-1990	M. Desutter	<i>Informatie publiek – Brochures en folders</i>	534
58	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve</i>	534

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

71	12-01-1990	A. De Beul	<i>Bermbesluit – Toepassing door de diensten van Openbare Werken</i>	546
83	18-01-1990	M. Desutter	<i>Tunnel nabij kleine zeesluis te Zeebrugge – Studie</i>	547
91	23-01-1990	F. Vermeiren	<i>Besparingen NMVB – Afschaffing weekendbusdiensten te Zaventem</i>	547
93	24-01-1990	M. Didden	<i>Studieopdrachten – Stand van zaken</i>	548
95	30-01-1990	M. Didden	<i>Herstructurering openbaar vervoer – Kosten-batenanalyse</i>	549
102	02-02-1990	M. Didden	<i>Dijkversterkingen langs de Maas – Uitvoering meerjarenplan</i>	549
105	08-02-1990	H. Van Dienderen	<i>Voorstadsnet rond Brussel en Antwerpen – Medefinanciering door Gewest</i>	550
107	09-02-1990	J. Van Eetvelt	<i>Dijken ewegenWerken voor 1990</i>	550
108	12-02-1990	J. Cuyvers	<i>Vernieuwde N 42 tussen Gent-Geraardsbergen – Verkeersveiligheid</i>	550

112		19-02-1990	N. Maes	<i>VZW's en dergelijke – Subsidiëring zonder decretale onderbouw</i>	552
113	○	19-02-1990	H. De Loor	<i>Omleiding te Brake1 ingevolge aanleg van collectoren – Gecombineerd dossier met VWM</i>	557
114		20-02-1990	J. De Roo	<i>Expresweg Antwerpen-Maldegem (N 49) – Omvorming tot autosnelweg en weerslag op de streek</i>	535
116		22-02-1990	G. Cardoen	<i>Afrit E 40 Budabrug – Neder-Overheembeek – Verkeersveiligheid</i>	552
117	○	23-02-1990	G. Janzegers	<i>E 40 te Willebringen-Boutersem – Afrit</i>	557
118		26-02-1990	H. Suykerbuyk	<i>Carpooling en park-and-ride – Parkings</i>	535
119	○	26-02-1990	A. Laridon	<i>Nieuwe kleuren verkeerspalen – Verkeersveiligheid</i>	557
120	○	26-02-1990	L. Kelchtermans	<i>Aanleg omleidingsweg N 71 – Stand van zaken</i>	557
121	○	28-02-1990	J. Van Eetvelt	<i>Scheldebrug te Temse – Toestand en alternatieven</i>	558
122	○	28-02-1990	M. Vogels	<i>Onteigening voor heraanleg verkeerswisselaar Kemzeke – Stand van zaken</i>	558
123	○	28-02-1990	Leo Peeters	<i>De betalingstermijn voor een werkaanneming – Vaststelling</i>	558
125		06-03-1990	D. Van der Maelen	<i>Persleiding in Denderbrug te Geraardsbergen – Medewerking Bestuur der Wegen</i>	535
128		08-03-1990	P. Breyne	<i>Realisatie N 37 – Planning</i>	536